

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๐)

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายให้การอนุมัติ
ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	๑
๑.๑ บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	๒
๑.๒ แผนภาพทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐)	๘
ส่วนที่ ๒ ศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	๑๐
๒.๑ ประวัติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	๑๑
๒.๒ ศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	๑๓
- ด้านบุคลากร	๑๓
- ด้านงบประมาณ	๑๘
- ด้านพื้นที่และอาคารสถานที่	๒๐
- ด้านการบริหารจัดการศึกษา	๒๐
ส่วนที่ ๓ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายท่ามกลางสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก และประเทศไทย	๒๕
๓.๑ สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงระดับโลก	๒๖
๓.๒ สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ	๒๙
๓.๓ สถานการณ์การพัฒนาภาค พื้นที่ และชุมชน	๓๔
๓.๔ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๓๖
ส่วนที่ ๔ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐)	๖๔
๔.๑ ปรัชญา	๖๕
๔.๒ วิสัยทัศน์	๖๕
๔.๓ พันธกิจ	๖๕
๔.๔ วัตถุประสงค์	๖๕
๔.๕ เป้าหมาย	๖๖
๔.๖ อัตลักษณ์บัณฑิตของมหาวิทยาลัย	๖๖
๔.๗ คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์	๖๖
๔.๘ เอกลักษณ์มหาวิทยาลัย	๖๖
๔.๙ ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา	๖๗
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตาม เกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษา และเสริมสร้างสมรรถนะในการแข่งขัน	๖๘
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนานักศึกษาให้เป็นไปตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และมาตรฐานอุดมศึกษา	๗๑
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ เร่งรัดการพัฒนาผลผลิตและคุณภาพงานวิจัย เพื่อยกระดับการพัฒนาท้องถิ่นและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง	๗๔

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างนวัตกรรมการให้บริการวิชาการแก่สังคม ที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของท้องถิ่น และกลุ่มชาติพันธุ์	๗๖
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อคงความเป็น เอกลักษณ์ล้านนา กลุ่มชาติพันธุ์ และสร้างมูลค่าเพิ่มทางวัฒนธรรม	๗๙
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ ส่งเสริมการดำเนินงานตามแนวพระราชดำริเพื่อความ เข้มแข็งของชุมชน	๘๑
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ พัฒนาระบบและกลไกเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร จัดการองค์กรสู่ความเป็นเลิศ	๘๓
ส่วนที่ ๕ การควบคุม ติดตาม และกำกับให้เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์	๘๗
๕.๑ การวัดผลการดำเนินงานตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ	๘๘
๕.๒ การวัดผลการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษา	๘๘
๕.๓ การติดตามและประเมินผลตามแผนยุทธศาสตร์	๘๙
๕.๔ การกำกับการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ และการตรวจสอบเชิงนโยบาย	๙๐
ภาคผนวก	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัย ระยะ ๒+๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๖๐)	๙๒
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการทบทวนและจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงใหม่ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐)	๙๔
- คำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานจัดทำ (ร่าง) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐)	๙๖
- แต่งตั้งคณะทำงานจัดประชุมสัมมนาของสภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ และ คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย	๙๘
- แต่งตั้งคณะทำงานจัดประชุมสัมมนาของสภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ และ คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย (เพิ่มเติม)	๑๐๑
- ขั้นตอนการดำเนินงานในการจัดทำ (ร่าง) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงใหม่ ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐)	๑๐๓

ส่วนที่ ๑

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายได้ตระหนักถึงความสำคัญในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย ได้มีการดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในกระบวนการจัดทำได้ทำการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยในอนาคตโดยได้มีการระดมความคิดเห็นทั้งจากนักศึกษา บุคลากร ผู้บริหาร สภาคณาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิจากสภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย เพื่อให้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยฉบับนี้สมบูรณ์ ครอบคลุมภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย เป็นแผนที่นำไปสู่การปฏิบัติได้จริง และเป็นแผนที่จะพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายให้ก้าวไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำด้านการพัฒนาท้องถิ่นและอนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขงตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) ได้กำหนดภาพอนาคตของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ไว้ดังนี้

วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย “เป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและอนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขง” มีพันธกิจหลักในการดำเนินงาน ๗ ประการ ได้แก่ ๑) ผลิตบัณฑิตตามคุณภาพบัณฑิตระดับอุดมศึกษา มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ประเทศชาติ และประชาคมอาเซียน ๒) มุ่งสร้างองค์ความรู้สู่ความเป็นผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่น บนฐานของการวิจัยรับใช้สังคม ๓) ให้โอกาสทางการศึกษา ส่งเสริมการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นและกลุ่มชาติพันธุ์ ๔) ยกระดับการผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพหรือสูงกว่า ๕) ประสาน และสร้างเครือข่ายความร่วมมือการพัฒนาตามภารกิจหลักเพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางของเครือข่ายการพัฒนาในอนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขง ๖) สร้างความสำนึกรักท้องถิ่นและประเทศ ส่งเสริมวัฒนธรรมประชาธิปไตย และดำรงความเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมล้านนา ๗) ศึกษา วิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ดำเนินการป้องกัน แก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาและชุมชน

อัตลักษณ์ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย “มีความเป็นผู้นำ ใฝ่รู้ สู้งาน คิดได้ ทำเป็น สร้างงานได้ และมีจิตสาธารณะ” โดยกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ไว้ ๕ ประการ ได้แก่ ๑) มีความเป็นผู้นำที่มีคุณธรรม จริยธรรม ๒) มีความรู้ ใฝ่รู้ และทักษะทางปัญญา ๓) มีทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความรับผิดชอบและจิตสาธารณะ ๔) มีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ๕) เป็นบัณฑิตที่เป็นนักปฏิบัติการณ์ที่มีคุณภาพและสามารถสร้างงานได้

เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย “พัฒนาท้องถิ่นตามแนวทางพระราชดำริ และต่อต้านยาเสพติด”

เป้าหมายหลักและยุทธศาสตร์การพัฒนา ในระยะ ๔ ปี ของแผนพัฒนาฉบับนี้ มหาวิทยาลัยกำหนดเป้าหมายหลักของความสำเร็จไว้ ๘ ประการ ผ่านการดำเนินงานใน ๗ ประเด็นยุทธศาสตร์ตามรายละเอียดดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ : บัณฑิตของมหาวิทยาลัยมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษา และตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมุ่งมั่นที่จะผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเพื่อออกไปรับใช้สังคม เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ เป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนและพัฒนาท้องถิ่นและประเทศ โดยการให้ประชาชนในท้องถิ่นและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงได้รับโอกาสทางการศึกษา ผลิตบัณฑิตที่มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง โดยมีบุคลากรสายผู้สอนมีความเชี่ยวชาญและจรรยาบรรณในสาขาวิชาชีพ เพื่อให้กระบวนการดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานไว้ ๒ ประเด็นหลัก ได้แก่ ๑) ยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาและเสริมสมรรถนะในการแข่งขัน ๒) พัฒนานักศึกษาให้เป็นไปตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและมาตรฐานอุดมศึกษา ภาพความสำเร็จของมหาวิทยาลัยตามเป้าหมายนี้ ได้แก่

๑) ด้านการผลิตบัณฑิต

๑) นักศึกษาเป็นไปตามกลุ่มเป้าหมายของประชาชนในท้องถิ่นและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ร้อยละ ๘๐

๒) ร้อยละ ๑๐๐ ของหลักสูตรมีอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตามกรอบมาตรฐานอุดมศึกษา

๓) หลักสูตรที่สอดคล้องกับพันธกิจและเครือข่ายเชิงกลยุทธ์ (เครือข่ายวิชาการ) จำนวน ๕ หลักสูตร

๔) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพ และการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ ไม่น้อยกว่า ๓.๕๑

๕) ความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการผลิตบัณฑิต ร้อยละ ๘๐

๖) อาจารย์มีโอกาสดำเนินการร่วมศึกษา ค้นคว้า เพื่อเพิ่มศักยภาพให้กับตนเอง ร้อยละ ๑๐๐

๗) สัดส่วนของอาจารย์ประจำต่อจำนวนนักศึกษาเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษา

๘) อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ร้อยละ ๖๐

๙) อาจารย์ที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ร้อยละ ๘๐

๑๐) จำนวนหลักสูตรที่พัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศไม่น้อยกว่า ๕ หลักสูตร

๒) ด้านการพัฒนานักศึกษา

๑) ร้อยละของบัณฑิตที่ประกอบอาชีพอิสระหรืออาชีพเสริม ร้อยละ ๓๐

๒) ความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาด้านอัตลักษณ์ ร้อยละ ๘๐

๓) ความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต ร้อยละ ๘๐

๔) นักศึกษาที่มีทักษะและประสบการณ์ในการพัฒนาท้องถิ่น ร้อยละ ๖๐

๕) นักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ร้อยละ ๖๐

๖) นักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาไทย ร้อยละ ๖๐

๗) ความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาด้านกิจกรรมพัฒนานักศึกษา ร้อยละ ๘๐

๘) ความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาด้านสถานศึกษา ๓ ดี ร้อยละ ๘๐

๙) นักศึกษาที่มีความรู้ด้านภาษาจีน ร้อยละ ๒

๑๐) นักศึกษาที่มีความรู้ด้านภาษาพม่า ร้อยละ ๑

เป้าหมายที่ ๒ : มีงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาเกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่นและสังคมอย่างยั่งยืน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมุ่งเน้นการผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมในการนำไปใช้ประโยชน์แก่ท้องถิ่น ประเทศ และอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง ในเป้าหมายนี้กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานไว้ ๑ ประเด็นหลัก ได้แก่ เร่งรัดการพัฒนาผลผลิตและคุณภาพงานวิจัยเพื่อยกระดับการพัฒนาท้องถิ่นและอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง ภาพความสำเร็จของมหาวิทยาลัยตามเป้าหมายนี้ได้แก่

๑. งานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ของงานวิจัยในแต่ละปี
๒. งานวิจัยรับใช้สังคม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ของงานวิจัยในแต่ละปี
๓. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของงานวิจัยในแต่ละปี
๔. ความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาด้านการวิจัย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

เป้าหมายที่ ๓ : ประชาชนในท้องถิ่นและกลุ่มชาติพันธุ์ได้รับการยกระดับคุณภาพชีวิต และเกิดสังคมแห่งการเรียนรู้โดยผ่านกระบวนการจัดการศึกษา และบริการวิชาการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมุ่งหวังจะมีนวัตกรรมที่ให้บริการวิชาการแก่สังคมอย่างมีคุณภาพ ชุมชนและสังคมเป้าหมายได้รับการบริการวิชาการแก่สังคมอย่างทั่วถึง และมีเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาและเครือข่ายในท้องถิ่น ชุมชนหรือสถานประกอบการ ในเป้าหมายนี้กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานไว้ ๒ ประเด็นหลัก ได้แก่ ๑) สร้างนวัตกรรมการให้บริการวิชาการแก่สังคม ที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของท้องถิ่น และกลุ่มชาติพันธุ์ ๒) ส่งเสริมการดำเนินงานตามแนวพระราชดำริเพื่อความเข้มแข็งของชุมชน ภาพความสำเร็จของมหาวิทยาลัยตามเป้าหมายนี้ ได้แก่

๑. โครงการบริการวิชาการแก่สังคมที่นำนวัตกรรมมาใช้ในการให้บริการ จำนวน ๒๐ โครงการ
๒. โครงการพัฒนาท้องถิ่นและชุมชนหรือสถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า ๕ กลุ่มเป้าหมายหลัก
๓. ชุมชนที่ได้รับการพัฒนาร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาในท้องถิ่น และชุมชนหรือสถานประกอบการ จำนวน ๗ ชุมชน
๔. ความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ร้อยละ ๘๐
๕. ความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาตามเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ร้อยละ ๘๐

เป้าหมายที่ ๔ : ครูและบุคลากรทางการศึกษามีมาตรฐานตามวิชาชีพ และเป็นผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเติบโตและพัฒนาจากการเป็นวิทยาลัยครู ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงให้ความสำคัญต่อการพัฒนาครูและบุคลากรประจำการ โดยมุ่งหวังให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการส่งเสริมวิทยฐานะให้ได้คุณภาพและมาตรฐานทางวิชาชีพ เป้าหมายนี้มหาวิทยาลัยได้กำหนดกลยุทธ์ส่งเสริมวิทยฐานะครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ได้คุณภาพและมาตรฐานทางวิชาชีพ ไว้ในยุทธศาสตร์หลักด้านการสร้างนวัตกรรมการให้บริการวิชาการแก่สังคม ที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของท้องถิ่นและกลุ่มชาติพันธุ์ ภาพความสำเร็จของมหาวิทยาลัยตามเป้าหมาย คือ โครงการร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน ๖ กลุ่มเป้าหมายหลัก

เป้าหมายที่ ๕ : เกิดความร่วมมือที่ผ่านกระบวนการตกลงร่วมกัน(MOU) ในการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

ด้วยมุ่งหวังที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน ท้องถิ่นและประเทศ พร้อมๆ กับการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา มหาวิทยาลัยจึงได้กำหนดเป้าหมายหลักที่สำคัญประการหนึ่ง ในการที่จะร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา เครือข่ายในท้องถิ่น ชุมชนหรือสถานประกอบการ ทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยผ่านกระบวนการตกลงร่วมกัน(MOU) ในการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เป้าหมายนี้มหาวิทยาลัยได้กำหนดกลยุทธ์สร้างเครือข่ายความร่วมมือของสถาบันอุดมศึกษาในการให้บริการวิชาการแก่สังคมไว้ในยุทธศาสตร์หลักด้านการสร้างนวัตกรรมการให้บริการวิชาการแก่สังคม ที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของท้องถิ่นและกลุ่มชาติพันธุ์ ภาพความสำเร็จของมหาวิทยาลัย ตามเป้าหมายนี้ คือ เกิดโครงการความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา เครือข่ายอุดมศึกษาในพื้นที่ และเครือข่ายในท้องถิ่น ชุมชนหรือสถานประกอบการ จำนวน ๒ โครงการหลัก

เป้าหมายที่ ๖ : เกิดมาตรฐานทางวัฒนธรรมที่ถูกนำไปปฏิบัติ เพื่อดำรงรักษาความเป็นเอกลักษณ์ของล้านนา เกิดความสำนึกรักท้องถิ่น และมีวัฒนธรรมประชาธิปไตย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางด้านชาติพันธุ์ มีวัฒนธรรม ประเพณี และโบราณสถานเก่าแก่ที่สะท้อนให้เห็นถึงความเจริญรุ่งเรืองทางด้านศิลปวัฒนธรรมมาตั้งแต่อดีต และมีศิลปินที่มีชื่อเสียงจำนวนมาก ด้วยความโดดเด่นทางด้านวัฒนธรรมในพื้นที่และด้วยความเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีภารกิจหลักในการทำนุบำรุง ส่งเสริมและสืบสานศาสนา ศิลปวัฒนธรรมให้คงอยู่ตลอดไป จึงได้กำหนดเป้าหมายนี้ขึ้น เพื่อเป็นแหล่งส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มทางด้านวัฒนธรรม และเกิดมาตรฐานทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของล้านนา กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานไว้ ๑ ประเด็นหลัก ได้แก่ อนุรักษ์ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อคงความเป็นเอกลักษณ์ล้านนา กลุ่มชาติพันธุ์ และสร้างมูลค่าเพิ่มทางวัฒนธรรม ภาพความสำเร็จของมหาวิทยาลัยตามเป้าหมายนี้ ได้แก่

๑. ผู้ใช้บริการ/เข้ารับการส่งเสริมจากศูนย์การเรียนรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ไม่น้อยกว่าปีละ ๒,๐๐๐ คน

๒. จำนวนโครงการหรือผลิตภัณฑ์ทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่ได้รับการส่งเสริมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ไม่น้อยกว่าปีละ ๑๐ โครงการ/ผลิตภัณฑ์

๓. จำนวนผลการรวบรวมงานวิจัย งานวิชาการที่เกี่ยวกับภาษาล้านนาและชาติพันธุ์ จำนวน ๒ ผลงาน

๔. ความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาด้านการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม ร้อยละ ๘๐

เป้าหมายที่ ๗ : ประชาชนในท้องถิ่นและกลุ่มชาติพันธุ์ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามโครงการและ กิจกรรมอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๘ ข้อ ๘ กำหนดให้มหาวิทยาลัยมี หน้าที่ศึกษา วิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติภารกิจของ มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นและกลุ่มชาติพันธุ์ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต ตามโครงการและกิจกรรมอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานไว้ ๑ ประเด็น ยุทธศาสตร์หลัก ได้แก่ ส่งเสริมการดำเนินงานตามแนวพระราชดำริเพื่อความเข้มแข็งของชุมชน ภาพความสำเร็จของมหาวิทยาลัยตามเป้าหมายนี้ ได้แก่

๑. โครงการที่ดำเนินงานตามแนวพระราชดำริ จำนวน ๖ โครงการ
๒. จัดตั้งหอเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๘
๓. ความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาตามเอกลักษณ์ ของมหาวิทยาลัย ร้อยละ ๘๐

เป้าหมายที่ ๘ : นักเรียน นักศึกษา และประชาชนในท้องถิ่น มีความรู้ ความเข้าใจในการป้องกัน และแก้ไข ปัญหายาเสพติด

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายให้ความสำคัญกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดซึ่งเป็น ปัญหาที่แพร่ระบาดในสังคมไทยในทุกกลุ่มวัยทั้งนักเรียน นักศึกษาและประชาชน และนับวันจะทวีความ รุนแรงยิ่งขึ้น ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยได้ดำเนินการเรื่องนี้อย่างจริงจังและต่อเนื่องมาโดยตลอด ดังนั้นการ ดำเนินการเพื่อที่จะสร้างความรู้ ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดจึงเป็นเป้าหมายหลักของ แผนพัฒนาฉบับนี้ มหาวิทยาลัยจึงได้กำหนดกลยุทธ์ปรับกระบวนการทำงานกับท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหายา โดยใช้นโยบายตามแนวพระราชดำริมาเป็นฐานในการพัฒนา และป้องกันยาเสพติด ไว้ในยุทธศาสตร์หลัก ส่งเสริมการดำเนินงานตามแนวพระราชดำริเพื่อความเข้มแข็งของชุมชน โดยภาพความสำเร็จตามเป้าหมาย นี้ได้แก่ กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐ กิจกรรม/ปี

เพื่อให้การดำเนินงานในทุกเป้าหมายที่กำหนดไว้บรรลุผล แผนพัฒนาฉบับนี้จึงได้กำหนด ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบและกลไกเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรสู่ความเป็นสากล โดยมุ่งเน้นการปรับปรุงระบบการบริหารจัดการมหาวิทยาลัย ใน ๑๑ ด้าน ได้แก่

๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรภาครัฐ
๒. ปรับโครงสร้างและหน้าที่ของมหาวิทยาลัยให้ได้รับการพัฒนาที่เหมาะสม เพื่อรองรับการ เข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN)
๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ
๔. พัฒนาทรัพยากรบุคคล ระบบสวัสดิการและสิทธิประโยชน์

๕. พัฒนาระบบการเงิน งบประมาณ และการจัดสรรในรูปแบบใหม่ที่ก่อให้เกิดความคล่องตัว
๖. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ
๗. สร้างวัฒนธรรมขององค์กรเชิงคุณภาพและองค์กรแห่งการเรียนรู้
๘. การวิจัยสถาบัน
๙. นำหลักการบริหารความเสี่ยงมาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา
๑๐. พัฒนาระบบกลไกในการเชื่อมโยงการจัดการการศึกษากับภาคธุรกิจ
๑๑. พัฒนาหน่วยงานภายในที่มีศักยภาพเพื่อการเป็นส่วนงานภายในที่สอดคล้องกับการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐)

สถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ “เป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง”

ผลิตบัณฑิตตามคุณภาพบัณฑิตระดับอุดมศึกษา มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ประชาชน และประชาคมอาเซียน	มุ่งสร้างองค์ความรู้สู่ความเป็นผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่น บนฐานของการวิจัยเชิงสังคม	ให้โอกาสทางการศึกษา ส่งเสริมการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น และกลุ่มชาติพันธุ์	ยกระดับการผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพหรือสูงกว่า	ประสาน และสร้างเครือข่ายความร่วมมือการพัฒนาภารกิจหลัก เพื่อมหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางของเครือข่ายการพัฒนาในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง	สร้างความสัมพันธ์ท้องถิ่นและประเทศ ส่งเสริมวัฒนธรรมประชาธิปไตย และดำรงความเป็นเอกสิทธิ์ของวัฒนธรรมล้านนา	ศึกษา วิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำรินำเนินการป้องกันแก้ไขปัญห
เพื่อจัดการศึกษาให้บัณฑิตมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษา เป็นที่ยอมรับของประเทศและประชาคมอาเซียน	เพื่อสร้างความเป็นผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัย	เพื่อเปิดโอกาสทางการศึกษา พัฒนาคุณภาพชีวิต และสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ของคนในท้องถิ่น และกลุ่มชาติพันธุ์	เพื่อผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพหรือสูงกว่า	เพื่อเป็นศูนย์กลางเครือข่ายในการพัฒนาท้องถิ่นและอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง	เพื่อส่งเสริมให้เกิดความตระหนักและรักท้องถิ่นส่งเสริมวัฒนธรรมประชาธิปไตย รักษาเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมล้านนา	เพื่อแก้ปัญหาหลักของชุมชนและสังคม โดยใช้กระบวนการวิจัย และดำเนินงานตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
บัณฑิตของมหาวิทยาลัยมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษา และตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	มีงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาประโยชน์ต่อท้องถิ่นและสังคมอย่างยั่งยืน	ประชาชนในท้องถิ่นและกลุ่มชาติพันธุ์ได้รับการยกระดับคุณภาพชีวิต และเกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยผ่านกระบวนการจัดการศึกษาและบริการวิชาการ	ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีมาตรฐานตามวิชาชีพ และเป็นผู้มีในการพัฒนาท้องถิ่นพัฒนาท้องถิ่นและอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง	เกิดมาตรฐานทางวัฒนธรรมที่ถูกนำไปปฏิบัติ เพื่อดำรงรักษาความเป็นเอกลักษณ์ของล้านนา เกิดความสัมพันธ์รักท้องถิ่น และมีวัฒนธรรมประชาธิปไตย	ประชาชนในท้องถิ่นและกลุ่มชาติพันธุ์ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามโครงการและกิจการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	นักเรียน นักศึกษา และประชาชนในท้องถิ่น มีความภูมิใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
ยุทธศาสตร์ที่ 1. ยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษาและเสริมสร้างสมรรถนะในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2. พัฒนาศักยภาพเป็นไปตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและมาตรฐานอุดมศึกษา	ยุทธศาสตร์ที่ 3. เสริมสร้างพัฒนาและผลิตและคุณภาพงานวิจัย เพื่อยกระดับการพัฒนาท้องถิ่น และอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง	ยุทธศาสตร์ที่ 4. สร้างวัฒนธรรมการให้บริการวิชาการแก่สังคม ที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของท้องถิ่น และกลุ่มชาติพันธุ์	ยุทธศาสตร์ที่ 5. อนุรักษ์ ทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม เพื่อความเป็นเอกสิทธิ์ล้านนาของกลุ่มชาติพันธุ์ และสร้างมูลค่าเพิ่มทางวัฒนธรรม			

ยุทธศาสตร์ที่ 7 พัฒนาระบบและกลไกเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์ความรู้ เป็นส่วน

ยุทธศาสตร์ที่ 7 พัฒนาระบบและกลไกเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรสู่ความเป็นสากล

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับคุณภาพการจัดการ ศึกษาให้มีความเป็นเลิศ ตามเกณฑ์มาตรฐาน คุณวุฒิและเสริมสร้าง สมรรถนะในการแข่งขัน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนานักศึกษาให้ เป็นไปตามอัตลักษณ์ ของมหาวิทยาลัยและ มาตรฐานอุดมศึกษา	ยุทธศาสตร์ที่ 3 เร่งรัดการพัฒนาผลผลิต และคุณภาพงานวิจัย เพื่อ ยกระดับการพัฒนาท้องถิ่น และอนุภูมิภาคสู่ความก้าวหน้า	ยุทธศาสตร์ที่ 4 สร้างวัฒนธรรมการให้บริการ วิชาการสู่สังคม ที่สอดคล้อง กับบริบทและความต้องการ ของท้องถิ่น และกลุ่มชาติพันธุ์	ยุทธศาสตร์ที่ 5 อนุรักษ์ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อคงความเป็นเอกลักษณ์ ล้านนาภาคเหนือ และสร้าง มูลค่าเพิ่มทางวัฒนธรรม	ยุทธศาสตร์ที่ 6 ส่งเสริมการค้าเป็นงาน ตามแนวพระราชดำริ เพื่อความเข้มแข็งของ ชุมชน	ยุทธศาสตร์ที่ 7 พัฒนาระบบและกลไกเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการบริหารจัดการ องค์การสู่ความเป็นสากล
๑. ประชาชนในท้องถิ่นและ อนุภูมิภาคมีความเข้าใจ โอกาสทางการศึกษา ๒. การผลิตบัณฑิตของ มหาวิทยาลัยมี ประสิทธิภาพ และได้ มาตรฐานตามเกณฑ์ มาตรฐานคุณวุฒิ ๓. บุคลากรสาย วิชาการมีความ เชี่ยวชาญและมี สมรรถนะในการ แข่งขัน	๑. บัณฑิตที่สำเร็จ การศึกษามีคุณภาพ สูง มีคุณธรรม และมีความรู้ ๒. บัณฑิตมีความ รู้และมีความ สามารถ ๓. บัณฑิตมีความ รู้และมีความ สามารถ ๔. บัณฑิตมีความ รู้และมีความ สามารถ	๑. ผลผลิตงานวิจัยมีคุณภาพ เพื่อสร้างองค์ความรู้และ นวัตกรรมใหม่ ๆ ๒. ประโยชน์ ๓. ประโยชน์ ๔. ประโยชน์ ๕. ประโยชน์	๑. มีวัฒนธรรมที่ให้บริการวิชาการ แก่สังคมอย่างมีคุณภาพ ๒. ครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการส่งเสริมวิทยฐานะ ๓. คุณภาพและมาตรฐาน ทางการศึกษา โดยใช้วัดการ ๔. คุณภาพและมาตรฐาน ทางการศึกษา โดยใช้วัดการ	๑. เป็นศูนย์อนุรักษ์และเรียนรู้ ด้านภาษา ศิลปะและวัฒนธรรม กลุ่มประเทศอนุภูมิภาค ๒. ร่วมมือกับ ๓. ร่วมมือกับ ๔. ร่วมมือกับ	๑. มีระบบการ ๒. มีระบบการ ๓. มีระบบการ ๔. มีระบบการ	๑. มีระบบการ ๒. มีระบบการ ๓. มีระบบการ ๔. มีระบบการ
๑. พัฒนาระบบบริหาร ๒. พัฒนาระบบบริหาร ๓. พัฒนาระบบบริหาร ๔. พัฒนาระบบบริหาร	๑. พัฒนาระบบบริหาร ๒. พัฒนาระบบบริหาร ๓. พัฒนาระบบบริหาร ๔. พัฒนาระบบบริหาร	๑. พัฒนาระบบบริหาร ๒. พัฒนาระบบบริหาร ๓. พัฒนาระบบบริหาร ๔. พัฒนาระบบบริหาร	๑. พัฒนาระบบบริหาร ๒. พัฒนาระบบบริหาร ๓. พัฒนาระบบบริหาร ๔. พัฒนาระบบบริหาร	๑. พัฒนาระบบบริหาร ๒. พัฒนาระบบบริหาร ๓. พัฒนาระบบบริหาร ๔. พัฒนาระบบบริหาร	๑. พัฒนาระบบบริหาร ๒. พัฒนาระบบบริหาร ๓. พัฒนาระบบบริหาร ๔. พัฒนาระบบบริหาร	๑. พัฒนาระบบบริหาร ๒. พัฒนาระบบบริหาร ๓. พัฒนาระบบบริหาร ๔. พัฒนาระบบบริหาร

ส่วนที่ ๒

ศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ประวัติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ ได้รับการยกฐานะและปรับเปลี่ยนสถานภาพจากสถาบันราชภัฏ มาเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏ” ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ โดยวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๗ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงลงพระปรมาภิไธยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ และกำหนดให้มหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล และยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทาง วิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทุนบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริม วิทยฐานะครู

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พัฒนาจากโรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรการศึกษา สู่การเป็น วิทยาลัยครูเชียงราย สถาบันราชภัฏเชียงราย และมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายในปัจจุบัน โดยมีประวัติและ พัฒนาการตามลำดับดังนี้

โรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา

วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๑๒ จังหวัดเชียงรายได้เสนอเรื่องขอตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาต่ออธิบดีกรมการฝึกหัดครูโดยเสนอให้ใช้พื้นที่บริเวณอ่างเก็บน้ำหนองบัว ตำบลบ้านดู่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เป็นสถานที่ในการจัดตั้ง

วิทยาลัยครูเชียงราย

วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๑๖ คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติให้จัดตั้งวิทยาลัยครูเชียงราย

ปี พ.ศ. ๒๕๑๘ เริ่มเปิดอบรมการศึกษาภาคฤดูร้อนสำหรับครูประจำการ และเปิดรับนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) เป็นรุ่นแรก และระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในปีต่อมา

ปี พ.ศ. ๒๕๒๐ มีพระราชกฤษฎีกาประกาศยกฐานะวิทยาลัยครูเชียงรายเป็นสถาบันการศึกษา และวิจัย สามารถเปิดสอนได้ถึงระดับปริญญาตรี และเปิดรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ จำนวน ๒ สาขาวิชาเอก คือ สาขาวิชาภาษาไทย และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป

ปี พ.ศ. ๒๕๒๘ เปิดรับนักศึกษาในสาขาวิชาชีพอื่นในระดับอนุปริญญา สาขาวิชาศิลปศาสตร์ และ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ พร้อมทั้งได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการให้แบ่งส่วนราชการของวิทยาลัยครูเชียงราย ออกเป็น ๑๐ หน่วยงาน เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจของวิทยาลัยครูและให้รวมกลุ่มเป็นสหวิทยาลัย โดยให้ วิทยาลัยครูเชียงรายรวมอยู่ในกลุ่ม “สหวิทยาลัยล้านนา”

สถาบันราชภัฏเชียงราย

วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ ได้รับพระราชทานชื่อสถาบันว่า "สถาบันราชภัฏเชียงราย" แทนชื่อวิทยาลัยครูเชียงรายเดิม เพื่อให้สอดคล้องกับความหลากหลายในการผลิตบัณฑิต

วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๓๘ ได้รับพระราชทานตราสัญลักษณ์ประจำสถาบัน เพื่อเป็นสิริมงคลแก่สถาบันราชภัฏ โดยมีตราพระราชลัญจกรในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันอยู่ในวงรี และในวงรอบนอกด้านบนมีตัวอักษรภาษาไทยว่าสถาบันราชภัฏเชียงราย ด้านล่างมีอักษรภาษาอังกฤษว่า RAJABHAT INSTITUTE CHIANGRAI

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๗ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงลงพระปรมาภิไธยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ ส่งผลให้สถาบันราชภัฏเชียงรายได้รับการยกฐานะและปรับเปลี่ยนสถานภาพเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย” ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ เป็นต้นมา

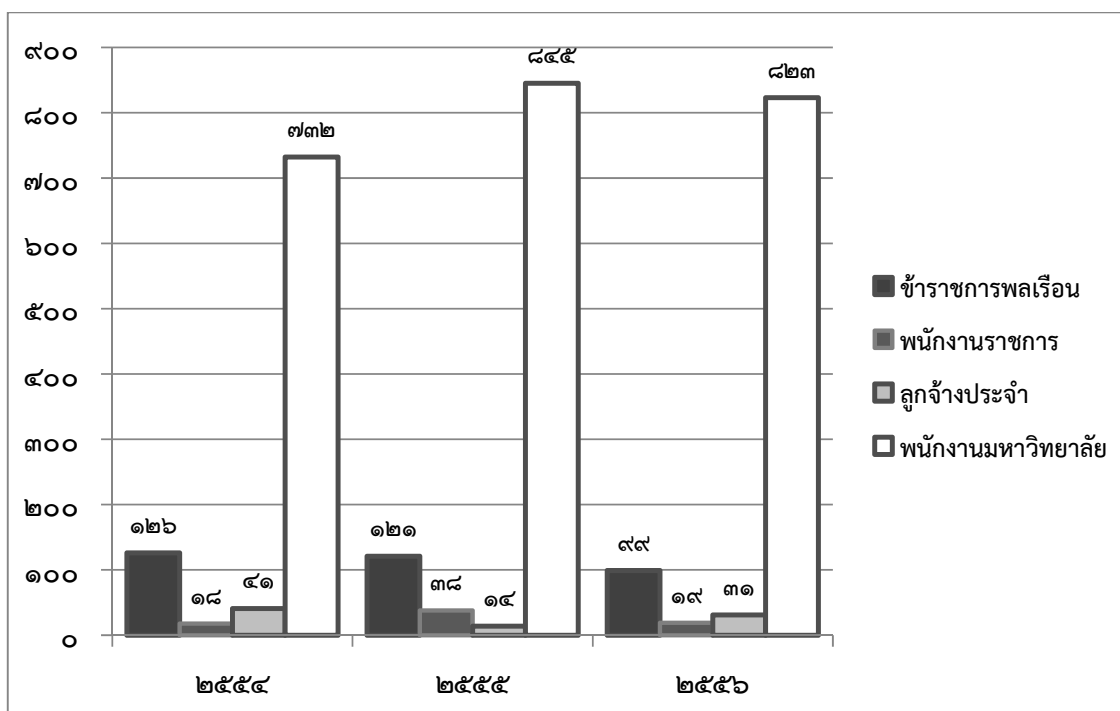
ศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ได้ดำเนินการพัฒนาศักยภาพการบริหารงานของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง ซึ่งในการพัฒนาศักยภาพของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยปัจจัยพื้นฐาน ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร งบประมาณ พื้นที่ และอาคารสถานที่ และการบริหารจัดการศึกษา ดังนี้

๑. บุคลากร

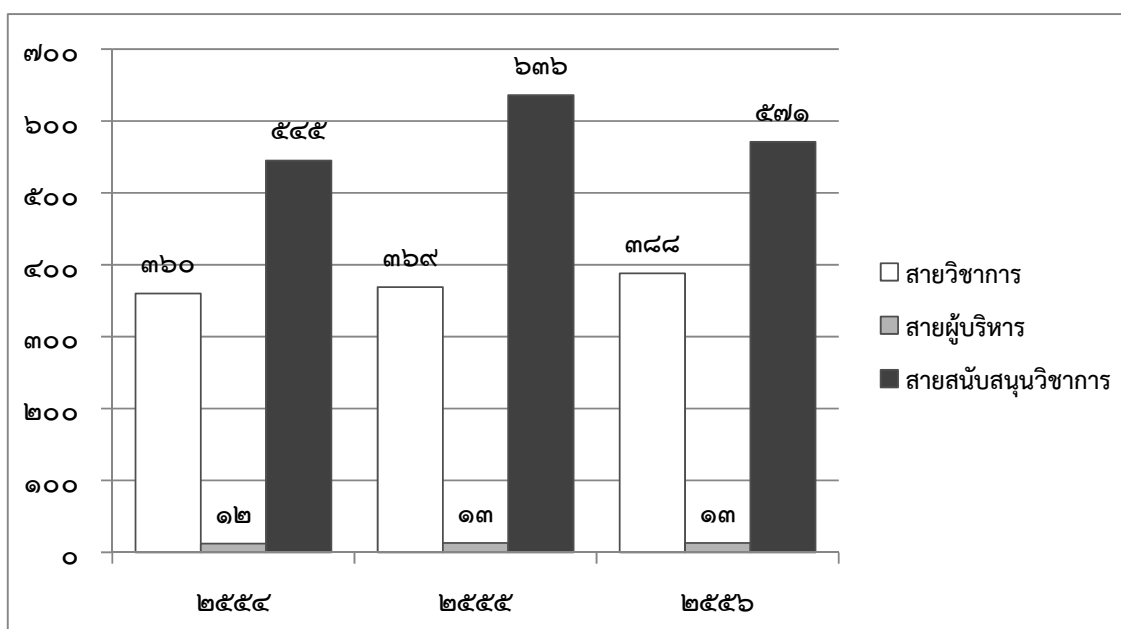
๑.๑ จำนวนบุคลากร ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๔ – ๒๕๕๖ จำแนกตามประเภทบุคลากร

ประเภทบุคลากร	จำนวนบุคลากร		
	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖
๑. ข้าราชการพลเรือน	๑๒๖	๑๒๑	๙๙
๒. พนักงานราชการ	๑๘	๓๘	๑๙
๓. ลูกจ้างประจำ	๔๑	๑๔	๓๑
๔. พนักงานมหาวิทยาลัย	๗๓๒	๘๔๕	๘๒๓
รวม	๙๑๗	๑,๐๑๘	๙๗๒

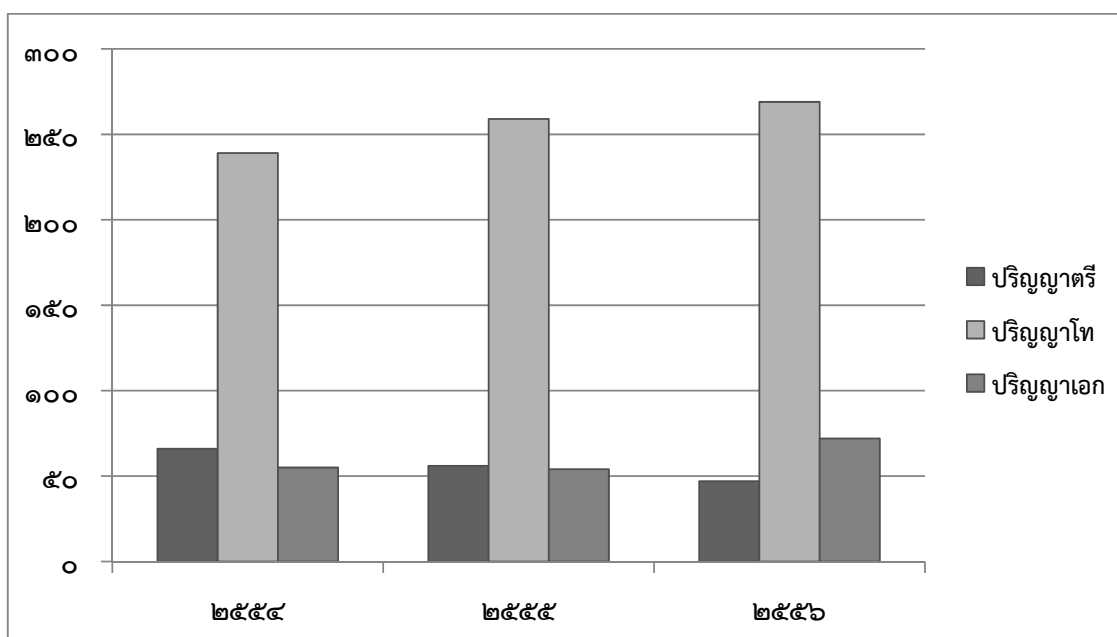
๑.๒ จำนวนบุคลากร ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๔ - ๒๕๕๖ จำแนกตามสายงาน

สายงาน	จำนวนบุคลากร		
	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖
๑. สายวิชาการ	๓๖๐	๓๖๙	๓๘๘
๒. สายผู้บริหาร	๑๒	๑๓	๑๓
๓. สายสนับสนุนวิชาการ	๕๔๕	๖๓๖	๕๗๑
รวม	๙๑๗	๑,๐๑๘	๙๗๒

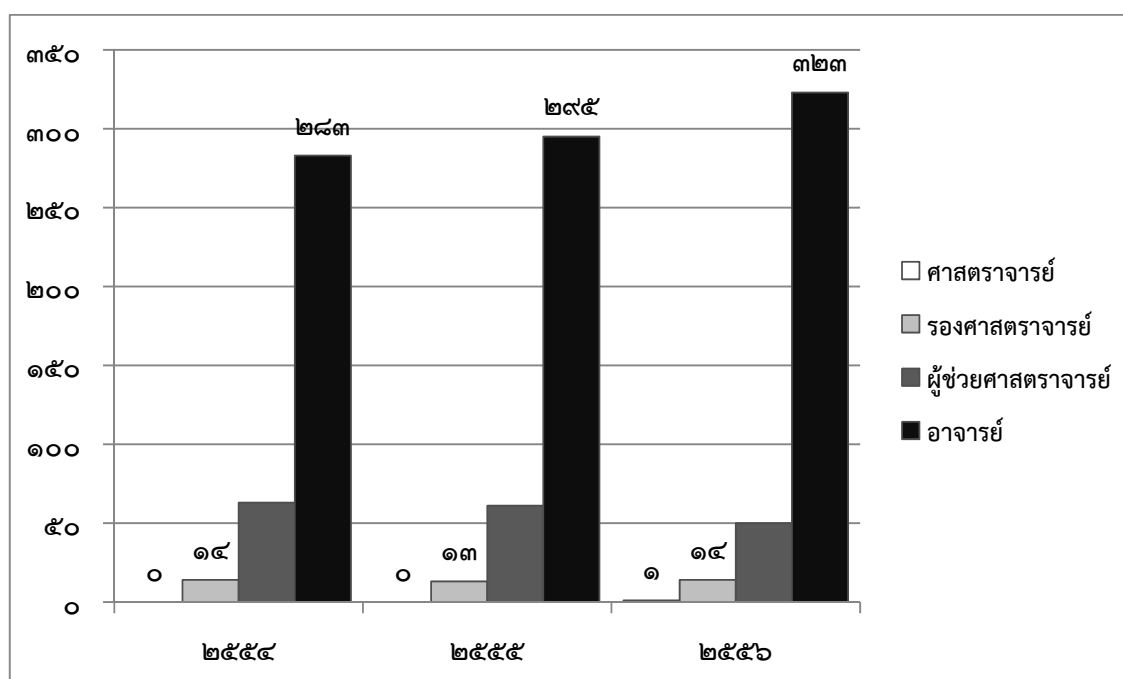
๑.๓ จำนวนบุคลากรสายวิชาการ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๔ - ๒๕๕๖ จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา	จำนวนบุคลากร		
	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖
๑.ปริญญาตรี	๖๖	๕๖	๔๗
๒.ปริญญาโท	๒๓๙	๒๕๙	๒๖๙
๓.ปริญญาเอก	๕๕	๕๔	๗๒
รวม	๓๖๐	๓๖๙	๓๘๘

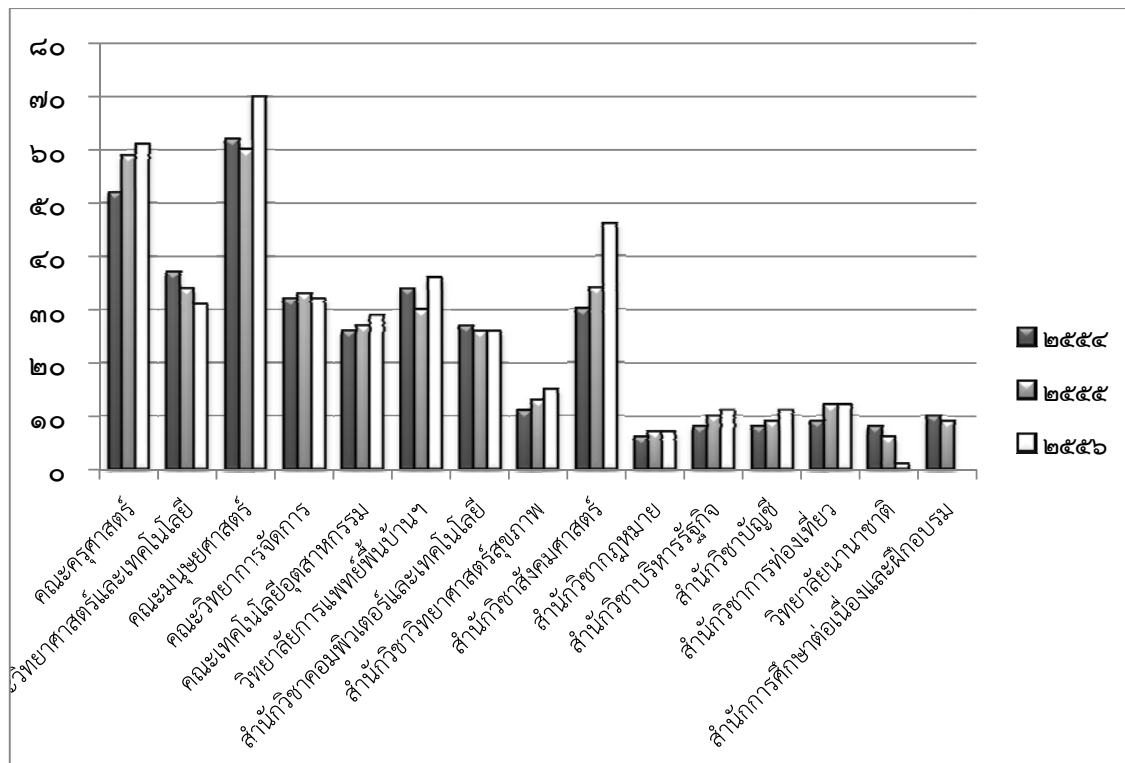
๑.๔ จำนวนบุคลากรสายวิชาการ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๔ - ๒๕๕๖ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ตำแหน่งทางวิชาการ	จำนวนบุคลากร		
	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖
๑. ศาสตราจารย์			๑
๒. รองศาสตราจารย์	๑๔	๑๓	๑๔
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๖๓	๖๑	๕๐
๔. อาจารย์	๒๘๓	๒๙๕	๓๒๓
รวม	๓๖๐	๓๖๙	๓๘๘

๑.๕ จำนวนบุคลากรสายวิชาการ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๔ - ๒๕๕๖ จำแนกตามหน่วยงาน

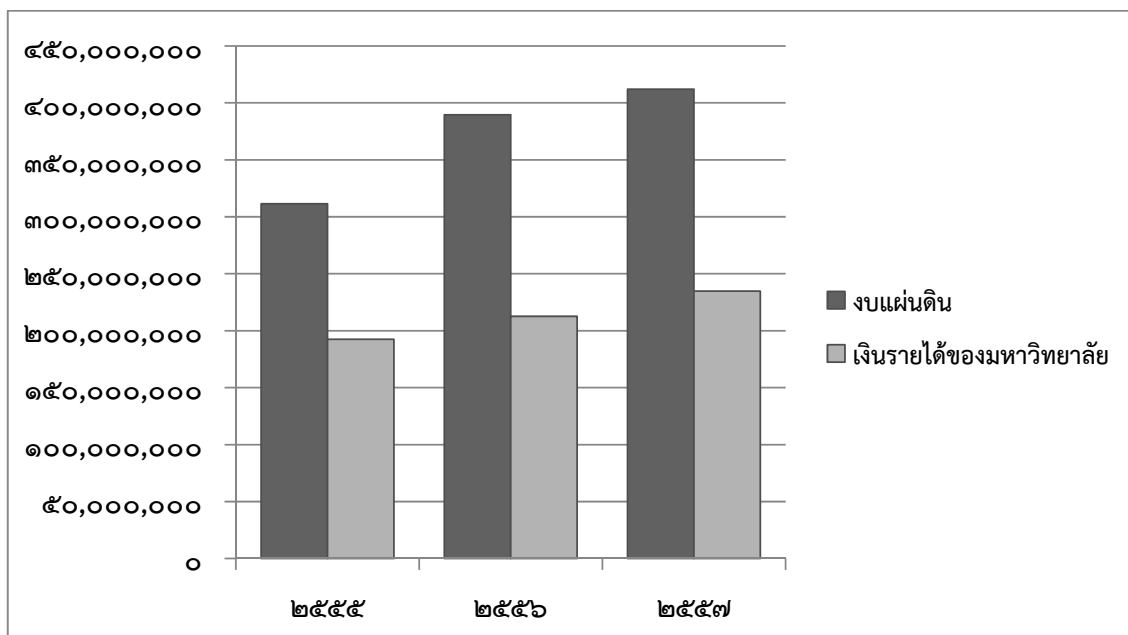
หน่วยงาน	จำนวนอาจารย์ประจำ		
	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖
๑. คณะครุศาสตร์	๕๒	๕๙	๖๑
๒. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๓๗	๓๔	๓๑
๓. คณะมนุษยศาสตร์	๖๒	๖๐	๗๐
๔. คณะวิทยาการจัดการ	๓๒	๓๓	๓๒
๕. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๒๖	๒๗	๒๙
๖. วิทยาลัยการแพทย์พื้นบ้านและการแพทย์ทางเลือก	๓๔	๓๐	๓๖
๗. สำนักวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี	๒๗	๒๖	๒๖
๘. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	๑๑	๑๓	๑๕
๙. สำนักวิชาสังคมศาสตร์	๓๐	๓๔	๔๖
๑๐. สำนักวิชากฎหมาย	๖	๗	๗
๑๑. สำนักวิชาบริหารธุรกิจ	๘	๑๐	๑๑
๑๒. สำนักวิชาบัญชี	๘	๙	๑๑
๑๓. สำนักวิชาการท่องเที่ยว	๙	๑๒	๑๒
๑๔. วิทยาลัยนานาชาติ	๘	๖	๑
๑๕. สำนักการศึกษาต่อเนื่องและฝึกอบรม	๑๐	๙	
รวมทั้งสิ้น	๓๖๐	๓๖๙	๓๘๘

๒. งบประมาณ

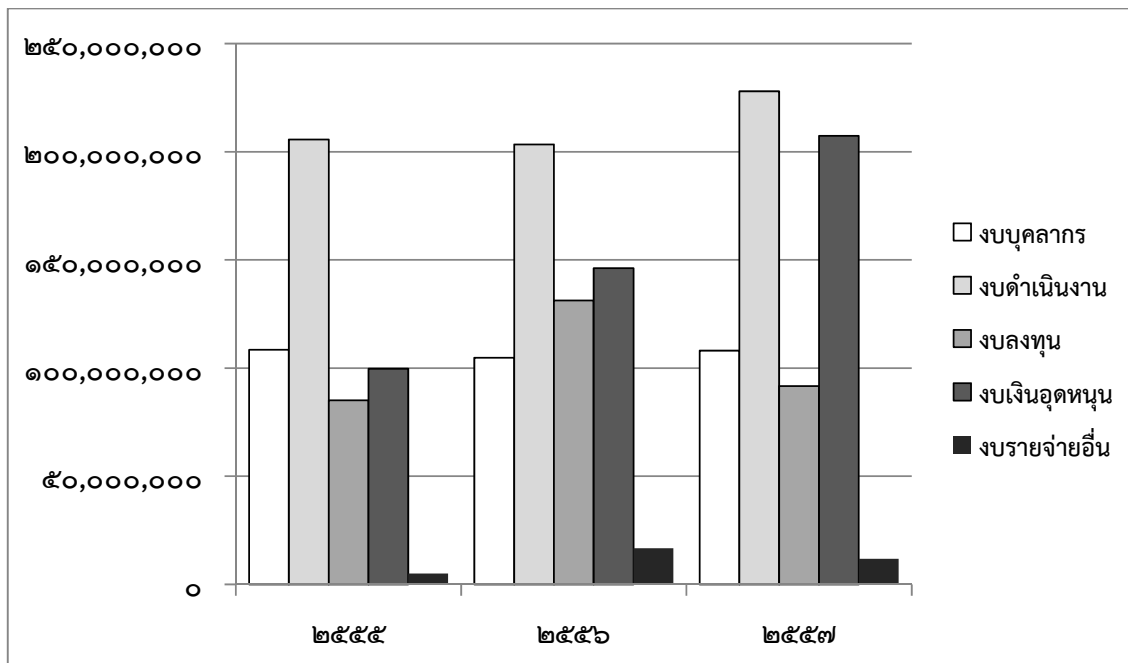
๒.๑ จำนวนงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕ - ๒๕๕๗ จำแนกตามประเภทงบประมาณ

ประเภทงบประมาณ	จำนวนงบประมาณ		
	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗
๑. งบแผ่นดิน	๓๑๑,๔๓๘,๗๐๐	๓๘๙,๖๐๓,๒๐๐	๔๑๒,๑๐๐,๑๐๐
๒. เงินรายได้ของมหาวิทยาลัย	๑๙๒,๔๕๐,๔๐๐	๒๑๒,๖๗๓,๘๐๐	๒๓๔,๗๓๘,๗๐๐
รวม	๕๐๓,๘๘๙,๑๐๐	๖๐๒,๒๗๗,๐๐๐	๖๔๖,๘๓๘,๗๐๐

๒.๒ จำนวนงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗ จำแนกตามงบรายจ่าย

งบรายจ่าย	จำนวนงบประมาณ		
	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗
๑. งบบุคลากร	๑๐๘,๔๓๙,๔๐๐	๑๐๔,๗๘๔,๐๙๕	๑๐๘,๐๕๓,๕๐๐
๒. งบดำเนินงาน	๒๐๕,๖๔๕,๙๐๐	๒๐๓,๓๘๗,๒๒๓	๒๒๗,๙๕๘,๖๐๐
๓. งบลงทุน	๘๕,๑๑๑,๖๐๐	๑๓๑,๒๒๐,๖๒๕	๙๑,๗๐๑,๙๐๐
๔. งบเงินอุดหนุน	๙๙,๖๙๒,๒๐๐	๑๔๖,๒๐๒,๗๒๗	๒๐๗,๓๓๙,๑๐๐
๕. งบรายจ่ายอื่น	๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๖,๖๗๒,๓๓๐	๑๑,๗๘๕,๗๐๐
รวม	๕๐๓,๘๘๙,๑๐๐	๖๐๒,๒๗๗,๐๐๐	๖๔๖,๘๓๘,๘๐๐

๓. พื้นที่และอาคารสถานที่

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ตั้งอยู่เลขที่ ๘๐ หมู่ ๙ ถนนพหลโยธิน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย มีพื้นที่ภายใน Main campus ๙๔๐ ไร่ ๙๓ ตารางวา พื้นที่ ณ อำเภอเชียงแสน ๑๙ ไร่ ๑ งาน ๗๒ ตารางวา และรับผิดชอบดูแลสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์เชียงรายอีก จำนวน ๖๒๕ ไร่ รวมมีพื้นที่รับผิดชอบทั้งหมด ๑,๕๘๔ ไร่ ๒ งาน ๖๕ ตารางวา

และมหาวิทยาลัยฯ มีอาคารทั้งหมด ๘๑ หลัง ประกอบด้วย อาคารเรียนและอาคารปฏิบัติการ จำนวน ๔๒ หลัง อาคารสำนักงาน จำนวน ๒๐ หลัง อาคารหอประชุมและโรงอาหาร จำนวน ๕ หลัง อาคารหอพักและบ้านพัก จำนวน ๑๐ หลัง และสนามกีฬาและโรงยิมเนเซียม จำนวน ๔ หลัง

๔. การบริหารงานจัดการศึกษา

๔.๑ โครงสร้างการบริหารงาน

ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยฯ มีหน่วยงานตามโครงสร้างการบริหาร จำนวนทั้งสิ้น ๓๔ หน่วยงาน จำแนกตามกลุ่มหน่วยงาน ดังนี้

๑. หน่วยงานจัดการศึกษา ๑๕ หน่วยงาน ประกอบด้วย ส่วนราชการตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน ๖ หน่วยงาน และโครงการจัดตั้งหน่วยงานภายในกำกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน ๙ หน่วยงาน

๑) ส่วนราชการตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

- ๑.๑) คณะครุศาสตร์
- ๑.๒) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ๑.๓) คณะวิทยาการจัดการ
- ๑.๔) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- ๑.๕) คณะมนุษยศาสตร์
- ๑.๖) วิทยาลัยการแพทย์พื้นบ้านและการแพทย์ทางเลือก

๒) โครงการจัดตั้งหน่วยงานภายในกำกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

- ๒.๑) โครงการจัดตั้งวิทยาลัยนานาชาติ
- ๒.๒) โครงการจัดตั้งสำนักวิชาสังคมศาสตร์
- ๒.๓) โครงการจัดตั้งสำนักวิชาบัญชี
- ๒.๔) โครงการจัดตั้งสำนักวิชาการท่องเที่ยว
- ๒.๕) โครงการจัดตั้งสำนักวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ
- ๒.๖) โครงการจัดตั้งสำนักวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
- ๒.๗) โครงการจัดตั้งสำนักวิชาบริหารรัฐกิจ
- ๒.๘) โครงการจัดตั้งสำนักวิชากฎหมาย
- ๒.๙) โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

๒. หน่วยงานสนับสนุนการจัดการศึกษา ๑๐ หน่วยงาน ประกอบด้วย ส่วนราชการตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน ๕ หน่วยงาน โครงการจัดตั้งหน่วยงานภายในกำกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน ๕ หน่วยงาน

๑) ส่วนราชการตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

- ๑.๑) สำนักงานอธิการบดี
- ๑.๒) สถาบันวิจัยและพัฒนา
- ๑.๓) สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
- ๑.๔) สำนักศิลปะและวัฒนธรรม
- ๑.๕) สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

๒) โครงการจัดตั้งหน่วยงานภายในกำกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

- ๒.๑) สำนักการศึกษาต่อเนื่องและบริการวิชาการ
- ๒.๒) โรงเรียนสาธิต
- ๒.๓) สำนักสื่อสารองค์กร
- ๒.๔) ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการรุ่นใหม่
- ๒.๕) สถาบันความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและอาเซียน

๓. หน่วยงานบริการ ๓ หน่วยงาน ประกอบด้วย โครงการจัดตั้งหน่วยงานภายในกำกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน ๓ หน่วยงาน

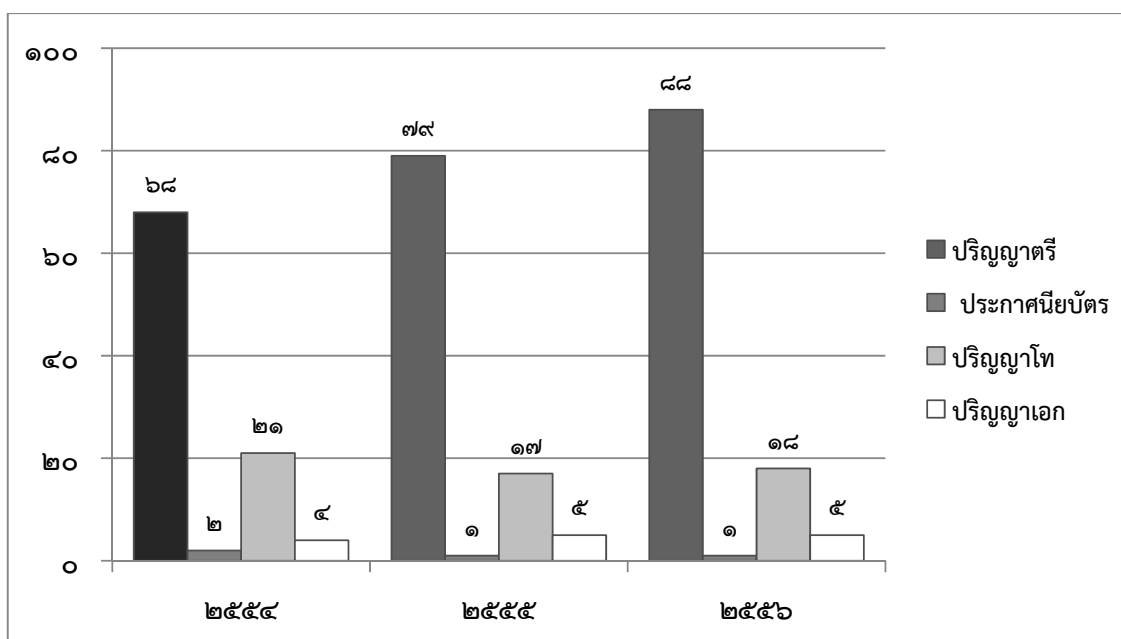
- ๑) สำนักบริหารและจัดการทรัพย์สิน
- ๒) ศูนย์วิศวกรรมโยธา
- ๓) ศูนย์บริการตรวจสอบมาตรฐานคุณภาพอาหาร น้ำ และผลิตภัณฑ์

และนอกจากนี้ยังมีโครงการที่ดำเนินงานตามแนวโครงการพระราชดำริ ๖ โครงการ ประกอบด้วย สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์เชียงราย โครงการ To be number one โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากแม่เจ้าพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โครงการสายใยรักแห่งครอบครัว โครงการเทคโนโลยีสารสนเทศตามแนวพระราชดำริ และโครงการส่งเสริมคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

๔.๒. สาขาวิชาที่เปิดสอน

๑. จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอน ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๔ - ๒๕๕๖ จำแนกตามระดับการศึกษา

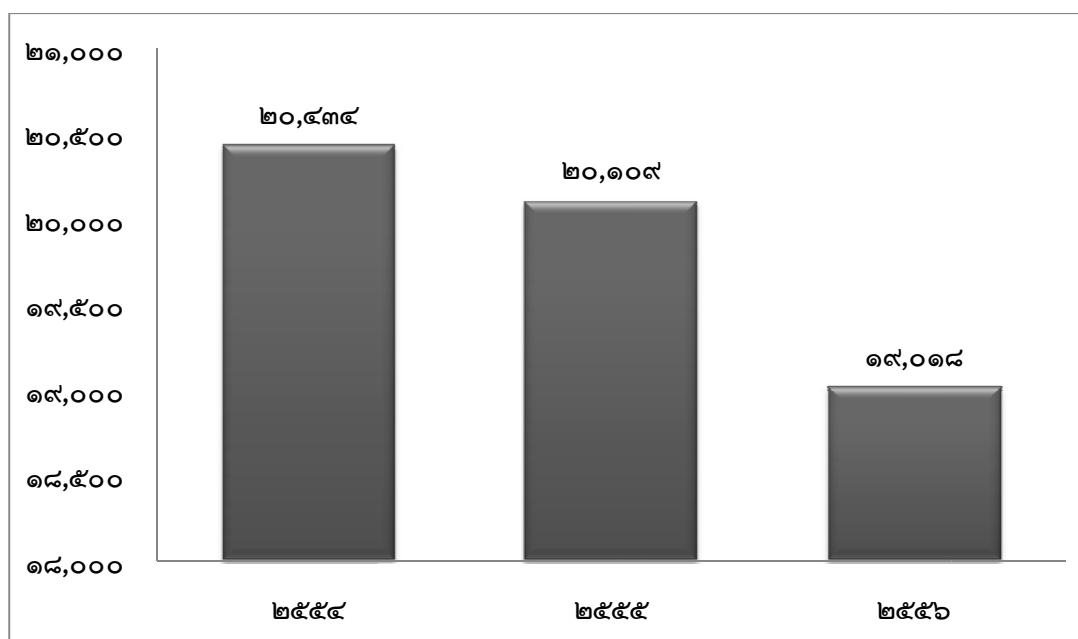
ระดับการศึกษา	จำนวนสาขาวิชาที่เปิดสอน		
	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖
๑. ปริญญาตรี	๖๘	๗๙	๘๘
๒. ประกาศนียบัตร	๒	๑	๑
๓. ปริญญาโท	๒๑	๑๗	๑๘
๔. ปริญญาเอก	๔	๕	๕
รวม	๙๕	๑๐๒	๑๑๒

๔.๓. นักศึกษา

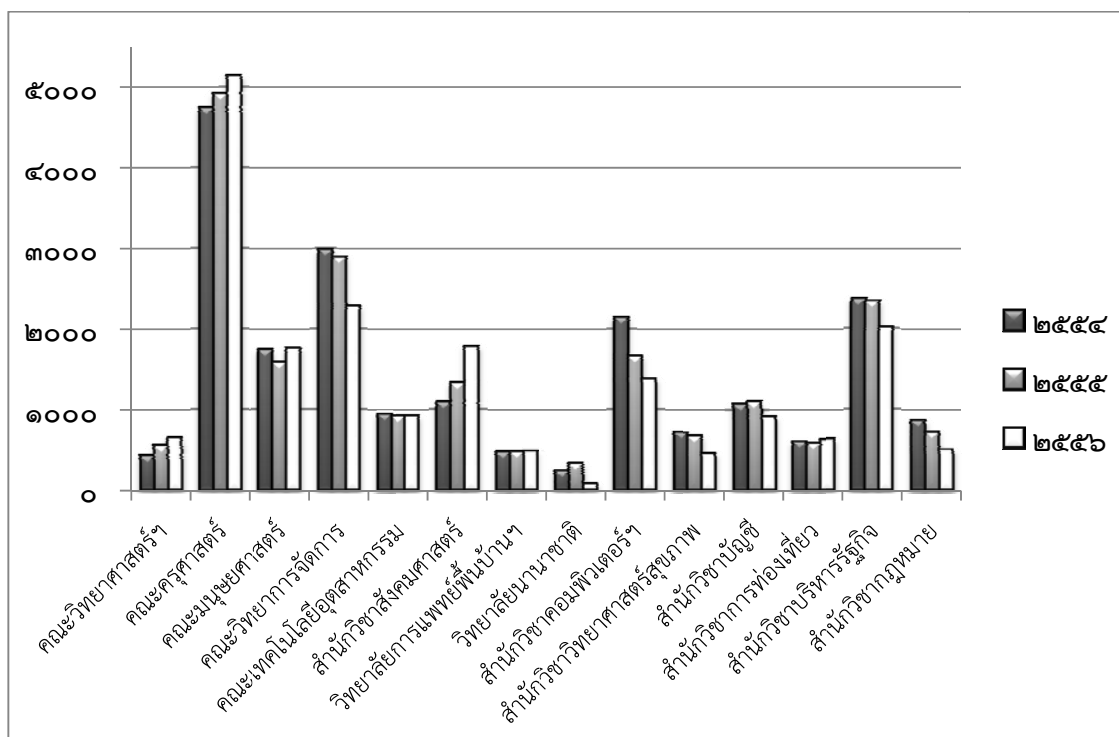
๑. จำนวนนักศึกษาทั้งหมด ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๔ - ๒๕๕๖ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวนนักศึกษาทั้งหมด		
	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖
๑. ปริญญาตรี	๑๙,๑๘๖	๑๙,๐๒๗	๑๘,๐๑๑
๒. ประกาศนียบัตร	๗๔	๘๓	๑๑๓
๓. ปริญญาโท	๑,๐๘๙	๙๑๔	๗๘๕
๔. ปริญญาเอก	๘๕	๘๕	๑๐๙
รวม	๒๐,๔๓๔	๒๐,๑๐๙	๑๙,๐๑๘

๒. จำนวนนักศึกษาทั้งหมด ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๔ – ๒๕๕๖ จำแนกตามหน่วยงาน

หน่วยงาน	จำนวนนักศึกษาทั้งหมด		
	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖
๑. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๔๒๖	๕๕๓	๖๕๑
๒. คณะครุศาสตร์	๔,๗๔๐	๔,๙๒๐	๕,๑๔๐
๓. คณะมนุษยศาสตร์	๑,๗๔๐	๑,๕๘๕	๑,๗๖๓
๔. คณะวิทยาการจัดการ	๒,๙๘๘	๒,๘๙๗	๒,๒๘๑
๕. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๙๔๖	๙๑๗	๙๑๘
๖. สำนักวิชาสังคมศาสตร์	๑,๐๙๑	๑,๓๒๘	๑,๗๘๔
๗. วิทยาลัยการแพทย์พื้นบ้านและการแพทย์ทางเลือก	๔๗๒	๔๗๙	๔๘๘
๘. วิทยาลัยนานาชาติ	๒๔๕	๓๓๒	๘๐
๙. สำนักวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	๒,๑๔๗	๑,๖๖๑	๑,๓๘๔
๑๐. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	๗๒๔	๖๗๗	๔๖๐
๑๑. สำนักวิชาบัญชี	๑,๐๗๕	๑,๑๐๖	๙๑๘
๑๒. สำนักวิชาการท่องเที่ยว	๖๑๑	๕๙๒	๖๓๓
๑๓. สำนักวิชาบริหารรัฐกิจ	๒,๓๖๖	๒,๓๔๐	๒,๐๑๓
๑๔. สำนักวิชากฎหมาย	๘๖๓	๗๒๒	๕๐๕
รวม	๒๐,๔๓๔	๒๐,๑๐๙	๑๙,๐๑๘

ส่วนที่ ๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายท่ามกลางสถานการณ์
การเปลี่ยนแปลงของโลกและประเทศไทย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ท่ามกลางสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลกและประเทศไทย

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) จะต้องเผชิญกับบริบทการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ทั้งที่เป็นการเปลี่ยนแปลงระยะยาวที่ได้เริ่มมาแล้วและจะทวีความเข้มข้นมากขึ้น และผลต่อเนื่องจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกในปี ๒๕๕๑ ซึ่งได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อระบบเศรษฐกิจโลกอีกหลายด้าน การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระดับโลกและในประเทศ จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศทั้งที่คาดว่าจะเป็โอกาสให้สามารถใช้จุดแข็งของประเทศในการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และส่วนที่เป็นภัยคุกคามที่ต้องแก้ไขจุดอ่อนเพื่อระมัดระวังและป้องกันผลด้านลบที่จะเกิดขึ้น ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมให้แก่คน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสมสามารถพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไปเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๑. สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงระดับโลก

การเปลี่ยนแปลงในระดับโลกที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงกฎ กติกาใหม่ของโลก การเกิดขึ้นของเศรษฐกิจหลายศูนย์กลางในโลก สังคมผู้สูงอายุของโลก ภาวะโลกร้อน และวิกฤตความสมดุลของพลังงานและอาหาร โดยสรุปดังนี้

๑.๑ กฎ กติกาใหม่ของโลก การเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ในโลกรวมถึงวิกฤตเศรษฐกิจที่ผ่านมาจะส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบในการบริหารจัดการเศรษฐกิจโลก และการดำเนินเศรษฐกิจในระบบทุนนิยม ซึ่งครอบคลุมถึงกฎ ระเบียบ ด้านการค้า การลงทุน การเงิน สิ่งแวดล้อมและด้านสังคม ในอดีตการเจรจาเกี่ยวกับจัดทำกฎระเบียบ และข้อตกลงของโลก ประเทศกำลังพัฒนามักจะเสียเปรียบในการต่อรองและไม่รู้เท่าทันการรักษาผลประโยชน์ที่พึงได้รับอย่างเป็นธรรม เนื่องจากการขาดความรู้ ประสบการณ์ และศักยภาพในการเจรจาต่อรอง รวมทั้งมีปัญหากลุ่มกันในการเจรจา เพราะถูกประเทศพัฒนาแล้วกดดันเป็นรายประเทศ ไม่ให้สามารถรวมตัวกันได้อย่างเหนียวแน่น

แม้ว่ากฎ ระเบียบใหม่จะเป็นโอกาสในการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนาได้เช่นกัน แต่หากไม่เตรียมพร้อม หรือร่วมในการเจรจาให้เกิดความเป็นธรรม การปรับกฎระเบียบใหม่ก็จะส่งผลลบใน ๓ ลักษณะสำคัญ คือ (๑) การเป็นอุปสรรคต่อการส่งสินค้าจากประเทศกำลังพัฒนา เข้าไปจำหน่ายในตลาดประเทศพัฒนาแล้ว โดยใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี เช่น มาตรการแรงงาน สิ่งแวดล้อม สุขอนามัยและสุขอนามัยพืช มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน เป็นต้น (๒) การขยายบทบาทของประเทศพัฒนาแล้วไปยังประเทศกำลังพัฒนา โดยเปิดโอกาสให้นักลงทุนต่างชาติเข้าไปลงทุนในสาขาต่างๆ มากขึ้น และ (๓) การส่งผลกระทบต่อนโยบายของรัฐ ภาคธุรกิจ และวิถีชีวิตของประชาชน ที่ต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับพันธกรณี หรือ กระแสค่านิยมใหม่ๆ ของโลก

๑.๒ การกระจายตัวของศูนย์กลางเศรษฐกิจของโลก การถ่ายเทอำนาจทางเศรษฐกิจจากประเทศอุตสาหกรรมในภูมิภาคตะวันตกมายังภูมิภาคเอเชียเริ่มต้นในช่วงทศวรรษที่ ๒๐ จากการเพิ่มบทบาทเศรษฐกิจญี่ปุ่นในเศรษฐกิจโลก และมีความต่อเนื่องในช่วงมหัศจรรย์แห่งเอเชีย โดยเฉพาะการขยายตัวทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (ฮ่องกง เกาหลี สิงคโปร์ และไต้หวัน) และอาเซียนในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจปี ๒๕๔๐ ขณะเดียวกันนโยบายการเปิดประเทศของจีน รัสเซีย และพลวัตการขยายตัวของบราซิลและอินเดีย (BRIC) ทำให้เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มพัฒนาไปสู่ความเป็นโลกหลายศูนย์กลางทั้งในด้านเศรษฐกิจและการเงินในระยะปานกลาง

ความเร็วในการปรับตัวเข้าสู่การเป็นโลกหลายศูนย์กลางทางเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับเงื่อนไขและปัจจัยพื้นฐานหลายประการ ได้แก่ วิกฤตเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศพัฒนาแล้วมากกว่าประเทศกำลังพัฒนาและประเทศเศรษฐกิจใหม่ ราคาน้ำมันและราคาสินค้าโภคภัณฑ์และสินแร่ต่างๆ ในตลาดโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ซึ่งทำให้ผลประโยชน์และผลพลอยได้เกิดขึ้นกับประเทศในตะวันออกกลาง รัสเซีย และประเทศผู้ผลิตสินค้าที่เป็นวัตถุดิบ นอกจากนี้ ศูนย์กลางการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมโลกมีแนวโน้มโยกย้ายเข้าสู่ภูมิภาคเอเชียมากขึ้น การเพิ่มขึ้นของชนชั้นกลางในภูมิภาคเอเชียโดยเฉพาะในประเทศจีน และอินเดียจะเป็นปัจจัยเร่งกระบวนการปรับตัวเข้าสู่ภาวะโลกหลายศูนย์กลาง ทั้งนี้วิกฤตเศรษฐกิจโลกปี ๒๕๕๑ ได้เร่งให้เกิดการปรับตัวเร็วขึ้น เนื่องจากอุปสงค์ในสหรัฐฯ มีแนวโน้มลดลง ขณะที่อุปสงค์ในประเทศ BRIC และประเทศในภูมิภาคเอเชียเพิ่มขึ้น

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคต่างๆ ของโลกจะมีมากขึ้นและการรวมกลุ่มเศรษฐกิจที่สำคัญต่อประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ได้แก่ การรวมกลุ่มในภูมิภาคเอเชีย โดยกรอบการค้าเสรีของอาเซียนกับจีน ญี่ปุ่น และอินเดีย และการเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ซึ่งกลุ่มประเทศอาเซียนใหม่ ได้แก่ ลาว กัมพูชา และเวียดนาม จะลดภาษีตามกรอบการค้าเสรีอาเซียนอย่างสมบูรณ์ และในกลุ่มประเทศอาเซียน จะมีความร่วมมือใหม่ๆ เช่น ความร่วมมือด้านการลงทุน การเปิดสาขาบริการ การจัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานเพื่อช่วยให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานได้เสรีมากขึ้น

๑.๓ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลกอย่างต่อเนื่อง ประเทศที่พัฒนาแล้วส่วนใหญ่ได้เข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุมานานกว่า ๔๐ - ๕๐ ปี เช่น ฝรั่งเศส สวีเดน สหรัฐอเมริกา อิตาลี และญี่ปุ่น ส่วนประเทศกำลังพัฒนา อาทิ เกาหลี สิงคโปร์ จีน อินโดนีเซีย บรูไน ไทยและเวียดนาม ได้ก้าวเข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุแล้วในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา และในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ประชากรสูงอายุในโลกจะเพิ่มขึ้นอีก ๘๑.๘๖ ล้านคน ผลกระทบจากการเป็นสังคมผู้สูงอายุของประเทศต่างๆ ได้แก่ เกิดการย้ายถิ่นของแรงงานข้ามชาติ ทั้งแรงงานที่มีฝีมือและไร้ฝีมือเพื่อทดแทนกำลังแรงงานในประเทศที่เป็นสังคมผู้สูงอายุ ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและสังคมของประเทศนั้นๆ เกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรม ขณะเดียวกันก็เกิดภาวะสมองไหล โครงสร้างการผลิตเปลี่ยนจากการใช้แรงงานเข้มข้นมาเป็นการใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีมากขึ้น ส่งผลต่อการพัฒนาคนให้มีความรู้ มีศักยภาพ ทักษะและความชำนาญ ควบคู่กับการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อใช้ทดแทนกำลังแรงงานที่ขาดแคลน ความเข้มข้นของการใช้เทคโนโลยีจะขึ้นกับระดับการพัฒนาของแต่ละประเทศ

โครงสร้างการใช้จ่ายงบประมาณเปลี่ยนแปลงไปประเทศที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุจะมีรายจ่ายด้านสุขภาพเพิ่มขึ้น ทำให้งบประมาณสำหรับการลงทุนพัฒนาด้านอื่นๆ ลดลง

๑.๔ การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก อุณหภูมิโลกที่สูงขึ้นส่งผลให้สภาพภูมิอากาศแปรปรวน ก่อให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติที่รุนแรง อาทิ แผ่นดินไหว ดินถล่ม ภูเขาไฟระเบิด ในช่วง ๓๐ ปี ที่ผ่านมามีอุณหภูมิโลกสูงขึ้นโดยเฉลี่ย ๐.๒ องศาเซลเซียสต่อทศวรรษ ทำให้เกิดภัยธรรมชาติบ่อยครั้งและทวีความรุนแรง ทั้งอุทกภัย วาตภัย และภัยแล้ง รวมทั้งไฟป่า เพราะความแห้งแล้งในหลายพื้นที่ เป็นเหตุให้เกิดการสูญเสียพื้นที่ป่าไม้และความหลากหลายทางชีวภาพ ระบบนิเวศในหลายพื้นที่ของโลกจะอ่อนแอ เพราะบาง และสูญเสียพันธุ์พืชและสัตว์ พื้นผิวโลกมีการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ โดยเฉพาะการสูญเสียพื้นที่ชายฝั่งเนื่องมาจากระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้น นำไปสู่การย้ายถิ่นของประชากรที่อยู่อาศัยบริเวณชายฝั่งทะเล รวมทั้งสร้างความเสียหายต่อโครงสร้างพื้นฐาน เขตท่องเที่ยว เขตอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนสูงบริเวณพื้นที่ชายฝั่ง ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศ จะทำให้ภูมิภาคในเขตร้อนมีฤดูแล้งยาวนาน การระเหยของน้ำเพิ่มขึ้น ปริมาณน้ำที่เก็บกักลดลง และส่งผลกระทบต่อการใช้ที่ดิน การเพิ่มขึ้นของโรคระบาด อาทิ กลุ่มโรคมาลาเรีย และอหิวาตกโรค โดยเฉพาะในประเทศเขตร้อน ซึ่งไม่เคยมีการระบาดของโรคดังกล่าวมาก่อน และมีความเสี่ยงจากโรคอุบัติใหม่อุบัติซ้ำเพิ่มขึ้น เช่น โรคซาร์ส และไข้หวัดนก โรคชิคุนกุนยา และโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๒๐๐๙ ก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพของประชากร และส่งผลกระทบต่อผลิตภาพของกำลังแรงงานและการสูญเสียทางเศรษฐกิจ

การเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศ ส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตรของโลกและความมั่นคงทางอาหาร ความแปรปรวนของภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ ทำให้ระดับคาร์บอนไดออกไซด์และอุณหภูมิสูงขึ้น ส่งผลต่อระบบการเพาะปลูกและปริมาณผลผลิตทางการเกษตรในหลายพื้นที่ของโลก โดยเฉพาะพืชอาหาร ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง นอกจากนี้ความแปรปรวนของปริมาณน้ำฝน ภัยธรรมชาติที่รุนแรง และการระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืชจากสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป จะสร้างความเสียหายสูงให้แก่ผลผลิตทางการเกษตรและธัญญาหารของโลก รวมทั้งกระทบต่อภาคสังคม อาทิ ปัญหาความยากจน การอพยพย้ายถิ่น และการแย่งชิงทรัพยากร

๑.๕ ความมั่นคงทางอาหารและพลังงานโลกจะเป็นปัญหาสำคัญ อัตราการใช้พลังงานของโลกในภาพรวมจะเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด เนื่องจากการเติบโตของประเทศอุตสาหกรรมใหม่ เช่น จีน และอินเดีย ในขณะที่พลังงานฟอสซิลซึ่งเป็นแหล่งพลังงานที่สำคัญของโลกมีอยู่อย่างจำกัด หากหาแหล่งพลังงานเสริมไม่เพียงพอ แนวโน้มราคาพลังงานจะมีความผันผวนอย่างรุนแรง ดังที่ราคาพลังงานได้เริ่มกลับเข้าสู่แนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วหลังจากเศรษฐกิจโลกเริ่มฟื้นตัวจากวิกฤต ปัญหาความมั่นคงด้านพลังงานและราคาพลังงานจึงจะเป็นความเสี่ยงที่สำคัญ

อย่างไรก็ตาม ปริมาณความต้องการพลังงานที่สูงขึ้นจะนำไปสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างมหาศาล ขณะเดียวกัน โลกก็ต้องลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อรักษาอุณหภูมิของโลกให้อยู่ในระดับปลอดภัยไม่ให้สูงกว่า ๒ องศาเซลเซียส จึงเป็นเรื่องยากที่จะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลง พร้อมกับการตอบสนองความต้องการพลังงานของโลกที่สูงขึ้น หากไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการใช้พลังงาน และนำไปสู่

การพัฒนาพลังงานทางเลือกเพิ่มขึ้น ความต้องการพืชพลังงานในโลกจึงมีแนวโน้มสูงขึ้นในอีกด้านหนึ่ง ความต้องการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารเพิ่มขึ้นจากการเพิ่มประชากรโลก รวมทั้งอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่คาดว่าจะสูงขึ้น โดยเฉพาะในทวีปเอเชีย ได้แก่ อินเดีย จีน และทวีปแอฟริกา ขณะที่ปริมาณผลผลิตพืชอาหารโลกลดลง เนื่องจากข้อจำกัดด้านพื้นที่และศักยภาพของเทคโนโลยีที่มีอยู่ โดยเฉพาะข้าวมีจำกัด และไม่สามารถเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้นกว่าปัจจุบันได้มากนัก ประกอบกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติทั้งอุทกภัยและภัยแล้งทำให้ปัญหาความมั่นคงทางอาหารมีความเสียหายให้กับพื้นที่และผลผลิตทางการเกษตรของหลายประเทศ สถานการณ์ดังกล่าวอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างการผลิตพืชอาหารและพืชพลังงานในอนาคต ทำให้ผลผลิตอาหารสู่ตลาดลดลง ไม่เพียงพอกับความต้องการของประชากรโลก หรือมีราคาสูงเกินกว่ากำลังซื้อโดยเฉพาะในกลุ่มประเทศยากจน อาจนำไปสู่การเกิดวิกฤตอาหารโลก

๑.๖ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมและตอบสนองต่อการดำรงชีวิตของประชาชนโดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารที่ทำให้ประเทศต่างๆ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจจากภาคอุตสาหกรรมไปเป็นภาคบริการและการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการทั้งด้านการเงิน การผลิตและการควบคุมคลังสินค้า เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารจะมีบทบาทเพิ่มขึ้น ในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และเทคโนโลยีอื่นๆ ของศตวรรษที่ ๒๑ ได้แก่ นาโนเทคโนโลยี เทคโนโลยีชีวภาพ และเทคโนโลยีเกี่ยวกับการทำงานของสมองและจิต จะเริ่มมีบทบาทเพิ่มขึ้นเช่นกัน

ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีเป็นโอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เช่น การส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ การพัฒนาพลังงานและวัสดุต่างๆ จากพืช การทดแทนแรงงานด้วย เครื่องจักร การพัฒนาสุขภาพ และศักยภาพในการทำงานของผู้สูงอายุ เป็นต้น ในขณะเดียวกันก็อาจเป็นภัยคุกคาม เช่น การจารกรรมข้อมูลธุรกิจหรือข้อมูลส่วนบุคคล การล้นไหลของวัฒนธรรมอย่างไร้พรมแดน การใช้สื่อเผยแพร่ข้อมูลเท็จ การกลายพันธุ์ของพืชท้องถิ่น เป็นต้น จึงเป็นความท้าทายในการพัฒนา ซึ่งประเทศที่พัฒนาเทคโนโลยีเข้าจะกลายเป็นผู้ซื้อและมีผลิตภาพต่ำกว่าประเทศอื่นๆ และไม่สามารถแข่งขันกับประเทศคู่แข่งได้ รวมถึงการเข้าถึงเทคโนโลยีที่ไม่เท่าเทียมกันของกลุ่มคนในสังคมก็เป็นช่องว่างที่จะทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการพัฒนา

๒. สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ

นอกจากการเปลี่ยนแปลงภายนอกประเทศที่จะมีผลกระทบต่อการพัฒนา ยังมีการเปลี่ยนแปลงภายในประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงในพื้นที่ต่างๆ ในประเทศ ซึ่งส่งผลถึงสภาพแวดล้อมของการพัฒนาในช่วงต่อไป ได้แก่

๒.๑ การเปลี่ยนแปลงสถานะทางเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ เสถียรภาพด้านการคลังและการเงิน หลังจากประเทศไทยได้รับผลกระทบจากวิกฤตการเงินโลกตั้งแต่ช่วงไตรมาสที่ ๔ ของปี ๒๕๕๑ สภาพเศรษฐกิจของไทยชะลอตัวตามเศรษฐกิจโลก ทำให้การจัดเก็บภาษีไม่ได้ตามที่ประมาณการไว้รัฐบาล ในขณะที่รัฐบาลจำเป็นต้องดำเนินมาตรการด้านการคลัง

เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและลดผลกระทบของวิกฤตเศรษฐกิจ และลงทุนเพื่อวางรากฐานการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจในอนาคตภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง ฐานการคลังของประเทศจึงขาดดุลและหนี้สาธารณะเพิ่มขึ้น ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ หนี้สาธารณะต่อ GDP อาจเพิ่มสูงขึ้นเป็นร้อยละ ๕๖ ในขณะที่ภาระการใช้จ่ายของรัฐที่เกิดขึ้นจากนโยบายสังคม การชำระหนี้ และการโอนงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมากขึ้น จึงเป็นข้อจำกัด ด้านการคลังที่ต้องบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืนด้านการคลังในระยะยาว ส่วนภาคการเงินมีความเข้มแข็งทั้งในช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจโลก และบทบาทของตลาดตราสารหนี้ได้เพิ่มขึ้นมากกว่าการให้สินเชื่อของธนาคารและตลาดหลักทรัพย์

๒.๑.๒ ศักยภาพทางเศรษฐกิจ ในอดีตภาคอุตสาหกรรมมีการเจริญเติบโตสูง โดยเฉพาะกลุ่มเครื่องจักรและอุปกรณ์ สินค้าอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ และกลุ่มยานยนต์ และเป็นแหล่งจ้างงานที่สำคัญ แต่ต้องพึ่งวัตถุดิบ ทุน องค์ความรู้ และเทคโนโลยี จากภายนอกประเทศ ส่งผลให้โครงสร้างอุตสาหกรรมไทยมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงภายนอกที่ไม่สามารถควบคุม ในช่วงที่ผ่านมาอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้นได้สูญเสียความสามารถในการแข่งขันให้กับประเทศที่มีต้นทุนการผลิตที่ราคาถูกกว่า สัดส่วนการส่งออกของประเทศไทยในตลาดโลกจึงไม่สามารถเพิ่มขึ้นได้มากอย่างในอดีต นอกจากนั้นการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมเริ่มมีข้อจำกัดจากกฎ ระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม การยอมรับจากชุมชน และการดำเนินการตามขั้นตอนของรัฐธรรมนูญซึ่งยังไม่มีกลไกที่ครบถ้วนภาคเกษตร ถึงแม้ประเทศไทยจะยังเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตร แต่ประสิทธิภาพการผลิตของภาคเกษตรได้รับผลกระทบจากฐานทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม ระบบการผลิตภาคเกษตรยังต้องพึ่งปัจจัยการผลิตจากต่างประเทศ ทำให้มีต้นทุนการผลิตสูง ขณะที่พื้นที่การลงทุนด้านการเกษตรมีจำกัดและถูกใช้ไปเพื่อกิจการอื่น มีปัญหาต่างชาติดำเนินการซื้อที่ดินทำการเกษตรและแรงงานภาคเกษตรมีแนวโน้มลดลง ส่วนการเชื่อมโยงผลผลิตเกษตรกับภาคอุตสาหกรรม การเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่ายังอยู่ในวงจำกัดและล่าช้า เนื่องจากการพัฒนาเป็นแบบแยกส่วน ขาดการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบ สำหรับภาคบริการและการท่องเที่ยว แม้ได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกและความไม่สงบภายในประเทศ แต่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ และมีโอกาสพัฒนาเป็น “ศูนย์กลางการบริการและการท่องเที่ยว” ของภูมิภาค เนื่องจากการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้รวมถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรโลกสู่สังคมผู้สูงอายุ จะเป็นโอกาสของไทย เนื่องจากมีความพร้อมของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่จะรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ประเทศไทยยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศ และมีโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว เช่น โรงแรม และสปา ที่มีมาตรฐานสูงบริการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพขยายตัวอย่างรวดเร็ว

นอกจากนี้ เศรษฐกิจสร้างสรรค์มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ทั้งสินค้า บริการที่มีการสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มมูลค่ามากขึ้น และการทำธุรกิจที่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์สูงโดยเฉพาะในกลุ่มคนรุ่นใหม่ เช่น สาขาภาพยนตร์ อนิเมชัน การเขียนซอฟต์แวร์และเกมส์คอมพิวเตอร์ แฟชั่น เป็นต้น

๒.๒ การเปลี่ยนแปลงสถานะด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรไทยมีสัดส่วนประชากรวัยสูงอายุเพิ่มขึ้น ประชากรวัยเด็กและวัยแรงงานลดลง ภาวะอนามัยเจริญพันธุ์รวมอยู่ต่ำกว่าระดับทดแทนประชากรผู้สูงอายุมีสัดส่วนร้อยละ ๑๑.๙ ในปัจจุบัน และจะเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๔.๘ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ ๑๑ ซึ่งถือว่าในช่วงแผนฯ ๑๑ ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุแล้ว และจะเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ในปี ๒๕๖๘ ผู้สูงอายุหญิงมีสัดส่วนมากกว่าเพศชาย คือ ๕๕ : ๔๕ และจะแตกต่างกันมากขึ้นตามกลุ่มอายุที่สูงขึ้น เพราะประชากรหญิงมีอายุยืนยาวกว่าชาย แนวโน้มการกระจายโครงสร้างประชากรตามภาคต่างๆ พบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะมีประชากรผู้สูงอายุมากที่สุดถึงเกือบ ๑ ใน ๓ ของประชากรสูงอายุทั้งประเทศ ส่วนกรุงเทพมหานครจะมีการเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุอย่างรวดเร็ว สำหรับโครงสร้างประชากรวัยเด็กมีสัดส่วนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๒๐.๕ ในปัจจุบันเหลือร้อยละ ๑๘.๓ ในปี ๒๕๕๙ เป็นผลมาจากภาวะเจริญพันธุ์ของสตรีไทยที่ลดลงต่ำกว่าระดับทดแทน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวทำให้สัดส่วนประชากรวัยแรงงานลดลงในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑

๒.๒.๒ สังคมไทยมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงจากสังคมเครือญาติสู่สังคมปัจเจก ความสัมพันธ์แบบเครือญาติที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันเริ่มหมดไป คนไทยเริ่มมีพฤติกรรมเป็นปัจเจกหรือเป็นส่วนตัวมากขึ้นอย่างชัดเจน เช่น มีการกำหนดมาตรฐานส่วนตัว ค่านิยมส่วนตัว การดำเนินชีวิตเป็นส่วนตัว และมีความต้องการเป็นส่วนตัว เป็นต้น วิถีชีวิตมีลักษณะต่างคนต่างอยู่ ขาดการปฏิสัมพันธ์และทำกิจกรรมร่วมกัน โครงสร้างครอบครัวมีการเปลี่ยนแปลงไปสู่ครัวเรือนที่อยู่คนเดียว ครัวเรือนที่อยู่ด้วยกันแบบไม่ใช่ญาติ และครัวเรือนที่มีอายุรุ่นเดียวกัน สองรุ่น และรุ่นกระโดด (ตายาย-หลาน) หรือครัวเรือนที่เป็นเพศเดียวกัน พฤติกรรมการอยู่ร่วมกันของสมาชิกในครอบครัวเป็นแบบต่างคนต่างอยู่ มีเวลาในการอยู่พร้อมหน้า และทำกิจกรรมร่วมกันน้อยลง คนวัยหนุ่มสาวขาดเป้าหมายในการสร้างครอบครัวร่วมกัน

๒.๒.๓ คนไทยได้รับการพัฒนาทางการศึกษา และสุขภาพเพิ่มขึ้น แต่มีปัญหาด้านสติปัญญาของเด็ก ผลผลิตภายในวัยแรงงาน และการดูแลผู้สูงอายุ ในปี ๒๕๕๑ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัย ๑๕ ปีขึ้นไปเพิ่มเป็น ๘.๙ ปี อายุขัยเฉลี่ยเพิ่มขึ้น เป็น ๗๕.๖ ปี แต่มีการเจ็บป่วยด้วยโรคต่างๆ นอกจาก นี้ กลุ่มวัยเด็กมีพัฒนาการด้าน IQ และ EQ ค่อนข้างต่ำ กลุ่มวัยทำงานมีผลผลิตต่ำและเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย ขณะที่กลุ่มวัยสูงอายุต้องการการดูแลสุขภาพที่อาศัยความรู้ ความชำนาญจากบุคลากร ตลอดจนรูปแบบการดูแลที่เหมาะสม คนไทยต้องการบริการด้านการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพมากขึ้น และระบบการศึกษาที่มีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของโลกสมัยใหม่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจและความต้องการแรงงาน และความแตกต่างของสังคมและวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๔ วิถีชีวิตไทยมีการเปลี่ยนแปลงเชื่อมโยงวิถีชีวิตไทยเข้ากับวัฒนธรรมจากนานาชาติ ประเทศไทยที่มีความหลากหลายมากขึ้น เศรษฐกิจและสังคมโลกที่ได้ปรับเปลี่ยนจาก “สังคมเกษตรกรรม” สู่ “สังคมอุตสาหกรรม” และ “สังคมฐานความรู้” ได้สร้างกระแสการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมใน ๕ กระแสหลัก คือ กระแสการสร้างความทันสมัย ความกลมกลืนเป็นหนึ่งเดียว ความเป็นเสรี ความเป็นสากล และการลบล้างของเขตแดนประเทศ จากประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา ประเทศไทยได้เคลื่อนตัวผ่านกระแสหลัก

ดังกล่าว ด้วยการเชื่อมโยงวัฒนธรรมดั้งเดิมกับอารยธรรมตะวันตก อาทิ จีน อินเดีย และอารยธรรมตะวันตก ที่มาพร้อมกับการค้า การลงทุน และการเผยแผ่ศาสนา ยาวนานกว่า ๗๐๐ ปี ในปัจจุบัน การเข้ามาของ วัฒนธรรมโลกผ่านกระแสโลกาภิวัตน์ และโลกไซเบอร์อย่างรวดเร็วเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อวัฒนธรรมไทย ทั้งทางด้านวิถีชีวิต ทักษะคติ ความเชื่อ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรม การบริโภค คนไทยมุ่งแสวงหาความสุขและสร้างอัตลักษณ์ส่วนตัวมากขึ้น มีแนวโน้มสร้างเครือข่ายทางสังคมผ่าน โลกาไซเบอร์ เกิดเป็นวัฒนธรรมย่อยร่วมสมัย (Contemporary Subculture) มากมายในรูปแบบของการ รวมกลุ่มของบุคคลที่สนใจเรื่องเดียวกัน ขณะที่วัฒนธรรมที่บ่งบอกความเป็นไทยไม่สามารถแสดงบทบาท ที่ชัดเจน

๒.๒.๕ สังคมไทยให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคมและระบบธรรมาภิบาล มากขึ้น ส่งผลให้ภาคเอกชนเริ่มดำเนินธุรกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้น โดยมีการจัดตั้งเครือข่ายด้านความรับผิดชอบต่อ สังคม (CSR Club) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รวมถึงในช่วงปลายแผนฯ ๑๐ ได้มีการสนับสนุนการดำเนินการในรูปแบบกิจการเพื่อสังคมให้เพิ่มมากขึ้น (Social Enterprise) ซึ่งเป็น แนวทางการลงทุนใหม่ของการประกอบธุรกิจเพื่อการเจริญเติบโตของภาคสังคม นำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจที่ ยั่งยืน และสังคมที่มีความเท่าเทียม ยุติธรรม และมีปัญญามากขึ้น โดยการดำเนินการมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิต สินค้าและหรือให้บริการเพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนาชุมชน สังคมและหรือสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก โดยไม่ได้มี เป้าหมายในการสร้างกำไรสูงสุด กิจการเพื่อสังคมที่มีการดำเนินการอยู่แล้วและประสบความสำเร็จ มีทั้งก่อตั้ง จากธุรกิจเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน ชุมชน และผู้ประกอบการรายย่อย

๒.๓ การเปลี่ยนแปลงสถานะด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังอ่อนแอ พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นเป็น ๓๐.๙ ของพื้นที่ประเทศในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ แต่พื้นที่ป่าต้นน้ำที่อยู่ในชั้นวิกฤตมีถึง ๑๔ ล้านไร่ ปัญหา คุณภาพดินเสื่อมโทรมร้อยละ ๖๐ สำหรับปัญหาการขาดแคลน น้ำ มีปริมาณน้ำต้นทุนเพียง ๒ ใน ๓ ของ ความต้องการใช้น้ำเท่านั้น การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพมีแนวโน้มสูงขึ้นจากกิจกรรมมนุษย์ การ กัดเซาะชายฝั่งอยู่ในภาวะวิกฤตในพื้นที่หลายแห่ง โดยเฉพาะบริเวณปากแม่น้ำเจ้าพระยามีแนวโน้มถูกกัดเซาะ เพิ่มขึ้นใน ๒๒ จังหวัดรอบอ่าวไทย ด้านมลภาวะ พบว่า มีการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่บรรยากาศ ๑๙๓,๗๘๙ พันตัน หรือร้อยละ ๙๘ ของการปล่อยสารมลพิษทางอากาศทั้งหมดเป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหา โลกร้อน น้ำบาดาลมีการปนเปื้อนจากสารเคมีที่เป็นอันตรายในหลายพื้นที่ ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการกำจัด อย่างถูกต้องเพียงร้อยละ ๓๘ และมีอัตราการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ร้อยละ ๒๓ ส่วนของเสียอันตราย มีประมาณ ๑.๘๖ ล้านตันในปี ๒๕๕๑ มาจากภาคอุตสาหกรรมร้อยละ ๗๘ และการเกิดอุบัติเหตุจากสารเคมี มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

๒.๓.๒ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งผลซ้ำเติม ให้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น การเปลี่ยนแปลงในเชิงพื้นที่เริ่มปรากฏ กล่าวคือ ภาคกลางเขตลุ่มแม่น้ำ เจ้าพระยาและภาคอีสานตอนล่างมีอุณหภูมิสูงขึ้น ปริมาณฝนในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มลดลง นอกจากนี้ ภาวะโลกร้อนจะก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพในระบบนิเวศน์

ทางทะเล ชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ และป่าไม้ รวมไปถึงการกัดเซาะชายฝั่งอย่างต่อเนื่อง หลายพื้นที่เป็นที่อยู่อาศัยของชาวบ้าน และผู้มีอาชีพทำประมงน้ำกร่อยได้รับผลกระทบโดยตรงหากไม่ได้รับการป้องกัน และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญมีความเสียหายทางเศรษฐกิจและสังคม การเกิดภัยพิบัติและน้ำท่วมฉับพลันบ่อยครั้ง พื้นที่เสี่ยงต่ออุทกภัย และวาตภัยเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ปัจจัยการผลิตของภาคเกษตร ทั้งที่ดินและน้ำ มีปริมาณและคุณภาพลดลง

๒.๓.๓ ภาวะโลกร้อนจะส่งกระทบต่อการผลิตภาคเกษตร เกิดความยากจน และย้ายถิ่น และการบุกรุกป่าเพิ่มขึ้น ผลกระทบจากภัยธรรมชาติอันเกิดจากความแปรปรวนของภูมิอากาศ เช่น น้ำท่วมภัยแล้ง ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผลผลิตทางการเกษตรคิดเป็นมูลค่ากว่าสี่พันล้านบาทต่อปี การสูญเสียผลผลิตทางการเกษตรจากการเกิดภัยแล้งยาวนานหรือน้ำท่วมซ้ำซากส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและวิถีชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะเกษตรกรที่ต้องประสบปัญหาที่อยู่อาศัย ที่ดินทำกิน หรือต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ขณะที่ผลผลิตตกต่ำ เกิดการสูญเสียที่ดินของเกษตรกรรายย่อย นำไปสู่การบุกรุกที่ป่าเพิ่มขึ้น ขณะที่ระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้นและปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง นำไปสู่ปัญหาความเสื่อมโทรมของดิน ส่งผลให้ประชาชนต้องย้ายถิ่นฐาน เกิดความขัดแย้งแย่งชิงการใช้ประโยชน์ที่ดิน และมีความซับซ้อนยากแก่การแก้ไข

๒.๓.๔ ประเทศไทยยังจำเป็นต้องพึ่งพลังงานจากต่างประเทศ ขาดความมั่นคงทางด้านพลังงาน ระดับการพึ่งพาการนำเข้าพลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นของประเทศไทยในปี ๒๕๕๒ เท่ากับ ๙๒.๕ เทียบเท่าพันบาร์เรล น้ำมันดิบต่อวัน หรือร้อยละ ๕๖ ของการใช้ ขณะเดียวกัน ราคาน้ำมันดิบของโลกสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจากแนวโน้มความต้องการของจีน และอินเดีย ประกอบกับปริมาณการผลิตน้ำมันของโลกมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากการค้นพบแหล่งน้ำมันแห่งใหม่มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของไทยและค่าใช้จ่ายของประชาชนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การพัฒนาพลังงานทดแทนของไทยยังมีข้อจำกัดด้านพื้นที่ และอยู่ระหว่างศึกษาวิจัย ขณะที่การพัฒนาโครงการด้านพลังงานในอนาคตจะทำได้ยาก และต้องใช้เวลาในการเตรียมการ เนื่องจากจำเป็นต้องผ่านกระบวนการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพอนามัย รวมทั้งผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่และประชาชนทั่วไปตามกฎหมายกำหนด

๒.๓.๕ ประเทศไทยยังมีความมั่นคงด้านอาหาร แม้จะต้องเผชิญกับความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและความต้องการพืชพลังงาน ผลผลิตเกษตรมีเพียงพอสำหรับการบริโภคและส่งออก แม้ว่า จะมีการปรับเปลี่ยนการเพาะปลูกไปสู่พืชพลังงานเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะปาล์มน้ำมัน และมันสำปะหลัง แต่ยังไม่ส่งผลกระทบต่อการผลิตพืชอาหารสำคัญในภาพรวมของประเทศ เช่น ข้าวนาปีที่มีพื้นที่การผลิตไม่เปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ดี ผลกระทบจะเกิดขึ้นมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความสามารถในการพัฒนาระดับคุณภาพระบบการผลิตของภาคการเกษตรในอนาคต รวมถึงแนวนโยบายภาคเกษตรของประเทศที่ให้ความสำคัญในการเลือกส่งเสริมการผลิตพืชอาหารและพืชพลังงานอย่างสมดุล

๓. สถานการณ์การพัฒนาภาค พื้นที่ และชุมชน

๓.๑ กรุงเทพมหานคร และภาคกลางยังคงมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ขณะที่ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของรายได้ระหว่างภาคยังคงอยู่ในระดับสูง และคนจนยังกระจุกตัวอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ ในปี ๒๕๕๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคของกรุงเทพมหานคร และภาคกลางรวมกันสูงถึงร้อยละ ๗๐.๐๔ ของประเทศ แหล่งอุตสาหกรรม และแหล่งจ้างงานหลักของประเทศยังคงกระจุกตัวบริเวณพื้นที่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล และพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ขณะที่ภูมิภาคอื่นๆ ยังมีฐานเศรษฐกิจขนาดเล็ก พึ่งพิงภาคเกษตร การค้าและบริการเป็นส่วนใหญ่ ภาคใต้เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรที่สำคัญที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๓ ๓. ๕ ของประเทศ สำหรับสัดส่วนคน ยากจนพบว่า ลดลงอย่างต่อเนื่องในเกือบทุกภูมิภาค นอกจากนี้ ทุกภาคมีแนวโน้มเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ภาคเหนือ และภาคกลาง กำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเต็มตัวเร็วกว่าภาคอื่น ขณะที่การเข้าถึงบริการสุขภาพโดยรวมทั่วถึง แต่ยังคงมีความแตกต่างระหว่างภาค และยังมีปัญหาคุณภาพการศึกษา เด็กและผู้สูงอายุถูกทอดทิ้ง รวมถึงปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในเมืองใหญ่และเมืองอุตสาหกรรม

๓.๒ ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง เกิดเครือข่ายการพึ่งตนเองในหลายพื้นที่ แต่การย้ายถิ่นของแรงงานจากชนบทสู่เมืองและภาระพึ่งพิงของผู้สูงอายุมีสูง การตื่นตัวเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองและมีส่วนร่วมตามกระบวนการประชาธิปไตยของประชาชนมีมากขึ้นอย่างชัดเจนในทุกภาค ชุมชนมีการรวมกลุ่มและขยายเครือข่ายการพัฒนาเพื่อพึ่งตนเองในหลายพื้นที่ รวมทั้งตื่นตัวในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนมากขึ้น การพัฒนาชุมชนมีระบบและเป็นระเบียบมากขึ้น การรวมกลุ่มของคนในชุมชนได้รับการรับรองสถานะอย่างถูกต้องตามกฎหมาย เป็นองค์กรชุมชนแล้ว ๓๖,๖๔๑ กลุ่ม ตัวแทน ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นในรูปแบบของ “สภาองค์กรชุมชน” ซึ่งมีการจัดตั้งสภาองค์กรชุมชนไปแล้วทั้งสิ้น ๑,๕๖๘ ตำบล ขณะที่กลไกระดับชาติ มีการจัดตั้งสำนักงานสภาพัฒนาการเมืองที่ตัวแทนของภาคประชาชนในระดับฐานรากได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ อย่างไรก็ตาม การย้ายถิ่นของแรงงานจากชนบทสู่เมืองยังคงมีสูง ส่งผลต่อการสืบทอดอาชีพเกษตรกรรมในทุกภาค อีกทั้ง ภาคการผลิตภาคเกษตรยังเผชิญปัญหาต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ขณะที่โครงสร้างประชากรในระดับชุมชนมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่นเดียวกับระดับประเทศและระดับภาค เป็นผลให้ภาระพึ่งพิงของประชากรสูงอายุในชุมชนเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ชุมชนได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ ภัยธรรมชาติที่รุนแรงมากขึ้น ทั้งภัยแล้ง น้ำท่วม และการเกิดโรคระบาดหรือโรคอุบัติใหม่ ตลอดจนกระแสนิยมวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้วิถีชีวิตของคนในชุมชนเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่เริ่มลอกเลียนแบบดารานักร้องจากต่างประเทศ และแข่งรถมอเตอร์ไซค์ในถนนสาธารณะ ส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓.๓ ประเทศไทยมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสู่ความเป็นเมืองเร็วขึ้น เช่นเดียวกับกระแสโลก โดยจะเพิ่มขึ้นในทุกภาค แต่การกระจายกิจกรรมเศรษฐกิจจากเมืองใหญ่สู่กลุ่มเมืองขนาดกลางยังขาดความสมดุล ขณะที่มีโอกาสการพัฒนาจากเปลี่ยนแปลงในพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญ ประเทศไทยมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสู่ความเป็นเมืองเร็วขึ้น ใน ๒๐ ปี ข้างหน้า คาดว่าสัดส่วนประชากรเมืองจะเพิ่มจากร้อยละ ๓๙.๒ ในปี ๒๕๕๐

เป็นร้อยละ ๔๗.๒ ของประชากรทั้งประเทศในปี ๒๕๗๐ เป็นโอกาสในการขยายฐานเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน ต้องเตรียมโครงสร้างพื้นฐานไว้รองรับ แต่พบว่า กรุงเทพมหานครยังคงเป็นเมืองโตเดี่ยว ขณะที่เมืองขนาดกลางมีเพียง ๑๐ เมือง เป็นข้อจำกัดในการสร้างความเชื่อมโยงการพัฒนาเมืองและชนบท และการกระจายความเจริญสู่ชุมชนชนบท กรุงเทพฯ มีโอกาสปรับตัวเป็นศูนย์กลางของการขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ สัดส่วนภาคบริการของกรุงเทพฯ คิดเป็น ร้อยละ ๔๐ ของภาคบริการของประเทศ ส่วนพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนมีโอกาสการพัฒนาพร้อมกับประเทศเพื่อนบ้าน อย่างไรก็ตาม พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกซึ่งผลิตสินค้าและบริการคิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศได้รับผลกระทบจากการขาดประสิทธิภาพในการจัดการมลพิษ ทำให้ความเชื่อมั่นและการยอมรับของประชาชนลดลง

๓.๔ กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการกระจายอำนาจ ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่นในการกำหนดทิศทางการพัฒนา แต่การแบ่งและถ่ายโอนภารกิจให้ อบท. มีความล่าช้า กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง อาทิ พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ร.ฎ. ว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ส่งผลต่อบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชนและท้องถิ่นในการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่สะท้อนความต้องการของคนในพื้นที่ นำไปสู่การจัดตั้งกลไกและกำหนดแนวทางสร้างความเชื่อมโยงของแผน งบประมาณ และกระบวนการดำเนินงานอย่างบูรณาการของหน่วยงานส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ท้องถิ่น และชุมชน รวมถึงการกำหนดให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ นำไปสู่การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัดพร้อมทั้งตั้งคำของบประมาณ อย่างไรก็ตาม การแบ่งและถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบท.) มีความล่าช้า โดยเฉพาะการถ่ายโอนภารกิจจำนวน ๒๔๕ ภารกิจ สามารถทำได้เพียง ๑๘๑ ภารกิจ ขณะเดียวกัน ความสามารถพึ่งตนเองด้านการคลังท้องถิ่นก็ลดลง สัดส่วนรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองต่อรายได้ท้องถิ่นทั้งหมดลดลงจากร้อยละ ๑๘ ในปี ๒๕๔๒ เหลือเพียงร้อยละ ๙.๗ ในปี ๒๕๕๒ ทำให้ อบท. ต้องพึ่งรายได้ที่รัฐบาลจัดสรรให้สะท้อนถึงความเป็นอิสระทางการคลังที่ลดลง และส่วนกลางควบคุมดูแล อบท. อย่างเข้มงวด ขณะที่คุณภาพของบุคลากรในท้องถิ่นมีปัญหาขาดระบบการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใส ประชาชนมีบทบาทการมีส่วนร่วมน้อยในการตรวจสอบการทำงานของ อบท. อย่างจริงจัง

๔. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๔.๑ นโยบายรัฐบาลและแผนบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๘

๑) วิสัยทัศน์ของรัฐบาล

รัฐบาลจะมุ่งมั่นการพัฒนาประเทศให้รอดพ้นจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกและพัฒนาไปสู่การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งมุ่งมั่นจะสร้างความสามัคคี ประองคอง ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย ซึ่งจะนำไปสู่ความร่วมมือในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครองของประเทศให้ก้าวหน้าเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนชาวไทยทุกคน โดยยึดหลักการบริหารที่มีความยืดหยุ่นที่คำนึงถึงพลวัตการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอก ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินนโยบายของรัฐบาล ทั้งนี้รัฐบาลจะดำเนินการให้บรรลุภารกิจดังกล่าวภายใต้แนวทางพื้นฐานหลัก ๓ ประการ คือ

หนึ่ง เพื่อพัฒนาประเทศไทยไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจที่สมดุล มีความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศมากขึ้น ซึ่งจะเป็พื้นฐานที่สำคัญของการสร้างการเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาคุณภาพและสุขภาพคนไทยในทุกช่วงวัย ถือเป็ปัจจัยชี้ขาดความสามารถในการอยู่รอดและแข่งขันได้ของเศรษฐกิจไทย

สอง เพื่อนำประเทศไทยสู่สังคมที่มีความปรองดองสมานฉันท์และอยู่บนพื้นฐานของหลักนิติธรรมที่เป็นมาตรฐานสากลเดียวกันและมีหลักปฏิบัติที่เท่าเทียมกันต่อประชาชนคนไทยทุกคน

สาม เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ อย่างสมบูรณ์ โดยสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และการเมืองและความมั่นคง

๒) กรอบการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล

เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินสามารถบรรลุถึงภารกิจตามนโยบายของรัฐบาล จึงได้กำหนดกลยุทธ์และวิธีการดำเนินการที่สอดคล้องกับนโยบาย โดยแบ่งการดำเนินงานเป็น ๒ ระยะ คือ

(๑) นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

- (๑.๑) สร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติและฟื้นฟูประชาธิปไตย
- (๑.๒) กำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหาเสียดิตเป็นวาระแห่งชาติ
- (๑.๓) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐอย่างจริงจัง
- (๑.๔) ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการและเร่งรัดขยายเขตพื้นที่

ชลประทาน

(๑.๕) เร่งนำสันติสุขและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนกลับมาสู่พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

(๑.๖) เร่งฟื้นฟูความสัมพันธ์และพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและนานาชาติ

(๑.๗) แก้ไขปัญหาความเดือนร้อนของประชาชนและผู้ประกอบการเนื่องจากภาวะเงินเฟ้อและราคาน้ำมันเชื้อเพลิง

(๑.๘) ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเพิ่มกำลังซื้อภายในประเทศ สร้างสมดุลและความเข้มแข็งอย่างมีคุณภาพให้แก่ระบบเศรษฐกิจมหภาค

(๑.๙) ปรับลดภาษากเงินได้นิติบุคคล

(๑.๑๐) ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุน

(๑.๑๑) ยกระดับราคาสินค้าเกษตรและให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุน

(๑.๑๒) เร่งเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศ

(๑.๑๓) สนับสนุนการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการสร้างเอกลักษณ์และการผลิตสินค้าในท้องถิ่น

(๑.๑๔) พัฒนาระบบประกันสุขภาพ

(๑.๑๕) จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

(๑.๑๖) เร่งรัดและผลักดันการปฏิรูปการเมืองที่ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง นอกเหนือจากนโยบายเร่งด่วนที่รัฐบาลต้องดำเนินการในปีแรกแล้ว รัฐบาลได้กำหนดนโยบายพื้นฐานที่จะดำเนินการในระยะ ๔ ปีของรัฐบาล โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีแรกเป็นต้นไป ดังนี้

(๒) ด้านความมั่นคงแห่งรัฐ

รัฐบาลเทิดทูนและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศ และการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ รวมทั้งการเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาเสียดิน องค์กรอาชญากรรมการค้ามนุษย์ ผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ไม่มีสถานะชัดเจน

(๓) ด้านเศรษฐกิจ

(๓.๑) เศรษฐกิจมหภาค รัฐบาลดำเนินการให้มีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม เพื่อให้เศรษฐกิจสามารถเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ มีการจ้างงานเต็มที่ ระมัดระวังความเสี่ยงจากความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการและประชาชนเข้าถึงแหล่งทุน รวมถึงการพัฒนาขีดความสามารถในการดำเนินงานขององค์กรทางการเงิน ชุมชน และกลุ่มอาชีพต่างๆ พัฒนาระบบสถาบันการเงินในประเทศด้วยค่าบริการที่ต่ำและการบริการที่มีประสิทธิภาพ ออกมาตรการ ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบที่จำเป็น เพื่อสร้างความเสถียรภาพและความมั่นคง และส่งเสริมหลักธรรมาภิบาลในระบบการเงิน ปรับโครงสร้างภาษีอากรทั้งระบบ และสร้างฐานรายได้ภาษีในระยะยาว ปรับปรุงองค์ประกอบและโครงสร้างงบประมาณที่เหมาะสม มีระบบบริหารความเสี่ยงทางการคลังที่มีประสิทธิภาพ ปรับปรุงโครงสร้างของรัฐบาลกิจโดยมุ่งเน้นประสิทธิภาพการให้บริการ และเร่งฟื้นฟูรัฐบาลกิจที่มีปัญหาทางการเงิน บริหารสินทรัพย์ของประเทศที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งพิจารณาการจัดตั้งกองทุนที่สามารถใช้ในการบริหารสินทรัพย์ของชาติให้เกิดประโยชน์ เช่น กองทุนมั่นคงแห่งชาติ กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงสำรองแห่งชาติ และกองทุนความมั่นคงทางอาหาร เป็นต้น

(๓.๒) การสร้างรายได้ รัฐบาลส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ขยายบทบาทให้ธุรกิจการเกษตรและอาหารซึ่งเป็นแหล่งรายได้และการจ้างงานในประเทศไปสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและการค้าอาหารคุณภาพสูง ผลักดันให้อุตสาหกรรมพลังงานปิโตรเลียมและพลังงานทดแทน สามารถสร้างรายได้และการจ้างงานให้แก่ประเทศได้ ยกระดับความสามารถในการแข่งขันและขยายช่องทางการตลาดของธุรกิจ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการขยายการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน และดึงดูดการลงทุนที่เป็นการผลิตสินค้าและบริการที่มีเทคโนโลยีสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างกระบวนการสร้างอาชีพ สร้างงานที่มีคุณภาพแก่ประชาชนในทุกกระดับ และส่งเสริมการขยายความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ โดยจัดมาตรการเตรียมพร้อมให้ธุรกิจและประชาชนสามารถปรับตัว และแสวงหาโอกาสใหม่ พร้อมรองรับผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นในทุกภาคส่วน

(๓.๓) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ดำเนินการสร้างความเข้มแข็งในภาคเกษตร โดยส่งเสริมการเผยแพร่ความรู้ด้านการผลิตและการตลาดแก่เกษตรกร และเพิ่มศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพ ปลอดภัย เพียงพอต่อความต้องการภายในประเทศและเป็นที่ยอมรับในต่างประเทศ เร่งรัดพัฒนา

ธุรกิจการเกษตร สร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ และดำเนินการให้บุคลากรของสถาบันการศึกษาทำหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร พัฒนารูปแบบการจัดการผลิต บรรจุก๊าซ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ ยกย่องความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมและสร้างความเข้มแข็งให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยว บูรณะและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ยกย่องและรักษามาตรฐานการบริการ และพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ พร้อมไปกับการพัฒนาผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินให้ได้มาตรฐานสากล และสนับสนุนให้ผู้ฝึกการเข้าถึงการกีฬาและการแข่งขันกีฬาในทุกระดับ

(๓.๔) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง ประปา และไฟฟ้าไปสู่ภูมิภาค และระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ เช่น การพัฒนาการขนส่งทางน้ำ กิจกรรมพาณิชย์นาวี ท่าอากาศยานสากล ท่าอากาศยานภูมิภาคและอุตสาหกรรมการบินของไทย เป็นต้น

(๓.๕) การพัฒนาด้านพลังงาน ดำเนินการส่งเสริมความมั่นคงทางพลังงาน แสวงหาและพัฒนาแหล่งพลังงานและระบบไฟฟ้าจากทั้งในและต่างประเทศ กำกับราคาพลังงานให้มีราคาที่เหมาะสม ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก รวมถึงการผลักดันการอนุรักษ์พลังงานอย่างเต็มรูปแบบ

(๓.๖) การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ดำเนินการเร่งรัดการพัฒนาโครงข่ายสื่อสารความเร็วสูงให้ครอบคลุมและเพียงพอ ส่งเสริมการใช้บริการคลื่นความถี่ สื่อวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสาธารณะให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ ฮาร์ดแวร์ และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพและสอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรม เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในภูมิภาค

(๔) ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

(๔.๑) การศึกษา ดำเนินการเร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยการปฏิรูประบบความรู้ของสังคมไทย ประกอบด้วยยกระดับองค์ความรู้ให้ได้มาตรฐานสากล สร้างโอกาสทางการศึกษา และลดข้อจำกัดการเข้าถึงการศึกษาระดับอุดมศึกษาและอาชีวศึกษาชั้นสูง ปฏิรูประบบการผลิตครูให้มีคุณภาพทัดเทียมกับนานาชาติ สร้างแรงจูงใจให้คนเรียนดีและมีคุณธรรมเข้าสู่วิชาชีพครู เร่งพัฒนาครูอาจารย์ สาระสนเทศเพื่อการศึกษาและกระจายครูเพื่อจัดปัญหาการขาดแคลนครูในสาขาวิชาหลัก เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษา สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างทุนปัญญาของชาติ พัฒนามหาวิทยาลัยให้มุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยระดับโลก รวมถึงการเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน โดยการวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตและบริการ

(๔.๒) การคุ้มครองแรงงาน รัฐบาลให้ความสำคัญต่อความปลอดภัยในการทำงาน และสวัสดิการแรงงาน รวมทั้งการเพิ่มสิทธิประโยชน์ในการประกันสังคมให้มากขึ้น และขยายความคุ้มครองถึงแรงงานนอกระบบ ที่รัฐจะต้องดูแลภายใต้ระบบคุ้มครองแรงงาน การจัดสวัสดิการและบริการทางสังคมแก่ผู้ด้อยโอกาสและคนยากจนให้ทั่วถึง รวมทั้งยังเร่งยกระดับฝีมือแรงงานเพื่อนำไปสู่เป้าหมายให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้แรงงานมีฝีมือทั้งระบบและเตรียมการรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานภายใต้ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘

(๔.๓) การพัฒนาสุขภาพของประชาชน รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการให้บริการสุขภาพทั้งระบบ โดยการเร่งผลิตบุคลากรด้านสาธารณสุขให้เพียงพอ และจัดให้มีมาตรการสร้างสุขภาพโดยมีเป้าหมายในการลดอัตราการป่วย ตาย และผลกระทบจากโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง

รวมทั้งการขับเคลื่อนให้ประเทศไทยเป็นเลิศในผลิตภัณฑ์และการบริการด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลในภูมิภาคเอเชีย

(๔.๔) ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม รัฐบาลเร่งดำเนินการให้ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมมีบทบาทนำในการร่วมเทิดทูนสถาบันหลักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ อนุรักษ์ ทำนุบำรุง และบูรณปฏิสังขรณ์แหล่งศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์และมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ และสร้างสรรค์อารยธรรมที่อิงวิถีชีวิตและสังคมคุณภาพ

(๔.๕) ความมั่นคงของชีวิตและสังคม รัฐบาลส่งเสริมการเพิ่มสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว เพื่อพัฒนาครอบครัวและสังคมไทยให้มีความมั่นคงและอบอุ่น ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนท้องถิ่น สร้างหลักประกันความมั่นคง พัฒนาเด็กและเยาวชนให้เติบโตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ สนับสนุนบทบาทของสตรีไทยในการมีส่วนร่วมอย่างเสมอภาค รวมทั้งการสร้างให้ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๕) ด้านที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รัฐบาลให้ความสำคัญในการการรักษาสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในการใช้ทรัพยากร การพัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพ และการส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ นอกจากนี้ยังมีการสร้างภูมิคุ้มกันและเตรียมความพร้อมในการรองรับต่อผลกระทบจากเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ

(๖) ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม

รัฐบาลเร่งพัฒนาให้ประเทศให้เป็นสังคมที่อยู่บนพื้นฐานขององค์ความรู้ โดยพัฒนาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ให้ประชาชนได้ใช้ในชีวิตประจำวัน เร่งสร้างนักวิทยาศาสตร์ นักวิจัย และครูวิทยาศาสตร์ให้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศ และสนับสนุนให้เกิดการลงทุนและความร่วมมือเพื่อการวิจัยระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อลดความซ้ำซ้อนและทวีศักยภาพ รวมถึงส่งเสริมการใช้ข้อมูลเทคโนโลยี อวกาศและภูมิสารสนเทศ

(๗) ด้านการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

รัฐบาลให้การส่งเสริม และพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน และการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน รวมทั้งเตรียมความพร้อมของทุกภาคส่วนในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘

(๘) ด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

รัฐบาลมุ่งพัฒนาระบบราชการ การบริหารงาน เชิงกลยุทธ์เสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบบริหารงานแบบบูรณาการ รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีระบบที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และปรับปรุงระบบการช่วยเหลือประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม ทั้งการช่วยเหลือด้านกฎหมาย ส่งเสริมกองทุนยุติธรรมเพื่อคุ้มครองช่วยเหลือคนจนและคนด้อยโอกาส รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างกว้างขวาง รวดเร็ว ถูกต้อง เป็นธรรม

๔.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ ทุกภาคส่วนในสังคมไทยเห็นพ้องร่วมกัน น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นปรัชญานาทางในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อมุ่งให้เกิดภูมิคุ้มกันและมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม เพื่อให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน มุ่งสู่“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ มีแนวคิดที่มีความต่อเนื่องจากแนวคิดของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘ - ๑๐ โดยยังคงยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และ “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” รวมทั้ง “สร้างสมดุลการพัฒนา” ในทุกมิติ และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในทุกระดับ เพื่อให้การพัฒนาและบริหารประเทศเป็นไปบนทางสายกลาง

วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

วิสัยทัศน์

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

พันธกิจ

๑) สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม

๒) พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง

๓) พัฒนารฐานการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

๔) สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

วัตถุประสงค์

๑) เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสันติสุข

๒) เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ

๓) เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายการผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญา นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน มีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ

๔) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

เป้าหมายหลัก

๑) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า ๕.๐ คะแนน

๒) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น

๓) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๐ ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐.๐

๔) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

ตัวชี้วัด

๑) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ ๑๐.๐ กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำร้อยละ ๑๐.๐ สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน

๒) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาอัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว

๓) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลิตภาพการผลิตรวม อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

๔) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับ

๑.๑) การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง โดยสร้างความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรและการถือครองทรัพย์สิน พัฒนาการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีสารสนเทศและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาอาชีพ ส่งเสริมบทบาทของภาคธุรกิจเอกชนในการเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมแก่คนในสังคมไทย รวมทั้งยกระดับคุณภาพระบบการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมทุกคนอย่างทั่วถึง สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็น

๑.๒) การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ มุ่งพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง การจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย การเข้าถึงระบบสาธารณสุขโรค พัฒนาระบบสวัสดิการทางสังคมให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ พัฒนาระบบการเงินฐานรากและระบบการออมที่หลากหลาย เสริมสร้างเจตคติด้านความเสมอภาคระหว่างหญิงและชาย และพัฒนาระบบ

ฐานข้อมูลในการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกคนตามสิทธิ และสามารถเข้าถึงบริการอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๓) การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี ให้ทุกคนสามารถแสดงออกทางความคิดอย่างสร้างสรรค์ เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการปัญหาของชุมชนด้วยตนเอง สนับสนุนการรวมกลุ่มอาชีพที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ส่งเสริมให้ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคม พัฒนามาตรฐานระบบการคุ้มครองผู้บริโภค เพิ่มช่องทางการเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้บริโภค ส่งเสริมบทบาทสตรีในระดับการบริหาร และการตัดสินใจทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

๑.๔) การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีความร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้มีความสำคัญกับ

๒.๑) การปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม

๒.๒) การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มุ่งพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย

๒.๓) การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม โดยสร้างเสริมสุขภาพคนไทยให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ

๒.๔) การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งสร้างกระแสสังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน มินิสัยใฝ่รู้ รักการอ่าน

๒.๕) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

๓) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้มีความสำคัญกับ

๓.๑) การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน

๓.๒) การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร ภาครัฐให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๓.๓) การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต

๓.๔) การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร มุ่งพัฒนาระบบการสร้างหลักประกันรายได้ของเกษตรกรให้มีความมั่นคงและครอบคลุมเกษตรกร

๓.๕) การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือน และชุมชน โดยส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกต้นไม้และปลูกป่าโดยชุมชนและเพื่อชุมชนเพิ่มขึ้น

๓.๖) การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร

๓.๗) การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

๔) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
ให้ความสำคัญกับ

๔.๑) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการ

๔.๒) การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน เน้นการนำความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญาท้องถิ่นทรัพยากรเส้นทางปัญญา วิจัยและพัฒนาไปต่อยอด ถ่ายทอด

๔.๓) การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และ เป็นธรรมมุ่งพัฒนาตลาดเงิน และตลาดทุน รวมทั้งกำลังแรงงานให้เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ พัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรเส้นทางปัญญา พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศให้เชื่อมโยงการขนส่งทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

๔.๔) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการด้านการเงิน โดยดำเนินนโยบายการเงินที่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์แวดล้อมและทันต่อเหตุการณ์

๕) ยุทธศาสตร์การสร้างการเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญ

๕.๑) การพัฒนาการเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ

๕.๒) การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค มุ่งพัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้เป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตร และการท่องเที่ยว พัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเมืองชายแดน

๕.๓) การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๕.๔) การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศและภูมิภาคภายใต้บทบาทที่สร้างสรรค์

๕.๕) การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ

๕.๖) การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิต ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย

๕.๗) การเสริมสร้างความร่วมมือที่ีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๕.๘) การเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว

๕.๙) การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุน และการประกอบธุรกิจในเอเชีย

๕.๑๐) การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศ ตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น

๖) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

- ๖.๑) การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๖.๒) การปรับกระบวนการทัศน์การพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับ
- ๖.๓) การยกระดับขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ๖.๔) การเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ
- ๖.๕) การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ๖.๖) การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ
- ๖.๗) การควบคุมและลดมลพิษ มุ่งลดปริมาณมลพิษทางอากาศ
- ๖.๘) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ

๔.๓ แผนยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ

วิสัยทัศน์

กระทรวงศึกษาธิการมุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพการศึกษาและสร้างโอกาสให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างทั่วถึงโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม

พันธกิจ

- ๑) ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน
- ๒) เสริมสร้างโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนอย่างเสมอภาค
- ๓) พัฒนาระบบบริหารจัดการการศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์

- ๑) การพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับทุกประเภท
- ๒) การสร้างโอกาสทางการศึกษาแก่ประชากรทุกกลุ่มอย่างเสมอภาค
- ๓) การปฏิรูปครู เพื่อยกฐานะครูและวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง
- ๔) การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา และการฝึกอาชีพให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ
- ๕) การพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาทัดเทียมกับนานาชาติ
- ๖) การสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา และบริการทางวิชาการ เพื่อสร้างนวัตกรรมและการพัฒนาประเทศ
- ๗) การเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน
- ๘) การพัฒนาประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการ

เป้าประสงค์

- ๑) ประชาชนได้รับการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีมาตรฐาน คุณภาพ
- ๒) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ และ ๔ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และ ๔ และนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ หรือเทียบเท่า ได้รับเครื่องคอมพิวเตอร์พกพา (แท็บเล็ต) และมีเนื้อหาที่เหมาะสมตามหลักสูตร ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ
- ๓) ประชาชนได้รับความรู้ความเข้าใจ มีความตระหนักร่วมอนุรักษ์และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย
- ๔) นักเรียน นักศึกษาทุกกลุ่ม ได้รับโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานตามสิทธิที่กำหนดไว้
- ๕) ประชาชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับการพัฒนาศักยภาพและยกระดับคุณภาพชีวิต

- ๖) ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาตามเส้นทางวิชาชีพทั้งระบบเต็มตามศักยภาพ เพื่อยกระดับเข้าสู่มาตรฐานวิชาชีพขั้นสูง
- ๗) กำลังคนระดับกลางและระดับสูงมีคุณภาพ มาตรฐาน สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล
- ๘) ประชาชนได้รับความรู้ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม
- ๙) นักศึกษาที่กำลังจะจบการศึกษามีโอกาสเข้าถึงแหล่งทุน และมีทางเลือกที่จะประกอบธุรกิจสร้างตัว

- ๑๐) หน่วยงานมีระบบบริหารและการจัดการความรู้รองรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา

- ๑๑) ผลงานการศึกษาและวิจัยเพื่อบริการรักษาพยาบาลและส่งเสริมสุขภาพได้รับการพัฒนา
- ๑๒) ผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่ได้รับการเผยแพร่ นำไปใช้ประโยชน์ หรือต่อยอดในเชิงพาณิชย์

- ๑๓) นักเรียน นักศึกษา ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการเสริมสร้างความสัมพันธ์ และพัฒนาความร่วมมือกับประเทศในภูมิภาค

- ๑๔) หน่วยงานมีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

๔.๔ การปฏิรูปการศึกษา

การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ” โดยมีเป้าหมายการดำเนินงาน คือ ภายในปี ๒๕๖๑ มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยเน้นประเด็นหลักสามประการ คือ

๑) คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเรียนรู้ของคนไทย โอกาสทางการศึกษาและเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน สถานศึกษาแหล่งเรียนรู้ สภาพแวดล้อม หลักสูตรและเนื้อหา พัฒนาวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพที่มีคุณค่า สามารถดึงดูดคนเก่งดีและมีใจรักมาเป็นครูคณาจารย์ได้อย่างยั่งยืน ภายใต้ระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

๒) เพิ่มโอกาสการศึกษาและเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ เพื่อให้ประชาชนทุกคน ทุกเพศ ทุกวัยมีโอกาสเข้าถึงการศึกษาและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม ในการบริหารและจัดการศึกษา โดยเพิ่มบทบาทของผู้ที่อยู่ภายนอกกระบวนการศึกษาด้วย

กรอบแนวทางการปฏิรูปการศึกษา มีการปฏิรูปการศึกษาและเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดย

๑) พัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ ที่มีนิสัยใฝ่เรียนรู้ สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

๒) พัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่ ที่เป็นผู้เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นวิชาชีพที่มีคุณค่า สามารถดึงดูดคนเก่ง คนดี มีใจรักในวิชาชีพครูมาเป็นครู

๓) พัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาทุกระดับ/ประเภทให้สามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพและพัฒนาแหล่งเรียนรู้อื่นๆ สำหรับการศึกษาและเรียนรู้ทั้งในระบบโรงเรียน นอกโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย

๔) พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการใหม่ ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจสู่สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน ภาคเอกชนและทุกภาคส่วนมีระบบการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าหมายยุทธศาสตร์และตัวบ่งชี้ การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.๒๕๕๒-๒๕๖๑)

คณะกรรมการนโยบายปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (กนป.) ได้กำหนดค่าเป้าหมายและตัวบ่งชี้การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองจนสิ้นสุด พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๔ เป้าหมาย ๒๐ ตัวบ่งชี้ ดังนี้

เป้าหมายยุทธศาสตร์ที่ ๑ คนไทยและการศึกษาไทยมีคุณภาพและได้มาตรฐานระดับสากล

ตัวบ่งชี้และค่าเป้าหมาย

๑.๑ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาหลักจากการทดสอบระดับชาติมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าร้อยละ ๕๐

๑.๒ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้นเป็นไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยนานาชาติ (ผลทดสอบ PISA)

๑.๓ ความสามารถด้านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี

๑.๔ ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี

๑.๕ สัดส่วนผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทอาชีวศึกษา:สามัญศึกษาเป็น ๖๐ : ๔๐

๑.๖ ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาและอุดมศึกษามีคุณภาพระดับสากลและเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

๑.๗ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย (อายุ ๑๕ - ๕๙ ปี) เพิ่มขึ้นเป็น ๑๒ ปี

เป้าหมายยุทธศาสตร์ที่ ๒ คนไทยใฝ่รู้ : สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รักการอ่าน และแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้และค่าเป้าหมาย

๒.๑ ผู้เรียนทุกระดับการศึกษาไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ มีทักษะในการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

๒.๒ อัตราการรู้หนังสือของประชากร (อายุ ๑๕ - ๖๐ ปี) เป็นร้อยละ ๑๐๐

๒.๓ ผู้เข้ารับบริการในแหล่งเรียนรู้เพิ่มขึ้นปีละอย่างน้อยร้อยละ ๑๐

๒.๔ คนไทยใช้เวลาอ่านหนังสือนอกเวลาเรียน/นอกเวลาทำงานโดยเฉลี่ยอย่างน้อยวันละ ๖๐ นาที

๒.๕ สัดส่วนผู้ที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ต่อประชากรอายุ ๑๐ ปีขึ้นไปเป็นร้อยละ ๕๐

เป้าหมายยุทธศาสตร์ที่ ๓ คนไทยใฝ่ดี : มีคุณธรรมพื้นฐาน มีจิตสำนึกและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีจิตสาธารณะ มีวัฒนธรรมประชาธิปไตย

ตัวบ่งชี้และค่าเป้าหมาย

๓.๑ ผู้เรียนทุกระดับการศึกษาไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ มีคุณธรรม จริยธรรมและมีความเป็นพลเมือง

๓.๒ จำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนลดลงร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๓.๓ จำนวนเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ที่ตั้งครรภ์ลดลงร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๓.๔ จำนวนเด็กเข้ารับการบำบัดยาเสพติดลดลงร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๓.๕ สัดส่วนคนไทยที่ประกอบกิจกรรมทางศาสนา และกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น และสังคมอย่างสม่ำเสมอเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

เป้าหมายยุทธศาสตร์ที่ ๔ คนไทยคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ : มีทักษะในการคิดและปฏิบัติ มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสื่อสาร

ตัวบ่งชี้และค่าเป้าหมาย

๔.๑ ผู้เรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณ์ญาณ มีความคิดสร้างสรรค์

๔.๒ ผู้สำเร็จการอาชีวศึกษาและการอุดมศึกษา มีสมรรถนะเป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้ และมีงานทำภายใน ๑ ปี รวมทั้งประกอบอาชีพอิสระเพิ่มขึ้น

๔.๓ กำลังแรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๖๕ และมีสมรรถนะทางวิชาชีพตามมาตรฐาน

๔.๕ กรอบแผนอุดมศึกษา ระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๖๕)

เป้าหมายของกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ ๒ เมื่อสิ้นสุดแผนในปี พ.ศ.๒๕๖๕ คือ การ “ยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทย เพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพสามารถปรับตัวสำหรับงานที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต พัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาในการสร้างความรู้ และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในโลกาภิวัตน์ สนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนของท้องถิ่นไทย โดยใช้กลไกของธรรมาภิบาล การเงิน การกำกับมาตรฐาน และเครือข่ายอุดมศึกษาบนพื้นฐานของเสรีภาพทางวิชาการ ความหลากหลาย และเอกภาพเชิงระบบ”

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ ๒ ครอบคลุมช่วงเวลา ๑๕ ปี ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๖๕ จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ออกแบบโดยคำนึงถึงมิติบูรณาการและองค์รวมของการพัฒนาอุดมศึกษาเพื่อกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ (Strategic direction) สาระหลักมี ๒ ส่วน ดังนี้

๑) การวิเคราะห์ภาพอนาคตที่จะมีผลกระทบต่อโลก ประเทศ และอุดมศึกษาไทย

ด้านความเปลี่ยนแปลงด้านประชากร ประชากรไทยยังเพิ่มขึ้นต่อไปอย่างช้าๆ จำนวนเด็กและเยาวชนที่ลดลง อัตราการปันผลประชากรที่จะหมดไป และผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ซึ่งให้อุดมศึกษาโดยเฉพาะประชากรวัยอุดมศึกษา อายุ ๑๘-๒๒ ปี ต้องลดการขยายตัวอย่างไม่มีจุดสิ้นสุด อุดมศึกษาต้องเพิ่มบทบาทการเพิ่มผลิตภาพเศรษฐกิจของกลุ่มวัยทำงาน เน้นการศึกษาต่อเนื่อง เพื่อรองรับการเปลี่ยนงานและอาชีพ การเกิดอาชีพใหม่ และส่งเสริมผู้สูงอายุให้ยังมีผลิตภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ (Social and economic productivity)

ด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม อุดมศึกษาต้องสร้างความตระหนักการอนุรักษ์พลังงานสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติในการศึกษาทุกระดับ ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ลึกด้านการอนุรักษ์และจัดการพลังงาน พลังงานหมุนเวียนโดยเฉพาะพลังงานชีวภาพและพลังงานทางเลือก ทำงานกับภาคการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน เร่งรัดความเข้าใจสาธารณะ จนถึงการสร้างคนและองค์ความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติทั้งดิน น้ำ ป่าไม้ และระบบนิเวศ

ด้านการมีงานทำและตลาดแรงงานในอนาคต ๔ ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงาน ได้แก่ ๑) การเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไทย อุดมศึกษาต้องทำงานกับภาคการผลิตจริง จำแนกบทบาทความสำคัญของกลไกที่ขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจทั้งผู้ประกอบการขนาดเล็ก SME ธุรกิจครอบครัว บริษัทข้ามชาติ และอุดมศึกษาต้องทำงานทั้งกับอุตสาหกรรมรายสาขาและกลุ่มอุตสาหกรรมเชิงพื้นที่ เพื่อให้โจทย์ชัดและสร้างผลงานได้ชัดเจน ๒) การเติบโตจากโลกาภิวัตน์ การเปิดเสรีทางการศึกษา โดยเฉพาะตามข้อตกลงของ WTO ข้อตกลงพหุภาคีและทวิภาคี จากการที่ประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ที่พลเมืองส่วนใหญ่เป็นมุสลิมและพูดภาษาบาฮาซาอินโดนีเซีย อุดมศึกษาไทยสามารถวางตำแหน่งผู้เล่นหลักในอาเซียนได้โดยการดูต้นแบบจากประชาคมยุโรป เช่น การพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เกิดมาตรฐานการศึกษาที่ยอมรับร่วมกันได้ (Mutual recognition) และต้องเตรียมความพร้อมสำหรับ “ศตวรรษแห่งเอเชีย” ที่จีนและอินเดียเป็นผู้เล่นสำคัญ ๓) ความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี นำมาซึ่งผลิตภาพ (Productivity) และนวัตกรรม (Innovation) ในกระบวนการผลิตสินค้าและบริการ เรียนรู้จากนักคิดอนาคต (Futurists) ต่อเทคโนโลยีที่มองไม่เห็นในวันนี้ หน่วยงานที่สำคัญของรัฐได้ร่วมกับภาคเอกชนกำหนด แผนยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและเทคโนโลยีสารสนเทศที่อุดมศึกษาเข้าไปเป็นผู้เล่นสำคัญ ๔) โลภยุคสารสนเทศเป็นสังคมไร้พรมแดน เกิดจากการจ้างงานและความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้ได้ง่าย เทคโนโลยีแพร่กระจายอย่างกว้างขวาง โดยไม่มีข้อจำกัด มีนวัตกรรม ตลาด และแรงงานใหม่ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่มและมูลค่าสูงบนฐานของนวัตกรรม ทรัพยากรมนุษย์ โครงสร้างพื้นฐาน และสารสนเทศ

ด้านการกระจายอำนาจการปกครอง มีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ของบ้านเมืองในอนาคตอย่างสูง การที่อุดมศึกษาทำงานกับท้องถิ่นจะเสริมภารกิจหลักหนึ่งของอุดมศึกษา คือ การบริการสังคมให้โดดเด่น รองรับเหตุผลของการจัดตั้งและการส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาบางกลุ่มที่อยู่ในภูมิภาคและท้องถิ่น งบประมาณ อปท.เป็นแหล่งรายได้ที่จะเพิ่มพูนความสำคัญสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ในการทำงานกับอปท. อุดมศึกษาควรรวมตัวทำงานเป็นเครือข่ายพื้นที่ (เชิงภูมิสังคมและเขตการปกครอง) และเครือข่ายเชิงประเด็น เพราะโจทย์ท้องถิ่นเป็นโจทย์บูรณาการ ต้องการความรู้หลายระดับหลากหลายสาขา การทำงานต้องการมวลวิกฤติทั้งฝ่ายอุปสงค์และอุปทาน

ด้านการจัดการความขัดแย้งและความรุนแรง สงครามสมัยใหม่เป็นการต่อสู้ระหว่างประชาชน ไร้รูปแบบสงครามและศัตรูชัดเจน ความขัดแย้งและความรุนแรงในโลก กระทบประเทศไทยมากบ้างน้อยบ้าง ความรุนแรงในสามจังหวัดภาคใต้เกิดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ และมีเหตุการณ์รุนแรงระดับ

เล็กต่อเนื่องมาหลายสิบปี และการพยายามแยกสามจังหวัดภาคใต้ รัฐกำลังแก้ปัญหาด้วยความเด็ดขาดในเบื้องต้น สร้างการเข้าถึง เข้าใจ เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและอาชีพในปัจจุบัน ควบคู่กับการสร้างความเข้าใจ และโอกาสในอนาคตด้วยการศึกษา ทั้งนี้อุดมศึกษาจะเป็นปัจจัยชี้ขาดในระยะกลางและระยะยาว

ด้านเยาวชนไทย นักศึกษาไทย และบัณฑิตในอนาคต มีการเปลี่ยนแปลงวิถีการทำงานของบัณฑิตในอนาคตที่แตกต่างจากปัจจุบัน เช่น การทำงานในหลายอาชีพ การทำงานไร้สังกัด (Freelance) การจับคู่ผู้ร่วมงาน และการเปลี่ยนผู้ร่วมงาน เป็นต้น มีความไม่สอดคล้องกันระหว่างการศึกษา และทักษะอาชีพที่พึงประสงค์ในอนาคต นอกจากความเชี่ยวชาญเฉพาะศาสตร์แล้ว ความสามารถที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อน คือ ทักษะการสื่อสาร การทำงานเป็นหมู่คณะ การแก้ปัญหา การยอมรับความเสี่ยง การออกแบบ และสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบ การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การบริหารจัดการตนเอง รวมไปถึงจริยธรรม อุดมศึกษาควรเพิ่มพื้นที่การเรียนรู้ในแบบของทักษะชีวิต ทักษะสังคม สมรรถนะพื้นฐานร่วม (Base line competencies) ที่ข้ามพ้นความรู้วิชาการที่เป็นแท่ง ความรู้และความสามารถเชิงบูรณาการที่ฝังตัว (Tacit knowledge and ability) ที่หาไม่ได้จากห้องเรียน สร้างความพร้อมเพื่อเปิดโลกทัศน์สำหรับบัณฑิต รู้และเห็นคุณค่าของพหุลักษณะพหุวัฒนธรรม เพิ่ม mobility และความหลากหลาย (diversity) ของนักศึกษาต่างวัย ต่างภูมิหลังวัฒนธรรมและสังคม อุดมศึกษาพึงจัดให้มีการศึกษาในระบบศิลปศาสตร์ (Liberal Arts Education) ในยุค Post Modern-Post Industrialization ทั้งนี้รวมทั้งสาระแห่งศาสตร์และกระบวนการแห่งศาสตร์ เรียนรู้พื้นฐานการทำงานในภาคการผลิตและภาคสังคม เช่น สหกิจศึกษา และทักษะวิศวกรรม เป็นต้น

เศรษฐกิจพอเพียง อุดมศึกษาควรเป็นผู้นำให้วิเคราะห์ได้ ปฏิบัติได้ บนฐานทรัพยากรภูมิสังคม สร้างความรู้ใหม่เกิดผลเป็นรูปธรรม ทั้งระดับปัจเจก ครอบครัว ชุมชน พื้นที่ องค์การ ภาคการผลิต

๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในของอุดมศึกษา

รอยต่อการศึกษารับรู้พื้นฐานและการอาชีวศึกษา อุดมศึกษาควรให้ความสำคัญ ในการพัฒนาและสร้างครุคุณภาพสูงซึ่งเป็นตัวคูณ (Multiplier) โดยการทบทวนการผลิตครูนอกจากระบบ ๕ ปี ครุมัธยมศึกษาและครูช่างเทคนิคต้องมีฐานแน่นทางวิชาการ การพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษ และเปิดโอกาสผู้จบอาชีวศึกษาและกำลังทำงานสามารถเข้าศึกษาต่อในอุดมศึกษาได้ด้วยความยืดหยุ่น

การแก้ปัญหาอุดมศึกษาในปัจจุบัน อุดมศึกษาต้องใช้กลไกมาตรฐานและการจัดสรรทรัพยากร เพื่อลดเลืกลักษณะที่ไม่ใช่ความต้องการของสังคมหรือการพัฒนาเศรษฐกิจ ปิดหน่วยงานที่มีคุณภาพ การศึกษาดำ เกิดระบบอุดมศึกษาที่แบ่งงานกันทำ (Division of labor) วางตำแหน่งของแต่ละสถาบันให้เหมาะสม (Positioning) ซึ่งจะตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล ภาคการผลิตจริง

ธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการ อุดมศึกษาต้องปรับปรุงตั้งแต่ระดับองค์กร กำหนดและกำกับนโยบายคือสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารทุกระดับ สร้างกลไกพัฒนาผู้ดำรงตำแหน่ง สภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารทุกระดับ ปรับระบบธรรมาภิบาลซึ่งรวมถึงโครงสร้างสภามหาวิทยาลัยให้มี ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกเป็นหลัก สภามหาวิทยาลัยมีสำนักงานเลขาธิการทำงานเต็มเวลาสนับสนุน จนถึง การปรับคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้ทำหน้าที่คณะมนตรีหรือคณะกรรมการ ที่มีมนตรีหรือกรรมการ การเต็มเวลา และปรับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้สอดคล้องกัน

การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ อุดมศึกษาต้องโฟกัสโจทย์วิจัยและสร้างกลไกความเป็นเลิศ ควรนำระบบ Research Assessment Exercise (RAE) มาประยุกต์และปรับใช้ในการประเมินความสามารถการวิจัยและจัดสรรทรัพยากรเพื่อการวิจัย ผลักดันให้เกิดระบบวิจัยแห่งชาติ สร้างระบบความเชื่อมโยงระหว่างอุดมศึกษาและภาคการผลิต มีกลไกการทำงานร่วมกันในลักษณะพหุภาคีระหว่างมหาวิทยาลัย ศูนย์ความเป็นเลิศ ภาคอุตสาหกรรมในและต่างประเทศ ภาคสังคมและชุมชน

การปฏิรูปการเงินอุดมศึกษา แผนอุดมศึกษาระยะยาวเสนอให้รัฐปรับการจัดสรรงบประมาณประจำปีสำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่เป็น Supply-side financing ให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาประเทศ และเป็นไปตาม Performance-based มากขึ้น พิจารณาและจัดรูปแบบใหม่ของกองทุนประเภท Contribution scheme ตั้งกองทุนพัฒนาอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาอาจารย์และบุคลากรเชื่อมโยงอุดมศึกษากับภาคการผลิต สนับสนุนการจัดตั้งวิสาหกิจ การพัฒนาแรงงานความรู้และเกษตรกรที่เลิกอาชีพ การเรียนรู้ตลอดชีวิต สนับสนุนท้องถิ่น การกำหนดและจัดสรรงบประมาณควบคู่กับการทำแผนยุทธศาสตร์ การกำกับคุณภาพด้วยองค์กรกั้นชน (Buffer organization) ใช้หลักการ Financial autonomy ในการบริหารการเงินบนฐานการแบ่งกลุ่มอุดมศึกษา

การพัฒนาบุคลากรในอุดมศึกษา อุดมศึกษาควรมีทิศทางในการจัดทุนการศึกษาชัดเจน การมีส่วนร่วมระหว่างมหาวิทยาลัยและผู้เรียนในการออกค่าใช้จ่ายในการส่งนักศึกษาไปต่างประเทศ และการสร้างทิศทางสำหรับมหาวิทยาลัยรัฐใหม่ด้วยอัตราค่าจ้างคนที่รัฐบาลกำหนดให้

การสร้างเครือข่ายอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษาควรรวบรวมการเรียนการสอน การทำงาน และการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานร่วมกัน จนนำไปสู่การรวบรวมสถาบัน รัฐสนับสนุนให้สถาบันที่เข้มแข็งสร้างความสามารถสถาบันใหม่ สร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร และการทำงานภาคสังคม เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานในระดับประเทศหรือที่สูงขึ้นไป

การพัฒนาอุดมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย การพัฒนาเด็กเยาวชนและนักศึกษา การพัฒนาครูและบุคลากรในพื้นที่ การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษา และการพัฒนาอุดมศึกษาสู่อาเซียน

โครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ของอุดมศึกษา อุดมศึกษาต้องตระหนักว่า อุดมศึกษาอนาคตเป็นทั้งการเตรียมคนเข้าสู่ชีวิตและการปรับแต่งคนเข้าสู่งาน นอกจากความรู้เทคนิค วิชาการ วิชาชีพ แล้ว รัฐพึงสนับสนุนการศึกษาศิลปศาสตร์ (Liberal Arts Education) ในฐานะโครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ ในลักษณะหลักสูตรเพิ่มเติมที่สามารถรองรับความต้องการของคนรุ่นใหม่และตลาดแรงงาน รวมทั้งการคำนึงถึงการสนับสนุนการศึกษาพิเศษในรูปแบบต่างๆ เพื่อรองรับนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งยุทธศาสตร์ e-Society, e-Industry, e-Commerce, e-Education และ e-Government ผ่านนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐ (Government procurement) สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเข้าถึง (Access) และการลดช่องว่างดิจิทัล (Digital divide) จัดทำสื่อการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยออกสู่สาธารณะ (Open courseware) จัดระบบเครือข่ายห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้ จัดตั้งกองทุนพัฒนาโครงสร้างทางกายภาพของสถาบันอุดมศึกษา และจัดทำกรอบนโยบายการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๔.๖ นโยบายปฏิรูปอุดมศึกษา

ในการขับเคลื่อนนโยบายการศึกษาให้เป็นไปได้ง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้วางแผนดำเนินการให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลด้านการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุดมศึกษา โดยสรุปดังนี้

๑) ศึกษาแนวโน้มความต้องการกำลังคนระดับอุดมศึกษาของประเทศในสาขาวิชาต่างๆ พร้อมทั้งประกาศให้มหาวิทยาลัย และสาธารณชนทราบทุกๆ ๓ ปี เพื่อต้องการให้ความต้องการด้านกำลังคนของประเทศ เชื่อมโยงไปสู่การผลิตของมหาวิทยาลัยต่างๆ ซึ่งถือเป็นเรื่องยากและเป็นเรื่องใหญ่มาก โดยการผลิตคนให้ตรงกับความต้องการของประเทศ อาจจะสำรวจความต้องการทั้งด้านจำนวนคน ประเภท คน และสาขาวิชาต่างๆ ได้ แต่วิธีการที่มหาวิทยาลัยจะผลิตได้ตรงตามความต้องการนั้น ระบบของมหาวิทยาลัยจะทำได้ยาก เพราะมหาวิทยาลัยตอบสนองความต้องการของผู้เรียนโดยการจัดการศึกษาในสาขาต่างๆ แม้จะมีผลต่อรายได้ในการดำเนินกิจการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย แต่ก็ยังไม่ตรงกับความต้องการของประเทศ หากมหาวิทยาลัยจะจัดการศึกษาในสาขาที่มีความยาก ก็อาจจะถูกจำกัดด้านกำลังความสามารถในการจัดการศึกษา จึงเป็นประเด็นสำคัญที่อาจจะต้องให้มหาวิทยาลัยเพิ่มสาขาวิชาบ้าง โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณมากขึ้นเช่นกัน

๒) มาตรการในการควบคุมปริมาณการผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของชาติ ไม่ขยายวิทยาเขต/ศูนย์บริการนอกเขตพื้นที่บริการ แต่เน้นการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานให้มากขึ้น จัดทำระบบ Accreditation อุดมศึกษา ทั้งมิติของสถาบันและหลักสูตรการศึกษา ให้มหาวิทยาลัยมีการผลิตคนและงานวิจัยในเชิงคุณภาพ ซึ่งปัจจุบันระบบมหาวิทยาลัยมีกฎหมายเป็นของตนเอง จึงมีความเป็นอิสระ ซึ่งอาจจะผลิตคนได้ไม่ตรงกับต้องการของประเทศ ไม่มีอันดับในมหาวิทยาลัยโลก หรือไม่มีวิธีประเมินภายในประเทศที่ดีพอ จึงไม่ทราบสถานะการจัดอันดับมหาวิทยาลัยไทยว่าเป็นอย่างไร ทำให้ไม่สามารถผลักดันในเรื่องต่างๆ ได้ จึงต้องหาวิธีที่จะเป็นเครื่องมือและกลไกในการที่รัฐจะสามารถผลักดัน เรียกร้องต่อมหาวิทยาลัยต่างๆ ให้จัดการศึกษาและทำวิจัยให้ดีขึ้น เพื่อให้ไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ เช่น การเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำระดับโลกหรือนานาชาติ มีการพัฒนาอาจารย์ให้มีมาตรฐานทัดเทียมนานาชาติมากขึ้น

๓) จัดให้มีระบบจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในประเทศ และประกาศผลการจัดอันดับให้สาธารณชนทราบทุกปี โดยอาจร่วมมือกับภาคเอกชน เช่น สื่อมวลชน เพื่อให้สังคมได้รับทราบผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

๔) จัดให้มีโครงการ “มหาวิทยาลัยระดับโลก” (World Class University) ตามนโยบายรัฐบาล และโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีการกำหนดเงื่อนไขและคุณลักษณะของการเป็น World Class University ที่ชัดเจน และผลักดันให้มหาวิทยาลัยติดอันดับการจัดอันดับของนานาชาติให้มากขึ้น จำนวนไม่น้อยกว่า ๗ มหาวิทยาลัย

๕) เร่งรัดให้มีพระราชบัญญัติอุดมศึกษา เพื่อเป็นหลักประกันความเป็นอิสระและความรับผิดชอบต่อสังคมของสถาบันอุดมศึกษา และรัฐสามารถกำกับเชิงนโยบายและคุณภาพมาตรฐาน และพัฒนาโครงสร้างและหน้าที่ของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ให้เป็นกลไกขับเคลื่อนเชิงนโยบายและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานอุดมศึกษาให้มากขึ้น ซึ่งกระบวนการจัดทำพระราชบัญญัติอุดมศึกษา ควรจะเป็นกระบวนการที่สื่อสารให้สังคมได้ทราบถึงปัญหาและจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อให้รัฐและสังคมสามารถผลักดันส่งเสริม รวมทั้งเรียกร้องให้มหาวิทยาลัยพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพมากขึ้น

๖) ส่งเสริมวิทยาลัยชุมชน ให้เป็นกลไกในการสร้างความเข้มแข็ง พัฒนาอาชีพ และสร้างองค์ความรู้ให้กับชุมชน โดยจะเร่งผลักดันพระราชบัญญัติวิทยาลัยชุมชนให้มีผลบังคับใช้โดยเร็ว

๗) พัฒนาระบบการผลิตครูแห่งชาติ โดยศึกษาความต้องการและวางแผนผลิตครูของประเทศในระยะยาว มีระบบคัดเลือกเพื่อให้สถาบันการผลิตครูที่มีคุณภาพสูงเข้าร่วมโครงการ โดยการกำหนดคุณสมบัติของสถาบันที่ผลิตให้ชัดเจน

๘) ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ สนับสนุนให้มหาวิทยาลัยจัดการเรียนการสอนด้านศิลปวิทยาศาสตร์ (Liberal Arts Education) เพื่อมุ่งให้เกิดความเข้มแข็งในสาขาวิชาพื้นฐานอย่างแท้จริง นอกจากนี้ ได้มอบหมายให้ สกอ. จัดตั้งศูนย์ทดสอบภาษา เพราะการสอนภาษาต่างประเทศของเรามีความอ่อนแอมาก เช่น การผลิตครูสอนภาษาอังกฤษออกมามากโดยเน้น Grammar หรือเน้นการท่องจำ แต่ไม่มีการสนทนามากนัก จึงควรหาผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและมีความเข้าใจมาช่วยการสร้างและประเมินผู้เรียนเพื่อให้มี Proficiency ในมาตรฐานที่สูงขึ้น ซึ่งภาษาหลักๆ จะมี Test และ Pre-test Proficiency มีมาตรฐานสูงมากอยู่แล้ว เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน หากจะดำเนินการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการออกแบบให้มีการจัดตั้งศูนย์ภาษา โดยขอให้เจ้าของภาษาเข้ามาช่วย เพื่อตอบโจทย์ในเรื่องคุณภาพโดยเทียบกับ Proficiency ที่ได้มาตรฐาน ซึ่งแบ่งเป็น ๒ ส่วนคือ ผู้ที่เรียนหลักสูตรสองภาษา และผู้ที่เรียน Communicative จากครูและสื่อที่มีความพร้อม โดยเปลี่ยนสื่อวิธีการเรียนการสอน การให้คำแนะนำ การสาธิต การใช้สื่อทางไกล สื่ออินเทอร์เน็ต รวมทั้งตั้งเป้าหมายการผลิตให้มีคุณภาพโดยมีจำนวนที่ชัดเจน ไม่เน้นในเชิงปริมาณ

๙) พัฒนากองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (ICL) เพื่อให้เป็นกลไกในการพัฒนาคุณภาพ เพิ่มโอกาส และผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ ซึ่งเจตนาของกองทุน ICL คือ ต้องการ Reallocate Budget ไปยังคณะ/สาขาวิชาที่คนต้องการจะเรียนและมีศักยภาพในการหางานทำได้ เป็นเครื่องมือใน Reallocate Budget ให้ตรงกับความต้องการของประเทศและมีคุณภาพ รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่จะทำให้ระบบการศึกษาของประเทศสามารถระดมทรัพยากรจากทุกฝ่ายได้มากขึ้น รวมทั้งจากครอบครัวผู้เรียนที่มีฐานะ กล่าวคือ เก็บเงินมากขึ้นเพื่อให้โอกาสคนมีรายได้น้อยและปานกลางกู้ยืม ใช้เงินคืนเมื่อมีงานทำ และยกเลิกการฟ้องร้อง โดยขอให้ สกอ. ดำเนินการในเรื่องนี้ต่อไปและให้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิและภาคเอกชนมาร่วมด้วย

๑๐) พัฒนาระบบการคัดเลือกบุคคลให้เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปรับปรุงระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาให้เกิดความเท่าเทียมทางการศึกษา เพราะปัจจุบันมีความไม่เท่าเทียมเกิดขึ้น เช่น เด็กบางคนมีโอกาสสอบเพียงครั้งเดียวเพราะไม่มีเงิน ในขณะที่เด็กบางคนสามารถสอบได้หลายที่และมีโอกาสสอบทั้งปี รวมทั้งระบบการกวดวิชาต่างๆ ซึ่งมีค่าใช้จ่ายที่สูงมาก ทั้งยังลดความสนใจในการเรียนการสอนที่มุ่งให้เด็กได้คิดวิเคราะห์มากขึ้น ส่วนเรื่องคุณภาพของเด็กที่จะไปเรียนในมหาวิทยาลัย ควรจะต้องช่วยกันพิจารณาว่าระบบการคัดเลือกที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ทำให้ได้คนที่มีคุณภาพจริงหรือไม่ นอกจากนี้ อาจผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนและความสนใจในการเรียนการสอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งความสนใจต่อการปฏิรูปการเรียนการสอน เพราะทุกคนจะมุ่งความสนใจไปที่การสอบเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งในความเป็นจริงระบบการคัดเลือกคนเข้ามหาวิทยาลัยจะต้องอิงกับหลักสูตรการเรียนการสอน หากไม่เห็นด้วยหรือไม่พอใจเกี่ยวกับหลักสูตรหรือการเรียนการสอนก็ขอให้มาช่วยกันปรับปรุงแก้ไข โดยในเรื่องนี้จะต้องดำเนินการในลักษณะ Social Movement เพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมาร่วมรับฟัง แลกเปลี่ยน และพัฒนาให้ดีขึ้น

๑๑) เร่งรัดให้มีการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและกองทุนเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เป็นองค์กรในกำกับ ศธ. เพื่อเป็นหน่วยงานด้านนโยบายและวางแผน วิจัยและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา

๑๒) พัฒนาให้ไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติสำหรับภูมิภาคอาเซียน โดยสนับสนุนให้มีสถาบันการศึกษาชั้นนำของโลกมาเปิดดำเนินการในประเทศไทย เปิดโอกาสให้นักศึกษาจากประเทศอาเซียนมาศึกษาในประเทศไทยมากขึ้น

๑๓) ส่งเสริมการวิจัยระดับอุดมศึกษา ให้มีการส่งเสริมการวิจัย และการนำผลการวิจัยและเทคโนโลยีจากมหาวิทยาลัย เพื่อนำไปต่อยอดในเชิงพาณิชย์

๑๔) พัฒนาอาจารย์ระดับอุดมศึกษาให้มีขีดความสามารถทางวิชาการสูง เพื่อให้มีมาตรฐานทัดเทียมอาจารย์มหาวิทยาลัยระดับนานาชาติ พร้อมทั้งจัดให้มีทุนพัฒนาอาจารย์ สนับสนุนให้มีแหล่งผลิตอาจารย์ภายในประเทศมากขึ้น

๑๕) ส่งเสริมเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมจัดการ ส่งเสริมให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมจัดการศึกษา เพื่อรักษาคุณภาพมาตรฐาน และปรับปรุงระเบียบให้ยืดหยุ่นมากขึ้น โดยรัฐจะกำกับควบคุมเท่าที่จำเป็นเท่านั้น

๔.๗ แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ซึ่งได้ผ่านความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแล้วเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาอุดมศึกษาไทยอย่างก้าวกระโดด เพื่อเป็นแหล่งความรู้ที่ตอบสนองการแก้ไขปัญหา วิฤติ และชี้้นำการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชาติและท้องถิ่น โดยอาศัยการบริหารจัดการเชิงรุก ซึ่งมีกลยุทธ์การเงินและพระราชบัญญัติอุดมศึกษาเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อน

วิสัยทัศน์อุดมศึกษา ปี ๒๕๕๙

อุดมศึกษาเป็นแหล่งองค์ความรู้และพัฒนากำลังคนระดับสูงที่มีคุณภาพเพื่อการพัฒนาชาติอย่างยั่งยืน สร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) บนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีบทบาทสูงในสังคมประชาคมอาเซียนและมุ่งสู่คุณภาพอุดมศึกษาระดับนานาชาติ

เข็มมุ่ง/จุดเน้น

ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ มีศักยภาพตรงตามความต้องการของสังคม มีความคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ มีสุขภาวะทั้งร่างกายและจิตใจ เน้นการใช้กลยุทธ์ผ่านการนำองค์เชิงรุก และกลยุทธ์การเงิน รวมทั้งพัฒนาอาจารย์ให้มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนและการวิจัย เพื่อให้ได้บัณฑิตที่พึงประสงค์ทำให้สังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดและเป้าหมายที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ปี ๒๕๕๙

๑. ร้อยละของสถาบันอุดมศึกษาไทยที่ได้รับจัดลำดับในระดับสากล ตามระบบมาตรฐานสากลที่ สกอ.กำหนด

- ภาพรวมของประเทศเท่ากับร้อยละ ๖

- กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเลิศในการสร้างองค์ความรู้เพื่อชี้นำสังคม และเพิ่มขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับโลกเท่ากับร้อยละ ๑๐๐

๒. ร้อยละของอาจารย์ที่ได้รับการรับรองศักยภาพความเป็นอาจารย์มืออาชีพตามที่ สกอ.กำหนด เมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ทั้งหมดเท่ากับร้อยละ ๒๕

๓. คะแนนเฉลี่ยจากงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์/เผยแพร่ต่อจำนวนอาจารย์ มากกว่าหรือเท่ากับ ๓.๕๑ คะแนน (สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเลิศในการพัฒนาสังคมและท้องถิ่นไทย มากกว่า หรือเท่ากับ ๓.๐๑ คะแนน)

๔. ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านการสอบใบประกอบวิชาชีพหรือใบรับรอง คุณวุฒิเฉพาะสาขาแห่งชาติ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐ (ครอบคลุมความรู้ด้านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยี สารสนเทศ)

๕. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตมากกว่าหรือเท่ากับ ๔.๕๑

๖. ร้อยละของหลักสูตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานในระดับนานาชาติ โดย หน่วยงานสถาบันวิชาชีพ/องค์กร ซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติเท่ากับร้อยละ ๒๐

๗. ร้อยละของสถาบันอุดมศึกษาที่มีการวิเคราะห์ต้นทุนค่าใช้จ่ายต่อหน่วยคุณภาพ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ หรือ “LEGS” Strategy” ซึ่งเป็นเครื่องมือในการ พัฒนาอุดมศึกษาไทยมุ่งสู่วิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เปลี่ยนระบบการนำองค์กรให้ขับเคลื่อนอุดมศึกษาแบบองค์รวม (Leader of Chang Management for Quality Education)

กลยุทธ์

๑.๑ กำหนดคุณค่าและสร้างวิสัยทัศน์ร่วมของอุดมศึกษาไทย เพื่อเปลี่ยน กระบวนทัศน์การนำองค์กรของผู้บริหารระดับสูงทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอุดมศึกษา

๑.๒ บริหารอุดมศึกษาโดยยึดเป้าหมายอุดมศึกษาตามกรอบแผนอุดมศึกษา ระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๑ - ๒๕๖๕) อย่างต่อเนื่อง

๑.๓ สร้างระบบการประเมินศักยภาพ และพัฒนาผู้บริหารระดับสูง กรรมการ สภาของสถาบันอุดมศึกษา

๑.๔ สร้างระบบการปิดและยุบรวมหลักสูตร/คณะวิชา/มหาวิทยาลัย โดยใช้ ผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกเป็นเครื่องมือ

๑.๕ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของสารสนเทศอุดมศึกษา (Hardware, Software, People ware) ที่เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างข้อมูลสารสนเทศการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษาและ อุดมศึกษาเพื่อใช้ในการบริหารจัดการและพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาทั้งในสังกัดและนอกสังกัด กระทรวงศึกษาธิการ

๑.๖ ต่อยอดสถาบันอุดมศึกษาที่มีศักยภาพให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำ ระดับโลก

๑.๗ ยกระดับอุดมศึกษาไทยให้เป็นผู้นำด้านอุดมศึกษาของประชาคมอาเซียน

๑.๘ สร้างระบบและกลไกเพื่อรองรับความร่วมมือกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ภาครัฐ สถาบันอุดมศึกษาภาคเอกชนและหน่วยงานภาคการผลิต ในด้านการเรียนการสอนและการวิจัย

๑.๙ พัฒนาระบบ โครงสร้าง และบทบาทหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาอาจารย์ให้เป็นมืออาชีพ และพัฒนาระบบผู้เชี่ยวชาญ มืออาชีพให้เป็นอาจารย์ (Educator Professional)

กลยุทธ์

- ๒.๑ เพิ่มปริมาณอาจารย์ให้ตรงตามความต้องการในการผลิตบัณฑิต
- ๒.๒ พัฒนาอาจารย์ให้เป็นมืออาชีพอย่างเป็นระบบมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ มีจิตวิญญาณความเป็นครู มีคุณธรรม พัฒนาตนเองด้านวิชาการอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง หาโอกาสในการปฏิบัติงานในสถานประกอบการ เพื่อให้มีความรู้ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการ
- ๒.๓ พัฒนาคุณภาพอาจารย์ให้มีความแข็งแกร่งในการทำวิจัย
- ๒.๔ ปฏิรูประบบค่าตอบแทนอาจารย์ โดยเน้น Performance Based Payment ควบคู่ไปกับการส่งเสริมให้ได้ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ที่ทำงานในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อจูงใจในการทำงาน
- ๒.๕ พัฒนาระบบผู้เชี่ยวชาญเพื่อดึงดูดผู้มีความสามารถทางวิชาการหรือวิชาชีพเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับคุณภาพบัณฑิตอย่างก้าวกระโดด (Graduated with Quality and Social Responsibility)

กลยุทธ์

- ๓.๑ พัฒนาระบบการเข้าศึกษาในอุดมศึกษา ระบบการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น หลากหลายในทุกกลุ่มวัยและการสำเร็จการศึกษา
- ๓.๒ ยกระดับคุณภาพของหลักสูตรให้ได้รับการรับรองในระดับอาเซียนและระดับโลก
- ๓.๓ สร้างระบบและกลไกเพื่อจัดสอบใบรับรองคุณวุฒิเฉพาะสาขาแห่งชาติ ของทุกหลักสูตร
- ๓.๔ ระบบติดตาม ประเมินและพัฒนาบัณฑิตหลังเข้าสู่ตลาดงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ปฏิรูปการบริหารการเงินอุดมศึกษาเพื่อขับเคลื่อนสถาบันอุดมศึกษา สู่ความเป็นเลิศ (Satang Utilization)

กลยุทธ์

- ๔.๑ วิเคราะห์ต้นทุนค่าใช้จ่ายต่อหน่วยคุณภาพ (Quality Unit Cost) เพื่อกำหนดความชัดเจนของโครงสร้างการเงินอุดมศึกษาให้มีการจัดสรรงบประมาณแก่สถาบันอุดมศึกษา ที่สอดคล้องกับความเป็นจริงในการดำเนินการกิจของสถาบันอุดมศึกษาและสามารถส่งเสริมความเป็นเลิศในแต่ละกลุ่มสถาบัน
- ๔.๒ จัดทำแผนกลยุทธ์ทางการเงินให้สอดคล้องกับเป้าหมายของสถาบันอุดมศึกษา และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙)
- ๔.๓ จัดสรรทุนการศึกษาเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาโดยคำนึงถึงความต้องการกำลังคนของประเทศ
- ๔.๔ กำกับ ติดตาม ประเมินผลการใช้งบประมาณอย่างเหมาะสม (utilization Management) ตามพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา

๔.๘ ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ.

๒๕๕๘

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้ทำวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อจัดทำยุทธศาสตร์การอุดมศึกษาของไทยในการเตรียมตัวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน สรุปได้ดังนี้

วิสัยทัศน์

“บัณฑิตไทยมีความสามารถในระดับสากลและมีความรับผิดชอบในฐานะสมาชิกประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก”

พันธกิจ

๑. อุดมศึกษาไทยผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพระดับสากลและมีความตระหนักในการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียน
๒. อุดมศึกษาไทยพัฒนาศักยภาพในการจัดการการอุดมศึกษาให้มีคุณภาพร่วมกับประเทศสมาชิกอาเซียน

เป้าหมาย

๑. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทยอยู่ในระดับที่ทัดเทียมกับบัณฑิตในประเทศสมาชิกอาเซียน
๒. สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจัดการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๘
๓. สถาบันอุดมศึกษาไทยมีจำนวนกิจกรรมทางวิชาการที่ทำร่วมกับประเทศอาเซียนเพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี
๔. จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาไทย สามารถทำงานทั้งในหน่วยงานระหว่างประเทศ บริษัทข้ามชาติในประเทศ และ/หรือประกอบการในกลุ่มประเทศอาเซียนเพิ่มขึ้นในแต่ละปี
๕. จำนวนนักศึกษาอาเซียนในสถาบันอุดมศึกษาไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๕ ต่อปี

ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และมาตรการการดำเนินงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มขีดความสามารถของบัณฑิตให้มีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากล

กลยุทธ์

- ๑) พัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับที่ใช้ในการทำงานได้
- ๒) พัฒนาสมรรถนะด้านการประกอบวิชาชีพและการทำงานข้ามวัฒนธรรมของบัณฑิตไทย

มาตรการการดำเนินงาน

ดำเนินการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ภาษาประเทศสมาชิกอาเซียน และระบบวัดผลการเรียนที่มีประสิทธิภาพตั้งแต่การศึกษาระดับพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษา ส่งเสริมการผลิตและพัฒนาอาจารย์ด้านการสอน ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักศึกษาับประเทศสมาชิกอาเซียน จัดกิจกรรมเพื่อเปิดโลกทัศน์และเปิดโอกาสให้นักศึกษาไทยได้แสดงความสามารถในเวทีระดับนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์

- ๑) พัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะสากล
- ๒) ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเกี่ยวกับอาเซียนในสถาบันอุดมศึกษา
- ๓) พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนให้มีคุณภาพสากล
- ๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพสากล
- ๕) พัฒนาวិชาการและการวิจัยสู่ความเป็นเลิศ
- ๖) พัฒนาระบบอุดมศึกษาแห่งอาเซียนมาตรการที่ควรพิจารณาดำเนินการ

มาตรการการดำเนินงาน

ดำเนินการส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษากำหนดสัดส่วนอาจารย์ระดับปริญญาเอกสูงขึ้น สร้างเครือข่ายทางวิชาการและการวิจัยในอาเซียน รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพอาจารย์และบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา ส่งเสริมการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน และจัดสรรงบประมาณให้อาจารย์ชาวต่างประเทศที่มีความรู้มาถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่อุดมศึกษาไทย พัฒนาสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีสารสนเทศ และพัฒนากลไกเพื่อสร้างระบบอุดมศึกษาแห่งอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมบทบาทของอุดมศึกษาไทยในประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์

- ๑) ส่งเสริมบทบาทความเป็นผู้นำของสถาบันอุดมศึกษาไทยที่เกี่ยวข้องกับสามเสาหลักในการสร้างประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเสาด้านประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน
- ๒) สร้างความตระหนักในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนและบทบาทของอุดมศึกษาไทยในการพัฒนาประชาคมอาเซียนทั้งในด้านบวกและลบ
- ๓) ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน
- ๔) พัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน

มาตรการการดำเนินงาน

ดำเนินการประชาสัมพันธ์ข้อมูลการเป็นประชาคมอาเซียนอย่างต่อเนื่อง สร้างความตระหนักในเอกลักษณ์ของไทยและประเทศสมาชิกอาเซียน สนับสนุนการสร้างกลไกเพื่อความกลมกลืน (Harmonization) ของระบบอุดมศึกษาแห่งอาเซียน รวมทั้งส่งเสริมให้อาจารย์ในไทยไปสอนแก่สถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน

๔.๙ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐)

วิสัยทัศน์(Vision): “ประตูการค้าสู่สากล โดดเด่นวัฒนธรรมล้านนา ดิน น้ำ ป่า สมบูรณ์ประชาชนอยู่ดีมีสุข”

พันธกิจ (Mission) :

- ๑) ส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์เชื่อมโยงสู่สากล ให้มีการ ขยายตัวเพิ่มขึ้น
- ๒) ส่งเสริมพัฒนาการและสร้างความเข้มแข็งให้ภาคเกษตร อุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มมูลค่า

๓) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม อารยธรรมแห่งล้านนา ตะวันออก ดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์และเป็นอัตลักษณ์และสุขภาพ

๔) อนุรักษ์ พัฒนา และส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์ ดำรงฐานทรัพยากรธรรมชาติและการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี

จุดยืนทางยุทธศาสตร์: “ประตูก้าวสู่สากลบนพื้นฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์”

เป้าประสงค์หลัก (Goals)

๑) เป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์เชื่อมโยงกลุ่มประเทศอนุภูมิภาค
ลุ่มน้ำโขง (GMS)

๒) เพิ่มรายได้จากการส่งออกสินค้าไปยังประเทศ GMS, AC และประเทศอื่นๆ
เพิ่มขึ้น

๓) เพิ่มผลิตภาพและคุณค่าของสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรมนำสินค้าเกษตร และ
อุตสาหกรรมสู่ตลาดโลก

๔) พัฒนาการท่องเที่ยวเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และคุณค่าสินค้าและบริการเน้น
ฐานเศรษฐกิจที่ยั่งยืนเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มรายได้

๕) รักษาความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากร ธรรมชาติสร้างภาคีใน การอนุรักษ์ฟื้นฟู
ทรัพยากร ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมความหลากหลายทางชีวภาพยกระดับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
ให้เกิดความยั่งยืนและเตรียมพร้อมรับอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และกรอบความร่วมมือประชาคมอาเซียน

การดำเนินการพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑) เสริมสร้างสภาพแวดล้อมในการพัฒนาการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์เชื่อมโยง
ภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและเตรียมพร้อมรับความร่วมมือประชาคมอาเซียน โดยการกระตุ้นการลงทุนภายในจังหวัด
วิจัย พัฒนา และจัดกิจกรรมส่งเสริมการค้า การลงทุนกับกลุ่มจังหวัดอื่นในประเทศและเพื่อนบ้าน ส่งเสริม
ผู้ประกอบการและพัฒนาธุรกิจ SMEs และพัฒนาระบบโลจิสติกส์ รองรับการเชื่อมโยง NSEC ตามกรอบความ
ร่วมมือ GMS โดยจัดตั้งศูนย์บริหารจัดการ Logistics และ Supply Chain ผลักดันด้านโครงสร้างพื้นฐาน
พัฒนาระบบฐานข้อมูลวิจัย พัฒนา ผลิตบุคลากรด้าน Logistics ทุกระดับ

๒) สร้างความเข้มแข็งและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรม
การเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพ โดยการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี
สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์และอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งต่อเกษตรกร องค์กร
เกษตรและผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โดยการสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน เครือข่ายการ
เรียนรู้ด้านเทคโนโลยีเกษตรในพื้นที่ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาดแก่กลุ่มผู้ผลิตสินค้า
เกษตร และสร้างช่องทางการจัดจำหน่ายเฉพาะกลุ่ม (Niche Product)

๓) พัฒนาและสนับสนุนการยกระดับการพัฒนาสังคม การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
วัฒนธรรมและสุขภาพ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน โดยการส่งเสริมสถาบันครอบครัวและชุมชน
ในการดูแลป้องกันปัญหาสุขภาพ พัฒนาบุคลากรและโอกาสทางการศึกษา ผลักดันการเป็นศูนย์กลางการ
ท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา รวมทั้งการพัฒนามาตรฐานการบริการและบุคลากรการท่องเที่ยว ตลอดจน
พัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดการท่องเที่ยว

๔) ดำรงฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมโดยการ
มีส่วนร่วมของชุมชนสู่การเป็นกลุ่มจังหวัดสีเขียว โดยการจัดทำฐานข้อมูลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ
โดยใช้เทคโนโลยี GIS เพื่อประโยชน์ในการศึกษาเรียนรู้ และพัฒนานวัตกรรมทรัพยากรชีวภาพ แก้ปัญหาการ

บุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ จัดทำ Food Bank และฝายต้นน้ำ รวมทั้งการส่งเสริมอาชีพในชุมชนในพื้นที่ป่าตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และการสร้างภาคีในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการปลูกจิตสำนึกและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมทุกระดับ

๔.๑๐ แผนพัฒนาจังหวัดเชียงราย ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐)

วิสัยทัศน์จังหวัดเชียงราย (Vision)

“เมืองทองของวัฒนธรรมล้านนา นำการค้าสู่สากล ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข”

พันธกิจ (Mission)

๑. สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การเกษตร และอุตสาหกรรมแปรรูป เพื่อสร้างรายได้ให้ประชาชนในพื้นที่ โดยสนับสนุนปัจจัยพื้นฐานการผลิตได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การบริหารจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร การพัฒนาที่ดินให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒. จรรโลงวัฒนธรรม ศาสนา ศิลปะ ทนทางสังคมของล้านนา การพัฒนาคุณภาพชีวิต การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การจัดการศึกษาและสาธารณสุขแบบบูรณาการ

๓. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุก ภาคส่วน

๔. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในพื้นที่ปกติและชายแดน ป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรม และพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

๕. ส่งเสริมหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ

เป้าประสงค์ (Goal)

๑. เป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและ Logistics เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด กลุ่มประเทศ GMS และกลุ่มประเทศอาเซียน+๖

๒. เพิ่มรายได้จากการส่งออกสินค้าการเกษตร, OTOP, SMEs ไปยังประเทศ GMS และกลุ่มประเทศอาเซียน +๖ และประเทศอื่นๆ

๓. เพื่อน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางหลักในการสร้างภูมิคุ้มกันในการสร้างคน สังคม ที่มีคุณภาพและความมั่นคงของชาติ

๔. เพื่อดำรงความสมบูรณ์และยั่งยืนใหม่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรอบการดำเนินงานเชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัด

๑. พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้า การลงทุนเป็นศูนย์กลางคมนาคม การท่องเที่ยวและวิถีการผลิตการเกษตรยั่งยืน เชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศ GMS และ ASEAN โดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหลักเพื่ออำนวยความสะดวกทางระบบโลจิสติกส์ สนับสนุนการลงทุนรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศ GMS/AC+๖ พัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร และสนับสนุนระบบชลประทานเพื่อการเกษตรอย่างยั่งยืน ยกกระตือรือร้นการท่องเที่ยวและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่ผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP และSME รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือการค้าชายแดน เพื่อให้เกิดการแข่งขันเสรีทางเศรษฐกิจกับกลุ่มประเทศ GMS/AC+๖

๒. ใช้บริบทด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ตามแนวคิดทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันของครอบครัว ชุมชน และสังคม โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการศึกษาทุกระดับ ส่งเสริมการศาสนา เรียนรู้ศิลปะและวัฒนธรรมล้านนาของจังหวัด และกลุ่มประเทศ

GMS/AC ส่งเสริมการเรียนรู้อนุรักษ์และเผยแพร่วัฒนธรรม ประเพณี สังคมและค่านิยมล้านนาเชื่อมโยงวัฒนธรรมอาเซียน และสนับสนุนให้ประชาชนน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นวิถีชีวิตเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันของครอบครัวชุมชนและสังคม

๓. พัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข โดยการสนับสนุนให้มีระบบการบริการสาธารณสุข และการแพทย์ที่มีมาตรฐานครอบคลุมและเข้าถึงประชาชนในพื้นที่ พัฒนาสังคมเชิงคุณภาพที่มีความเอื้ออาทรต่อกัน พัฒนาศักยภาพแรงงานในการผลิตสินค้าล้านนาเชิงสร้างสรรค์ สนับสนุนการลงทุนด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และทักษะการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย บริหารจัดการเครือข่ายทางสังคมและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต อาชญากรรมในพื้นที่และชายแดนการค้ามนุษย์ รวมทั้งแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย รวมทั้งสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยและความมั่นคงของพื้นที่ภายในและตามแนวชายแดน

๔. พัฒนาศักยภาพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดำรงความสมบูรณ์และยั่งยืน โดยการสนับสนุน พื้นฟู อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ และสนับสนุนให้มีระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/ภัยธรรมชาติการวางและจัดทำผังเมือง ตลอดจนการพัฒนาเมืองตามผังเมืองที่รวดเร็วมีประสิทธิภาพ

๔.๑๑ การประเมินสถาบันอุดมศึกษาจากหน่วยงานภายนอก

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยของรัฐทุกแห่งถูกประเมินโดยองค์กรภายนอกอย่างเป็นทางการ ๓ หน่วยงาน ประกอบด้วย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) สำนักงานประเมินและรับรองมาตรฐานการศึกษา (สมศ.) และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ทั้ง ๓ หน่วยงานมีภาระหน้าที่ในการประเมินมหาวิทยาลัยเช่นเดียวกัน แต่มีเกณฑ์การประเมินที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ โดย ก.พ.ร. กำหนดเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สมศ. กำหนดเกณฑ์ การประเมินคุณภาพภายนอกในรอบ ๕ ปี และ สกอ. กำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายใน

๑) การประเมินคุณภาพภายใน โดย สกอ.

ในการประเมินคุณภาพภายในของ สกอ. ได้นำเอาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดเก็บข้อมูล การประเมินคุณภาพออนไลน์ และการจัดทำรายงานการประเมินคุณภาพทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-SAR) หรือที่รู้จักกันในชื่อฐานข้อมูล CHE QA Online ของ สกอ. โดยมุ่งเน้นในเรื่องของการสร้างปัจจัยนำเข้าและกระบวนการที่ดี เพื่อนำไปสู่ผลผลิตและผลลัพธ์ที่มีคุณภาพตามความเชี่ยวชาญของแต่ละกลุ่มสถาบัน และสามารถรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกจากหน่วยงานต่างๆ ได้

๒) การประเมินคุณภาพภายนอก โดย สมศ.

ในการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สี่โดย สมศ. เป็นการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษาโดยหน่วยงานหรือบุคคลภายนอกสถานศึกษา เพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งมีกรอบแนวคิดหลักของการพัฒนาเพื่อเตรียมคนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ โดยเชื่อมโยงไปสู่การกำหนดนิยาม และเป้าหมายคุณลักษณะของศิษย์ในอนาคตที่ต้องมีคุณภาพ คุณธรรม คุณลักษณะ คือ ต้องเป็นคนเก่ง ดีงาม ทั้งนี้ กรอบในการกำหนดตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย ๕ หลักการสำคัญคือ ๑. อิงจากการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ๒. สอดคล้องกับ พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ และกฎกระทรวง

ว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ๓. ให้นำหนักกับการประเมินผลผลิต และ ผลกระทบตามพันธกิจของสถานศึกษา ๔. ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์มากกว่าเอกสาร และ ๕. ให้มีความเหมือนและ เชื่อมโยงระหว่างการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา

๔.๑๒. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF : HEd) เป็นเครื่องมือในการนำนโยบายที่ปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของชาติในส่วน ของมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม มุ่งเน้นเป้าหมายการจัด การศึกษาที่ผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) ของนักศึกษา ซึ่งเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับ คุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิ และสื่อสารให้สังคม ชุมชน รวมทั้งสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศเข้าใจได้ ตรงกันประกอบด้วย ระดับคุณวุฒิ การแบ่งสายวิชา ความเชื่อมโยงต่อเนื่องจากคุณวุฒิระดับหนึ่งไปสู่ระดับ ที่สูงขึ้น มาตรฐานผลการเรียนรู้ของแต่ละระดับคุณวุฒิซึ่งเพิ่มสูงขึ้นตามระดับของคุณวุฒิ ลักษณะของ หลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิ ปริมาณการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเวลาที่ต้องใช้ การเปิดโอกาสในเทียบโอน ผลการเรียนรู้จากประสบการณ์ ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งระบบและกลไกที่ให้ความ มั่นใจในประสิทธิภาพการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสถาบันอุดมศึกษา ว่าสามารถผลิตบัณฑิตให้บรรลุคุณภาพตามมาตรฐานผลการเรียนรู้

หลักการสำคัญ

๑. เป็นเครื่องมือในการนำแนวนโยบายการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการวัดการศึกษาตามที่ กำหนดใน พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติฯ ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรฐานการอุดมศึกษาและการประกันคุณภาพ การศึกษาสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม

๒. มุ่งเน้นที่มาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต (Learning Outcomes) ซึ่งเป็นมาตรฐานขั้นต่ำ เชิงคุณภาพเพื่อประกันคุณภาพบัณฑิต

๓. มุ่งที่จะประมวลกฎเกณฑ์และประกาศต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องหลักสูตรและการจัดการเรียน การสอนเข้าไว้ด้วยกันและเชื่อมโยงให้เป็นเรื่องเดียวกัน และเป็นเครื่องมือสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการสร้าง ความเข้าใจและความมั่นใจในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง/มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการ ชุมชน สังคมและสถาบันอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่คาดว่าจะพึงมี

๔. มุ่งให้คุณวุฒิหรือปริญญาของสถาบันใด ๆ ของประเทศไทยเป็นที่ยอมรับและเทียบเคียง กันได้ในสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ โดยเปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดหลักสูตร ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลายโดยมั่นใจถึงคุณภาพของบัณฑิตซึ่งจะมีมาตรฐาน ผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวัง สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขและภาคภูมิใจเป็นที่พึงพอใจของนายจ้าง

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเป็นการประกันคุณภาพขั้นต่ำของบัณฑิตในแต่ละสาขา/สาขาวิชา หรือแต่ละคุณวุฒิ

๒. เพื่อให้แต่ละสาขา/สาขาวิชามีการกำกับดูแลคุณภาพการผลิตบัณฑิตกันเอง โดยบัณฑิตใน สาขาวิชาเดียวกันของแต่ละสถาบันฯ มีคุณภาพไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับการศึกษาของสาขา/ สาขาวิชานั้นๆ

๓. เพื่อนำไปสู่การลดขั้นตอน/ระเบียบ (Deregulations) ในการดำเนินการให้กับสถาบันอุดมศึกษา ที่มีความเข้มแข็งและความพร้อมในการจัดการศึกษา

โครงสร้างและองค์ประกอบ

๑. ระดับคุณวุฒิ (Levels of Qualifications)

ระดับของคุณวุฒิแสดงถึงการเพิ่มขึ้นของระดับสติปัญญาที่ต้องการ และความซับซ้อนของการเรียนรู้ที่คาดหวัง นอกจากนี้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติยังกำหนดคุณลักษณะของนักศึกษาระดับแรกเข้าหลังจากสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานด้วย เพราะเป็นพื้นฐานความรู้ ความสามารถในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาเริ่มต้นที่ระดับที่ ๑ อนุปริญญา (๓ ปี) และสิ้นสุดที่ระดับที่ ๖ ปริญญาเอก ดังนี้

- ระดับที่ ๑ อนุปริญญา (๓ ปี)
- ระดับที่ ๒ ปริญญาตรี
- ระดับที่ ๓ ประกาศนียบัตรบัณฑิต
- ระดับที่ ๔ ปริญญาโท
- ระดับที่ ๕ ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
- ระดับที่ ๖ ปริญญาเอก

๒. มาตรฐานผลการเรียนรู้ (Domains of Learning)

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้บัณฑิตมีอย่างน้อย ๕ ด้าน ดังนี้

- ๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Morals)
- ๒) ด้านความรู้ (Knowledge)
- ๓) ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills)
- ๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility)
- ๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical, Communication and Information Technology Skills)

๓. มาตรฐานผลการเรียนรู้ของระดับที่ ๒ ปริญญาตรี

มาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของคุณวุฒิระดับที่ ๒ ปริญญาตรี อย่างน้อยต้องเป็นดังนี้

๑. ด้านคุณธรรม จริยธรรม สามารถจัดการปัญหาทางด้านจริยธรรมและวิชาชีพซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ดุลยพินิจทางค่านิยม ด้วยวิถีทางที่คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่นได้อย่างสอดคล้องกับค่านิยมพื้นฐานและจรรยาบรรณทางวิชาชีพ แสดงออกถึงพฤติกรรมทางด้านคุณธรรม จริยธรรมในระดับสูงที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งทางค่านิยมและการจัดลำดับความสำคัญ แสดงออกถึงความซื่อสัตย์สุจริตอย่างสม่ำเสมอ และบูรณาการได้อย่างสมดุลเหมาะสมระหว่างวัตถุประสงค์ส่วนบุคคลและวัตถุประสงค์ของกลุ่ม เป็นอย่างที่ดีต่อผู้อื่น มีภาวะผู้นำในการทำงาน ในกลุ่มต่างๆ ในครอบครัว และชุมชน

๒. ด้านความรู้ มีองค์ความรู้ในสาขา/สาขาวิชาอย่างกว้างขวางและเป็นระบบ รู้หลักและทฤษฎีที่สัมพันธ์กัน ตระหนักในองค์ความรู้และทฤษฎีในสาขาวิชาการอื่นที่เกี่ยวข้อง สำหรับผู้ที่เรียนในหลักสูตรวิชาชีพมีความคุ้นเคยกับพัฒนาการล่าสุดบนระนาบของความรู้เฉพาะด้านในสาขา/สาขาวิชาที่ศึกษา รวมทั้งตระหนักถึงงานวิจัยในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาและการต่อยอดองค์ความรู้ ในหลักสูตรที่เตรียมนักศึกษาเพื่อปฏิบัติงานวิชาชีพ นักศึกษาจะต้องตระหนักในธรรมเนียมปฏิบัติ กฎระเบียบ เทคนิค ข้อบังคับ รวมถึงวิธีการปรับปรุงให้ทันตามกาลเวลาเพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

๓. ด้านทักษะทางปัญญา มีความสามารถในการทำวิจัย เข้าใจและสามารถประเมินข้อมูล ค้นหาแนวคิดและหลักฐานใหม่ๆ จากแหล่งข้อมูลที่กว้างขวาง และประยุกต์ข้อสรุปเพื่อแก้ไขปัญหา และข้อโต้แย้งที่แตกต่างกันได้โดยไม่ต้องอาศัยคำแนะนำจากภายนอก สามารถศึกษาปัญหาที่ค่อนข้างซับซ้อน และเสนอแนวทางใหม่ในการแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงองค์ความรู้ทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ประสพการณ์ภาคปฏิบัติและผลกระทบที่ตามมาจากการตัดสินใจ สามารถประยุกต์ทักษะและความเข้าใจอันถ่องแท้เหล่านี้ในเนื้อหาสาระทางวิชาการและวิชาชีพซึ่งเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสาขา/สาขาวิชาที่เรียนสำหรับหลักสูตรวิชาชีพ นักศึกษาสามารถใช้กระบวนการปฏิบัติงานที่ทำอยู่เป็นประจำได้อย่างเหมาะสม และแยกแยะสถานการณ์ที่ต้องการการแก้ไขปัญหาด้านนวัตกรรมใหม่ๆ พร้อมกับนำเอาความรู้ความเข้าใจในภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้เพื่อสนองตอบต่อสถานการณ์เช่นนั้น

๔. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ มีส่วนช่วยและเอื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นในฐานะผู้นำหรือสมาชิกของกลุ่ม สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในกลุ่มที่มีสถานการณ์ไม่ชัดเจน และต้องการนวัตกรรมใหม่ๆ ในการดำเนินการ แสดงออกซึ่งความคิดริเริ่มในการวิเคราะห์ปัญหาที่ต้องการความสนใจและกล่าวถึงปัญหาดังกล่าวได้อย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของตนเองและของกลุ่ม มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง รวมทั้งวิชาชีพได้อย่างต่อเนื่อง

๕. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เมื่อศึกษาปัญหาและข้อโต้แย้งแล้ว สามารถระบุเทคนิคทางสถิติหรือคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและประยุกต์ใช้อย่างสร้างสรรค์ในการแปลความหมายและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไข สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูดและการเขียน รู้จักเลือกและใช้รูปแบบของการนำเสนอที่เหมาะสมสำหรับปัญหาและกลุ่มผู้ฟังที่แตกต่างกัน ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคนิคการสื่อสารที่เหมาะสมเป็นประจำในการเก็บรวบรวมข้อมูล แปลความหมาย และสื่อสารข้อมูลข่าวสารและความคิด

๔. ลักษณะของหลักสูตรคุณวุฒิตะดับที่ ๒ ปริญญาตรี

หลักสูตรระดับปริญญาตรี ต้องออกแบบมาเพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในสาขา/สาขาวิชาอย่างกว้างๆ เน้นให้รู้จักในบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ การพัฒนาและผลการวิจัยล่าสุด นักศึกษาควรตระหนักถึงความรู้และทฤษฎีในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ปริญญาตรีเป็นคุณวุฒิปันฐานสำหรับการเข้าสู่อาชีพในสาขาต่างๆ ที่ใช้ทักษะความชำนาญสูง และการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นด้วย ดังนั้นหลักสูตรจะต้องพัฒนาผู้เรียนทั้งความรู้ และทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติในวิชาชีพ และพื้นฐานความรู้ภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี และการวิจัยที่จำเป็นต่อการศึกษาด้วย

๕. จำนวนหน่วยกิตในหลักสูตรและระยะเวลาในการศึกษา

เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร

๖. การกำหนดชื่อคุณวุฒิ

เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การกำหนดชื่อปริญญา

๗. การเทียบโอนความรู้หรือประสบการณ์

เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง หลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่การศึกษาในระบบ และเรื่อง ข้อแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ดีในการเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่การศึกษาในระบบ

ส่วนที่ ๔

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐)

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐)

ปรัชญา

“สถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น”

วิสัยทัศน์

“เป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง”

พันธกิจ

- ผลิตบัณฑิตตามคุณภาพบัณฑิตระดับอุดมศึกษา มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ประเทศชาติ และประชาคมอาเซียน
- มุ่งสร้างองค์ความรู้สู่ความเป็นผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่น บนฐานของการวิจัยรับใช้สังคม
- ให้โอกาสทางการศึกษา ส่งเสริมการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นและกลุ่มชาติพันธุ์
- ยกระดับการผลิตและพัฒนาคูและบุคลากรทางการศึกษา ให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพหรือสูงกว่า
- ประสาน และสร้างเครือข่ายความร่วมมือการพัฒนาตามภารกิจหลัก เพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางของเครือข่ายการพัฒนาในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
- สร้างความสำนึกรักท้องถิ่นและประเทศ ส่งเสริมวัฒนธรรมประชาธิปไตย และดำรงความเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมล้านนา
- ศึกษา วิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ดำเนินการป้องกันแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในสถานศึกษาและชุมชน

วัตถุประสงค์

- เพื่อจัดการศึกษาให้บัณฑิตมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษา เป็นที่ยอมรับของประเทศ และประชาคมอาเซียน
- เพื่อสร้างความเป็นผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัย
- เพื่อเปิดโอกาสทางการศึกษา พัฒนาคุณภาพชีวิต และสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ของคนในท้องถิ่น และกลุ่มชาติพันธุ์
- เพื่อผลิตและพัฒนาคูและบุคลากรทางการศึกษา ให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพหรือสูงกว่า
- เพื่อเป็นศูนย์กลางเครือข่ายในการพัฒนาท้องถิ่นและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
- เพื่อส่งเสริมให้เกิดความตระหนักและรักท้องถิ่น ส่งเสริมวัฒนธรรมประชาธิปไตย รักษาเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมล้านนา
- เพื่อแก้ปัญหาหลักของชุมชนและสังคม โดยใช้กระบวนการวิจัย และการดำเนินงานตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

เป้าหมาย

๑. บัณฑิตของมหาวิทยาลัยมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษา และตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
๒. มีงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนา เกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่น และสังคมอย่างยั่งยืน
๓. ประชาชนในท้องถิ่นและกลุ่มชาติพันธุ์ได้รับการยกระดับคุณภาพชีวิต และเกิดสังคมแห่งการเรียนรู้โดยผ่านกระบวนการจัดการศึกษา และบริการวิชาการ
๔. ครูและบุคลากรทางการศึกษามีมาตรฐานตามวิชาชีพ และเป็นผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่น
๕. เกิดความร่วมมือที่ผ่านกระบวนการตกลงร่วมกัน(MOU) ในการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
๖. เกิดมาตรฐานทางวัฒนธรรมที่ถูกนำไปปฏิบัติ เพื่อดำรงรักษาความเป็นเอกลักษณ์ของล้านนา เกิดความสำนึกรักท้องถิ่น และมีวัฒนธรรมประชาธิปไตย
๗. ประชาชนในท้องถิ่นและกลุ่มชาติพันธุ์ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามโครงการและกิจกรรมอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
๘. นักเรียน นักศึกษา และประชาชนในท้องถิ่น มีความรู้ ความเข้าใจในการป้องกัน และแก้ไขปัญหา ยาเสพติด

อัตลักษณ์บัณฑิตของมหาวิทยาลัย

“มีความเป็นผู้นำ ใฝ่รู้ ใฝ่งาน คิดได้ ทำเป็น สร้างงานได้ และมีจิตสาธารณะ”

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

๑. มีความเป็นผู้นำที่มีคุณธรรม จริยธรรม
๒. มีความรู้ ใฝ่รู้ และทักษะทางปัญญา
๓. มีทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความรับผิดชอบและจิตสาธารณะ
๔. มีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
๕. เป็นบัณฑิตที่เป็นนักปฏิบัติการที่มีคุณภาพและสามารถสร้างงานได้

เอกลักษณ์มหาวิทยาลัย

“พัฒนาท้องถิ่นตามแนวทางพระราชดำริ และต่อต้านยาเสพติด”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน
อุดมศึกษาและเสริมสร้างสมรรถนะในการแข่งขัน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนานักศึกษาให้เป็นไปตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและมาตรฐาน
อุดมศึกษา
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ เร่งรัดการพัฒนาผลผลิตและคุณภาพงานวิจัย เพื่อยกระดับการพัฒนา
ท้องถิ่น และอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างนวัตกรรมการให้บริการวิชาการแก่สังคม ที่สอดคล้องกับบริบทและ
ความต้องการของท้องถิ่น และกลุ่มชาติพันธุ์
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อคงความเป็นเอกลักษณ์ล้านนา
กลุ่มชาติพันธุ์ และสร้างมูลค่าเพิ่มทางวัฒนธรรม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ ส่งเสริมการดำเนินงานตามแนวพระราชดำริเพื่อความเข้มแข็งของชุมชน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ พัฒนาระบบและกลไกเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กร
สู่ความเป็นสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน อุดมศึกษา และเสริมสร้างสมรรถนะในการแข่งขัน

เป้าประสงค์ :

๑. ประชาชนในท้องถิ่นและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงได้รับโอกาสทางการศึกษา
๒. การผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษา เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
๓. บุคลากรสายผู้สอนมีความเชี่ยวชาญและจรรยาบรรณในสาขาวิชาชีพ

ตัวชี้วัด :

๑. ร้อยละของจำนวนนักศึกษาเป็นไปตามกลุ่มเป้าหมายของประชาชนในเขตภาคเหนือตอนบน และอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
๒. ร้อยละหลักสูตรของมหาวิทยาลัยมีอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตามกรอบมาตรฐานอุดมศึกษา
๓. จำนวนหลักสูตรที่สอดคล้องกับพันธกิจและเครือข่ายกลยุทธ์ (เครือข่ายวิชาการ)
๔. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพ และการทวนสอบผลสัมฤทธิ์
๕. ร้อยละความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการผลิตบัณฑิต
๖. ร้อยละของอาจารย์มีโอกาสได้เข้าร่วมศึกษา ค้นคว้า เพื่อเพิ่มศักยภาพให้กับตนเอง
๗. สัดส่วนของสาขาวิชาที่มีอาจารย์ประจำต่อจำนวนนักศึกษาเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน อุดมศึกษา
๘. ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
๙. ร้อยละของอาจารย์ที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ
๑๐. จำนวนหลักสูตรที่พัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศ
๑๑. ร้อยละของการมีงานทำของบัณฑิต

เป้าหมาย :

๑. นักศึกษาเป็นไปตามกลุ่มเป้าหมายของประชาชนในเขตภาคเหนือตอนบน และอนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขง ร้อยละ ๘๐
๒. หลักสูตรของมหาวิทยาลัยมีอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตามกรอบมาตรฐานอุดมศึกษา ร้อยละ ๑๐๐
๓. หลักสูตรที่สอดคล้องกับพันธกิจและเครือข่ายเชิงกลยุทธ์ (เครือข่ายวิชาการ) จำนวน ๕ หลักสูตร
๔. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยเป็นไป ตามเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพ และการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ ไม่น้อยกว่า ๓.๕๑
๕. ความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการผลิตบัณฑิต ร้อยละ ๘๐
๖. อาจารย์มีโอกาสได้เข้าร่วมศึกษา ค้นคว้า เพื่อเพิ่มศักยภาพให้กับตนเอง ร้อยละ ๑๐๐

๗. สัดส่วนของสาขาวิชาที่มีอาจารย์ประจำต่อจำนวนนักศึกษาเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน
อุดมศึกษา
๘. อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ร้อยละ ๖๐
๙. อาจารย์ที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ร้อยละ ๘๐
๑๐. จำนวนหลักสูตรที่พัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศไม่น้อยกว่า ๕ หลักสูตร
๑๑. บัณฑิตมีงานทำ ร้อยละ ๘๐

กลยุทธ์ :

๑. ให้โอกาสทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๑.๑ ให้โอกาสทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

๒. พัฒนาระบบกลไกการรับนักศึกษา

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๒.๑ พัฒนาระบบการรับนักศึกษา โดยมีระบบและกลไกเพื่อจูงใจคนดี และคนเก่ง
ให้เข้ามาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย

๓. ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ประเทศ อนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง และประชาคมอาเซียน

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๓.๑ ปรับเปลี่ยนระบบการลงทะเบียนจากรูปแบบหลักสูตรชุด “ปิ่นโตโมเดล” เป็น
ระบบที่ยืดนักศึกษาเป็นศูนย์กลาง
- ๓.๒ ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ประเทศ
เครือข่ายเชิงกลยุทธ์ และแผนการผลิตบัณฑิตของประเทศ และเป็นไปตามเกณฑ์
มาตรฐานอุดมศึกษา
- ๓.๓ เตรียมความพร้อม เพื่อพัฒนาหลักสูตร ๘ สาขาวิชาตามข้อตกลงการยอมรับ
ร่วมกันของอาเซียน (แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล นักบัญชี วิศวกร สถาปนิก
ช่างสำรวจ และท่องเที่ยว) และข้อตกลงร่วมระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง
- ๓.๔ ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนรองรับนักศึกษาที่มาจากสาธารณรัฐ
ประชาชนจีน ซึ่งมีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูง

๔. พัฒนาหลักสูตรเพื่อสร้างความเป็นเลิศในสาขาวิชาที่มีศักยภาพ เพื่อให้เป็นจุดเด่นและ จุดเน้นของมหาวิทยาลัย

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๔.๑ พัฒนาหลักสูตรใหม่
- ๔.๒ พัฒนาห้องปฏิบัติการ
- ๔.๓ จัดหาครุภัณฑ์การศึกษา
- ๔.๔ เสริมสร้างความเข้มแข็งของสาขาวิชาที่มีลักษณะความเป็นเฉพาะตนของมหาวิทยาลัย
เช่น สาขาวิชาการสอนภาษาจีน สาขาวิชาการแพทย์แผนไทย สาขาวิชาการจัดการ
ท่องเที่ยว สาขาวิชาการบริการโรงแรม สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยวและการบริการ
สาขาวิชาวิศวกรรมโลจิสติกส์ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ สาขาวิชาการสื่อสารสื่อใหม่

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การอาหาร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ประยุกต์ (การจัดการอาหารและบริการ) และสาขาวิชาภาษาจีน เป็นต้น

๕. ยกระดับการผลิตบัณฑิตสายครุศาสตร์ และวิทยาศาสตร์

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๕.๑ ก่อตั้ง “วิทยาลัยฝึกหัดครู” ขึ้นในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่จะทำหน้าที่ในการผลิตและพัฒนาครูตามมาตรฐานวิชาชีพ
- ๕.๒ ก่อตั้ง “คณะศึกษาและการฝึกอบรม” ที่จะพัฒนาการศึกษาสาขาวิชาอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการผลิตครู
- ๕.๓ พัฒนาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้มีความเข้มแข็งที่เป็นวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ (Pure Science) และสามารถประยุกต์ใช้เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาท้องถิ่น

๖. พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนให้บัณฑิตมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษา

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๖.๑ ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ
- ๖.๒ ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนแบบคู่ขนานกับระดับอุดมศึกษา (Pre University)
- ๖.๓ ปรับระบบอาจารย์ที่ปรึกษา
- ๖.๔ นำระบบช่วยสอน (CAI) มาใช้เสริมสมรรถนะการเรียนการสอน เช่น ระบบ e-learning และพัฒนาการเรียนการสอนผ่านระบบ IT
- ๖.๕ พัฒนาระบบการเทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิตการเรียน
- ๖.๖ พัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนการสอน

๗. พัฒนาสมรรถนะอาจารย์สู่การเป็นมืออาชีพระดับสากล

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๗.๑ พัฒนาระบบกลไกการคัดเลือกอาจารย์ ภายใต้ระบบที่เป็นธรรมตามเกณฑ์มาตรฐานระดับชาติและสากล
- ๗.๒ พัฒนาสมรรถนะของอาจารย์ให้มีความมุ่งมั่นในศาสตร์ของตน
- ๗.๓ ยกระดับความสามารถทางภาษาของอาจารย์ในการสื่อสารในระดับอนุภูมิภาค กลุ่มน้ำโขง และอาเซียน
- ๗.๔ พัฒนาสมรรถนะของอาจารย์ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ในการจัดการเรียนการสอน
- ๗.๕ ปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนให้มีความเป็นมืออาชีพ
- ๗.๖ ปรับปรุงวัฒนธรรมการทำงานของอาจารย์ให้มีความเป็นสากล
- ๗.๗ พัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการเชิงวิชาการร่วมกับเครือข่ายระดับชาติ และระดับนานาชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนานักศึกษาให้เป็นไปตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและ มาตรฐานอุดมศึกษา

เป้าประสงค์ :

๑. บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาเป็นผู้นำ ใฝ่รู้ สู้งาน คิดได้ ทำเป็น สร้างงานได้ และมีจิตสาธารณะ
๒. บัณฑิตมีคุณธรรมและจริยธรรม มีสมรรถนะระดับสากลสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๓. บัณฑิตมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษา

ตัวชี้วัด :

๑. ร้อยละของบัณฑิตที่ประกอบอาชีพอิสระหรืออาชีพเสริม
๒. ร้อยละความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา
ด้านองค์ประกอบตามอัตลักษณ์
๓. ความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต
๔. ร้อยละของนักศึกษาที่มีทักษะและประสบการณ์ในการพัฒนาท้องถิ่น
๕. ร้อยละของนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ
๖. ร้อยละของนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาไทย
๗. ร้อยละความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา
ด้านกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
๘. ร้อยละความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา
ด้านสถานศึกษา ๓ ดี
๙. ร้อยละของนักศึกษาที่มีความรู้ด้านภาษาจีน
๑๐. ร้อยละของนักศึกษาที่มีความรู้ด้านภาษาพม่า

เป้าหมาย :

๑. ร้อยละของบัณฑิตที่ประกอบอาชีพอิสระหรืออาชีพเสริม ร้อยละ ๓๐
๒. ความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาด้านอัตลักษณ์
ร้อยละ ๘๐
๓. ความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต ร้อยละ ๘๐
๔. นักศึกษาที่มีทักษะและประสบการณ์ในการพัฒนาท้องถิ่น ร้อยละ ๖๐
๕. นักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ร้อยละ ๖๐
๖. นักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาไทย ร้อยละ ๖๐
๗. ความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาด้านกิจกรรม
พัฒนานักศึกษา ร้อยละ ๘๐
๘. ความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาด้านสถานศึกษา
๓ ดี ร้อยละ ๘๐
๙. นักศึกษาที่มีความรู้ด้านภาษาจีน ร้อยละ ๒
๑๐. นักศึกษาที่มีความรู้ด้านภาษาพม่า ร้อยละ ๑

กลยุทธ์ :

๑. สร้างศักยภาพนักศึกษาให้เป็นไปตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๑.๑ พัฒนากิจกรรมให้บัณฑิตของมหาวิทยาลัยมีความเป็นผู้นำ ใฝ่รู้ สู้งาน คิดได้ ทำเป็น สร้างงานได้ และมีจิตสาธารณะ
- ๑.๒ สนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรม เพื่อให้เกิดคุณลักษณะจิตสาธารณะ และการดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
- ๑.๓ พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบปริญญาคู่
- ๑.๔ พัฒนาการเรียนการสอนวิชาโท
- ๑.๕ เสริมสร้างความเข้มแข็งของสหกิจศึกษา
- ๑.๖ เสริมสร้างความเข้มแข็งของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการรุ่นใหม่
- ๑.๗ สอดแทรกรายวิชาการสร้างงานด้วยตนเองให้กับนักศึกษา
- ๑.๘ เสริมสร้างทักษะการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง

๒. สนับสนุนการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดี และประชาธิปไตย

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๒.๑ จัดกิจกรรมสำคัญทางศาสนา เพื่อส่งเสริมความเป็นคนดีของสังคม
- ๒.๒ มีการยกย่องเชิดชูเกียรตินักศึกษาที่ทำความดี
- ๒.๓ สนับสนุนกิจกรรมชมรมที่เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมเพื่อการใช้ชีวิตที่ถูกต้อง
- ๒.๔ สร้างบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรุ่นใหม่ให้มีความรักและศรัทธาในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๓. สนับสนุนการดำเนินกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ท้องถิ่นให้กับนักศึกษา และมีสมรรถนะสากล

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๓.๑ พัฒนาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยให้เป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ ด้วยกระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียน (In Class) และชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self Access)
- ๓.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านการพัฒนาความรู้ และการสร้างประสบการณ์ในการพัฒนาท้องถิ่น
- ๓.๓ ส่งเสริมและพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ และความรู้ความเข้าใจในพหุวัฒนธรรมให้กับนักศึกษา
- ๓.๔ แลกเปลี่ยนนักศึกษากับสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- ๓.๕ จัดสหกิจศึกษาในต่างประเทศ
- ๓.๖ พัฒนาศูนย์ภาษาต่างประเทศให้ยกระดับขีดความสามารถในการพัฒนาภาษาของบัณฑิต อย่างน้อย ๓ ภาษา (ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาพม่า)
- ๓.๗ สนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมไทย และภูมิปัญญาท้องถิ่นล้านนา

๔. พัฒนาประสิทธิภาพงานกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๔.๑ พัฒนาระบบการบริหารงานกิจการนักศึกษา
- ๔.๒ พัฒนาหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัยให้มีความเหมาะสมกับการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย
- ๔.๓ พัฒนาสถานที่จัดกิจกรรมนักศึกษาอย่างเพียงพอ
- ๔.๔ ส่งเสริมให้นักศึกษามีสุขภาพอนามัยที่ดี ห่างไกลจากยาเสพติด
- ๔.๕ พัฒนาระบบการให้คำปรึกษา โดยเฉพาะในเรื่องการเรียน การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย การประกอบอาชีพ และเรื่องส่วนตัว
- ๔.๖ พัฒนาระบบการจัดสรรทุนการศึกษา โดยลงสู่นักศึกษาที่มีปัญหาอย่างแท้จริง
- ๔.๗ พัฒนาความสัมพันธ์กับศิษย์เก่า

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : เร่งรัดการพัฒนาผลผลิตและคุณภาพงานวิจัย เพื่อยกระดับ การพัฒนาท้องถิ่นและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

เป้าประสงค์ :

๑. ผลิตงานวิจัยที่มีคุณภาพเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม ในการนำไปใช้ประโยชน์ แก่ท้องถิ่น ประเทศ และอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
๒. เน้นผลิตงานวิจัยรับใช้สังคมที่บูรณาการองค์ความรู้ในชั้นเรียนกับชุมชน

ตัวชี้วัด :

๑. ร้อยละของงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ หรืองานวิจัยรับใช้สังคม
๒. ร้อยละงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
๓. ร้อยละความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาด้านการวิจัย

เป้าหมาย :

๑. งานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ หรืองานวิจัยรับใช้สังคม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของจำนวนอาจารย์ ประจำในแต่ละปี
๒. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติต่อจำนวน อาจารย์ประจำไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของงานวิจัยในแต่ละปี
๓. ความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาด้านการวิจัย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

กลยุทธ์ :

๑. เพิ่มจำนวนและระดับการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัย

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๑.๑ พัฒนาระบบการ ส่งเสริม สนับสนุนงานวิจัยให้ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ ในระดับชาติและนานาชาติอย่างครบวงจร
- ๑.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเสนอ และตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยและผลงาน วิชาการในเวทีระดับชาติและนานาชาติ
- ๑.๓ สร้างแรงจูงใจในการตีพิมพ์ เผยแพร่ผลงานวิจัยและผลงานวิชาการในระดับชาติ และนานาชาติ

๒. ส่งเสริมการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นและสังคม อย่างยั่งยืน

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๒.๑ พัฒนาระบบการในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในชุมชนหรือท้องถิ่น เชิงนโยบาย เชิงพาณิชย์ หรือเชิงประโยชน์ทางสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ของภูมิปัญญาในชุมชน การเพิ่มทุนทางสังคมและวัฒนธรรม

๓. สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัยกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน เพื่อนำผลงานวิจัยไปสร้างมูลค่าเพิ่ม

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๓.๑ พัฒนาระบบฐานข้อมูลงานวิจัยให้เข้าถึงและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในท้องถิ่น ประเทศ และอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง
- ๓.๒ สร้างเครือข่ายการวิจัยในท้องถิ่น ประเทศ และอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง
- ๓.๓ ส่งเสริมการทำวิจัยร่วมกับสถาบันทั้งในและต่างประเทศ

๔. ส่งเสริมการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน และการบริการวิชาการแก่สังคม

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๔.๑ ส่งเสริมพัฒนางานวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์
- ๔.๒ เชื่อมโยงการวิจัยของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ป.โท และ ป.เอก) กับการบริการวิชาการแก่สังคม
- ๔.๓ ส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอน โดยใช้การวิจัยเป็นฐานและบูรณาการกับปัญหาของท้องถิ่น

๕. พัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๕.๑ ให้ความรู้แก่บุคลากรในการเขียนโครงการวิจัย
- ๕.๒ สนับสนุนการทำวิจัย และส่งเสริมการแสวงหาแหล่งทุนวิจัย
- ๕.๓ ส่งเสริมให้บุคลากรเผยแพร่งานวิจัยในฐานข้อมูลหรือฐานข้อมูลที่มีการรับรอง
- ๕.๔ ส่งเสริมให้บุคลากรเขียนรายงานการวิจัยและนำเสนองานวิจัยในระดับชาติและนานาชาติ
- ๕.๕ ส่งเสริมให้บุคลากรมีความสามารถในการบริหารจัดการงานวิจัย

๖. พัฒนาขีดความสามารถการบริหารจัดการงานวิจัย

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๖.๑ ปรับปรุงระบบกลไกการบริหารจัดการงานวิจัย การผลิตงานวิจัย การพัฒนางานวิจัย ประกอบด้วย การวางแผน การสนับสนุน การติดตามและประเมินผล
- ๖.๒ สร้างผู้มีความรู้ ความสามารถในการวิจัย และบริหารโครงการ (เมธีวิจัย)
- ๖.๓ ยกระดับสถาบันวิจัยและพัฒนา ให้เป็นศูนย์กลางในการบริหารจัดการ และเป็นคลังข้อมูลในการวิจัย

๗. สนับสนุนการวิจัยรับใช้สังคมที่ประชาชนมีส่วนร่วม

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๗.๑ ดำเนินงานวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PAR)
- ๗.๒ ดำเนินงานวิจัยเพื่อพัฒนา (R&D)
- ๗.๓ สนับสนุนการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ โดยนำงานวิจัยรับใช้สังคมมาเป็นหลักฐานในการวิจัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : สร้างนวัตกรรมการให้บริการวิชาการแก่สังคม ที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของท้องถิ่น และกลุ่มชาติพันธุ์

เป้าประสงค์ :

๑. มีนวัตกรรมที่ให้บริการวิชาการแก่สังคมอย่างมีคุณภาพ
๒. ครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการส่งเสริมวิทยฐานะให้ได้คุณภาพและมาตรฐานทางวิชาชีพ โดยใช้นวัตกรรมที่เหมาะสม
๓. ชุมชนและสังคมเป้าหมายได้รับการบริการวิชาการแก่สังคมอย่างทั่วถึง
๔. มีเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา และเครือข่ายในท้องถิ่น ชุมชนหรือสถานประกอบการ

ตัวชี้วัด :

๑. จำนวนโครงการบริการวิชาการแก่สังคมที่นำนวัตกรรมมาใช้ในการให้บริการ
๒. จำนวนโครงการความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
๓. จำนวนโครงการพัฒนาท้องถิ่นและชุมชนหรือสถานประกอบการ
๔. จำนวนชุมชนที่ได้รับการพัฒนาร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาในท้องถิ่น และชุมชนหรือสถานประกอบการ
๕. จำนวนโครงการความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา และเครือข่ายในท้องถิ่น ชุมชนหรือสถานประกอบการ
๖. ร้อยละความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

เป้าหมาย :

๑. โครงการบริการวิชาการแก่สังคมที่นำนวัตกรรมมาใช้ในการให้บริการ จำนวน ๒๐ โครงการ
๒. โครงการความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน ๖ กลุ่มเป้าหมาย
๓. โครงการพัฒนาท้องถิ่นและชุมชนหรือสถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า ๕ กลุ่มเป้าหมายหลัก
๔. ชุมชนที่ได้รับการพัฒนาร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาในท้องถิ่น และชุมชนหรือสถานประกอบการ จำนวน ๗ ชุมชน
๕. โครงการความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา และเครือข่ายในท้องถิ่น ชุมชนหรือสถานประกอบการ จำนวน ๒ โครงการ
๖. ความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ร้อยละ ๘๐

กลยุทธ์ :

๑. เน้นการใช้นวัตกรรมในการบริการวิชาการแก่สังคม เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๕ กลุ่มหลัก

(แนวทางการดำเนินงาน)

๑.๑ พัฒนาระบบการสร้าง และการถ่ายทอด ปรับปรุงพัฒนาเทคโนโลยี รวมทั้งการใช้นวัตกรรมในการให้บริการวิชาการแก่ผู้รับผิดชอบ และผู้รับบริการ

๑.๒ ติดตามและประเมินผลการใช้นวัตกรรม

๒. ส่งเสริมวิทยฐานะครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ได้คุณภาพและมาตรฐานทางวิชาชีพ

(แนวทางการดำเนินงาน)

๒.๑ ส่งเสริมวิทยฐานะของครูและบุคลากรทางการศึกษา

๓. พัฒนารูปแบบการให้บริการวิชาการแก่สังคมที่มีประสิทธิภาพ

(แนวทางการดำเนินงาน)

๓.๑ เพิ่มช่องทางผ่าน Website/วิทยุ/วีดิทัศน์/ชุดการเรียนรู้

๓.๒ จัดตั้ง “ศูนย์การศึกษาต่อเนื่อง” เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนทุกระดับ ทั้ง Degree & Non-Degree Program

๓.๓ พัฒนาระบบพี่เลี้ยง ระบบติดตามประเมินผล และการให้ข้อมูลย้อนกลับ

๓.๔ ประเมินผลกระทบหรือผลลัพธ์ที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่า

๓.๕ สนับสนุนส่งเสริมให้หน่วยงานเข้าถึงแหล่งทุนภายนอก เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

๓.๖ พัฒนาศูนย์ภาษาต่างประเทศให้ยกระดับขีดความสามารถในการพัฒนาความรู้ด้านภาษาแก่ประชาชนในท้องถิ่น อย่างน้อย ๒ ภาษา

๓.๗ ให้บริการวิชาการแก่สังคมที่ต่อยอดจากการวิจัย

๔. สนับสนุนการให้บริการวิชาการแก่ชุมชนในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่น และกลุ่มชาติพันธุ์มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และเกิดสังคมแห่งการเรียนรู้

(แนวทางการดำเนินงาน)

๔.๑ ให้บริการวิชาการ เพื่อการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาท้องถิ่นในประเด็นต่างๆ เช่น การแปรรูปสินค้าเกษตร การค้าขายแดน การท่องเที่ยว การสาธารณสุข สิ่งแวดล้อม และแรงงาน

๔.๒ สร้างศักยภาพของคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาในการบริการวิชาการแก่สังคม

๔.๓ ส่งเสริมการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นและกลุ่มชาติพันธุ์

๔.๔ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานบริการวิชาการแก่สังคม

๔.๕ ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาต่อเนื่อง เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๔.๖ ยกระดับสำนักการศึกษาต่อเนื่องและบริการวิชาการ ให้เป็นศูนย์กลางในการบริหารจัดการและเป็นคลังข้อมูลในการให้บริการวิชาการ

๕. ส่งเสริมการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน และการวิจัย
(แนวทางการดำเนินงาน)

๕.๑ สร้างการมีส่วนร่วมและเรียนรู้ร่วมกันในการบริการวิชาการแก่สังคมและการวิจัย
ระหว่างอาจารย์ นักศึกษา และชุมชน

๖. สร้างเครือข่ายความร่วมมือของสถาบันอุดมศึกษาในการให้บริการวิชาการแก่สังคม
(แนวทางการดำเนินงาน)

๖.๑ สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการศึกษาต่อเนื่องและบริการวิชาการแก่สังคม
เพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาท้องถิ่นในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

๖.๒ จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเครือข่าย

๖.๓ จัดประชุมนานาชาติ (International Conference) เพื่อการเสนอ “มหาวิทยาลัย
ทางเลือกเพื่อการพัฒนาประชาชนกลุ่มประเทศอาเซียน”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ : อนุรักษ์ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อคงความเป็นเอกลักษณ์ ล้านนา กลุ่มชาติพันธุ์ และสร้างมูลค่าเพิ่มทางวัฒนธรรม

เป้าประสงค์ :

๑. เป็นศูนย์อนุรักษ์และการเรียนรู้ด้านภาษา ศิลปะและวัฒนธรรม กลุ่มประเทศอนุภูมิภาค
ลุ่มน้ำโขงรวมถึงส่งเสริม อัตลักษณ์วัฒนธรรมไทย ท้องถิ่นล้านนา และชาติพันธุ์
๒. เป็นแหล่งส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มทางด้านวัฒนธรรม
๓. เกิดมาตรฐานทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของล้านนา

ตัวชี้วัด :

๑. จำนวนผู้เข้าใช้บริการ/เข้ารับการส่งเสริมจากศูนย์การเรียนรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม
๒. จำนวนโครงการหรือผลิตภัณฑ์ทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่ได้รับการส่งเสริมเพื่อสร้าง
มูลค่าเพิ่ม
๓. จำนวนผลการรวบรวมงานวิจัย งานวิชาการที่เกี่ยวกับภาษาล้านนาและชาติพันธุ์
๔. ร้อยละความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา
ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

เป้าหมาย :

๑. จำนวนผู้เข้าใช้บริการ/เข้ารับการส่งเสริมจากศูนย์การเรียนรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม
ไม่น้อยกว่าปีละ ๒,๐๐๐ คน
๒. จำนวนโครงการหรือผลิตภัณฑ์ทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่ได้รับการส่งเสริมเพื่อสร้าง
มูลค่าเพิ่ม ไม่น้อยกว่าปีละ ๑๐ โครงการ/ผลิตภัณฑ์
๓. จำนวนผลการรวบรวมงานวิจัย งานวิชาการที่เกี่ยวกับภาษาล้านนาและชาติพันธุ์
จำนวน ๒ ผลงาน
๔. ความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา
ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ร้อยละ ๘๐

กลยุทธ์ :

๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ
(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๑.๑ เปลี่ยนกรอบความคิดในการทำงานของศูนย์วัฒนธรรมล้านนา เป็น “สถาบัน
วัฒนธรรมล้านนา”
- ๑.๒ พัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ด้านภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมไทยท้องถิ่น
ล้านนาและชาติพันธุ์ให้ครอบคลุมและเข้าถึงง่าย
- ๑.๓ ยกย่องสำนักศิลปะและวัฒนธรรม ให้เป็นศูนย์กลางในการบริหารจัดการและเป็น
คลังข้อมูลในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

๑.๔ ส่งเสริมการเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์งานศิลปวัฒนธรรมไปสู่สาธารณะทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

๒. ส่งเสริมการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อดำรงรักษาความเป็นเอกลักษณ์ของล้านนาและชาติพันธุ์

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๒.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมทางภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมที่แสดงอัตลักษณ์ วัฒนธรรมไทย ท้องถิ่น ล้านนา และชาติพันธุ์
- ๒.๒ สร้างเครือข่ายทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
- ๒.๓ ส่งเสริมการแต่งกายที่สะท้อนความเป็นล้านนา
- ๒.๔ ส่งเสริมทํานุบำรุงกิจกรรมทางศาสนา เช่น การบรรพชาภาคฤดูร้อน

๓. ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มทางด้านวัฒนธรรม

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๓.๑ ส่งเสริมการดำเนินงานโครงการหรือผลิตภัณฑ์ทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมในเชิงพาณิชย์
- ๓.๒ คัดเลือกหรือคัดสรรผลงานทางภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมที่โดดเด่น เพื่อนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่ม
- ๓.๓ ใช้วัฒนธรรมเป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่น

๔. วิจัยและสร้างสรรค์เพื่อสร้างมาตรฐานทางด้านวัฒนธรรม ที่เป็นเอกลักษณ์ของล้านนา

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๔.๑ ดำเนินงานโครงการวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของล้านนา รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมของล้านนาที่หายไป
- ๔.๒ ส่งเสริม สนับสนุนให้ปราชญ์ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
- ๔.๓ สนับสนุนแหล่งทุนเพื่อวิจัยหรือสร้างสรรค์มาตรฐานทางวัฒนธรรม ที่เป็นเอกลักษณ์ของล้านนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ : ส่งเสริมการดำเนินงานตามแนวพระราชดำริเพื่อความเข้มแข็งของชุมชน

เป้าประสงค์ :

แนวพระราชดำริได้รับการส่งเสริม สืบสาน เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ตัวชี้วัด :

๑. จำนวนโครงการที่ดำเนินงานตามแนวพระราชดำริ
๒. มีหอเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
๓. ร้อยละความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาตามเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

เป้าหมาย :

๑. โครงการที่ดำเนินงานตามแนวพระราชดำริ จำนวน ๖ โครงการ
๒. จัดตั้งหอเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๘
๓. ความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาตามเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ร้อยละ ๘๐

กลยุทธ์ :

๑. สร้างปณิธานในการทำงานร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชน ท้องถิ่น ในการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๑.๑ ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานพัฒนาที่เกี่ยวข้อง
- ๑.๒ จัดอบรม เพื่อถ่ายทอดกระบวนการและแนวคิดตามแนวพระราชดำริให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชน

๒. ปรับกระบวนการทำงานกับท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหา โดยใช้แนวทางตามแนวพระราชดำริมาเป็นฐานในการพัฒนา และป้องกันยาเสพติด

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๒.๑ ส่งเสริม สนับสนุนบุคลากรของมหาวิทยาลัย ให้มีการเรียนรู้ สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาของชุมชนและการทำงานร่วมกับชุมชน
- ๒.๒ สร้างกิจกรรมร่วมกับชุมชนในการปฏิบัติงานตามแนวพระราชดำริและการป้องกันยาเสพติด
- ๒.๓ กำหนดนโยบายมหาวิทยาลัยที่เอื้อต่อการทำงานร่วมกับชุมชนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๓. บูรณาการการดำเนินงานตามแนวพระราชดำริสู่การเรียนการสอนและการ
ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๓.๑ บูรณาการการเรียนการสอนและการวิจัยโดยใช้แนวพระราชดำริเป็นฐาน
- ๓.๒ นำนักศึกษาเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการ
ป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาและชุมชน
- ๓.๓ จัดสร้างหอเฉลิมพระเกียรติโดยการนำองค์ความรู้ตามแนวทางพระราชดำริ
(Follow in the Royal Foot Steps) มาจัดนิทรรศการเผยแพร่แก่ประชาชน
เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในอุดมการณ์การศึกษา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และเป็น
แหล่งเรียนรู้ให้แก่นักศึกษาในมหาวิทยาลัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ : พัฒนาระบบและกลไกเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กร สู่ความเป็นสากล

เป้าประสงค์ :

๑. ใช้ระบบธรรมาภิบาลขององค์กรภาครัฐในการบริหารจัดการมหาวิทยาลัย
๒. มีรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมในอนาคต
๓. มีวัฒนธรรมองค์กรและค่านิยมร่วมที่เป็นสากล

ตัวชี้วัด :

๑. ระดับความสำเร็จของระบบบริหารจัดการที่ดีและมีธรรมาภิบาล
๒. ร้อยละความพึงพอใจของบุคลากรต่อรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัย
๓. ระดับพฤติกรรมในการปฏิบัติตามวัฒนธรรมองค์กรและค่านิยมร่วม
๔. ระดับความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาด้านปรัชญา
ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินงาน
๕. ร้อยละความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาด้านการ
บริหารและการจัดการ
๖. ระดับความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาด้านการเงิน
และงบประมาณ
๗. ร้อยละความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาด้านระบบ
และกลไกการประกันคุณภาพ
๘. ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามกลยุทธ์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ

เป้าหมาย :

๑. ระดับความสำเร็จของระบบบริหารจัดการที่ดีและมีธรรมาภิบาล ไม่น้อยกว่า ๓.๕๑
๒. ความพึงพอใจของบุคลากรต่อรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัย ร้อยละ ๘๐
๓. ระดับพฤติกรรมในการปฏิบัติตามวัฒนธรรมองค์กรและค่านิยมร่วม ไม่น้อยกว่า ๓.๕๑
๔. ระดับความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาด้านปรัชญา
ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่า ๔ คะแนน
๕. ความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาด้านการบริหาร
และการจัดการ ร้อยละ ๘๐
๖. ระดับความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาด้านการเงิน
และงบประมาณ ไม่น้อยกว่า ๔ คะแนน
๗. ความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาด้านและกลไก
การประกันคุณภาพ ร้อยละ ๘๐
๘. ความสำเร็จของการดำเนินงานตามกลยุทธ์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ
ร้อยละ ๘๐

กลยุทธ์ :

๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรภาครัฐ

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๑.๑ จัดระบบบริหารจัดการโดยนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการดำเนินงาน
- ๑.๒ จัดระบบบริหารจัดการในงานสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ
- ๑.๓ ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรทุกด้านร่วมกันเพื่อให้เกิดความคุ้มค่า
- ๑.๔ จัดให้มีระบบสื่อสารองค์กรเชิงรุกอย่างทั่วถึงและหลากหลายรูปแบบ
- ๑.๕ มีการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร
- ๑.๖ มีระบบตรวจสอบและประเมินองค์กร และผู้บริหารทุกระดับ
- ๑.๗ สร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานร่วมกัน
- ๑.๘ ส่งเสริมและสนับสนุนในการทำงานอย่างเต็มประสิทธิภาพ

๒. ปรับโครงสร้างและหน้าที่ของมหาวิทยาลัยให้ได้รับการพัฒนาที่เหมาะสม เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN)

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๒.๑ ปรับโครงสร้างและระบบงานต่างๆ ให้เกิดความคล่องตัว และได้มาตรฐานรองรับประชาคมอาเซียน
- ๒.๒ สร้างวิสัยทัศน์ ความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักในความเป็นพลเมืองอาเซียนของผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรทุกระดับ
- ๒.๓ ปรับระบบการบริหารจัดการศึกษาให้รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- ๒.๔ ปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อการรับนักศึกษาต่างชาติ (Oversea Student)

๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๓.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยการจัดทำแผนแม่บท (Master Plan) ที่ว่าด้วยภูมิทัศน์ (Landscape) และภูมิสถาปัตยกรรม (Landscape Architecture) และสาธารณูปโภค (Infrastructure)
- ๓.๒ จัดบริการรถไฟฟ้าฟรีในมหาวิทยาลัย โดยการจัดทำลานจอดรถรวม (Car Park) ของนักศึกษา
- ๓.๓ สร้างกิจกรรมต้นแบบตามโครงการพัฒนาพลังงานทางเลือก โดยใช้โรงงานผลิตไฟฟ้าจากชีวมวลรวม เพื่อตอบสนองต่ออุดมการณ์มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
- ๓.๔ สร้างความเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว (Green University) ที่มีการบูรณาการอนุรักษ์ด้านพลังงาน และสิ่งแวดล้อมเข้าไปในการเรียนการสอน การวิจัย และในทุกกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการทำงานในบรรยากาศที่มีความปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และประหยัดพลังงาน อันก่อให้เกิดผลดีต่อสิ่งแวดล้อม และชุมชนของชาติ

๔. พัฒนาศักยภาพบุคคล ระบบสวัสดิการและสิทธิประโยชน์

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๔.๑ สร้างและรณรงค์ให้อาจารย์ และบุคลากรของมหาวิทยาลัยรู้และเข้าใจในอุดมการณ์ของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
- ๔.๒ ปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภายในเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจที่ดี
- ๔.๓ สร้างจรรยาบรรณของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา
- ๔.๔ สร้างเครือข่ายความร่วมมือ (MOU) เพื่อการพัฒนาบุคลากร
- ๔.๕ มีการยกย่องเชิดชูบุคลากรที่มีผลงานดีเด่น
- ๔.๖ พัฒนาระบบการประเมินบุคลากรให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล
- ๔.๗ สร้างเจตคติและค่านิยมที่ดีตามภาระหน้าที่ (Public mind) เช่น ด้านการเรียนการสอน การวิจัย (Research mind) การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

๕. พัฒนาระบบการเงิน งบประมาณ และการจัดสรรในรูปแบบใหม่ที่เกิดความคล่องตัว

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๕.๑ พัฒนาระบบเพื่อสร้างความสมดุลทางการเงิน และงบประมาณ
- ๕.๒ ปรับปรุงระบบงานการเงินและงบประมาณที่เน้นการบริหาร ความโปร่งใส ถูกต้อง ตรวจสอบได้ และคุ้มค่า เพื่อเพิ่มพูนประโยชน์ของเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย
- ๕.๓ พัฒนาระบบการดำเนินงานเพื่อลดขั้นตอนการดำเนินงานด้านการเงินและงบประมาณ
- ๕.๔ แสวงหารายได้จากทรัพยากรที่มีอยู่ของมหาวิทยาลัย เช่น การดำเนินกิจกรรม Campus tour การให้เอกชนมาลงทุนดำเนินกิจการภายในมหาวิทยาลัย การลงทุนในลักษณะแฟรนไชส์ (Franchise) และมหาวิทยาลัยประกอบกิจการเอง
- ๕.๕ จัดให้มีคณะบุคคลที่ทำหน้าที่บริหารจัดการทางการเงินให้เกิดประโยชน์ตอบแทนสูงสุดตามหลักเศรษฐศาสตร์
- ๕.๖ ส่งเสริมให้หัวหน้าหน่วยงานในมหาวิทยาลัย มีสมรรถนะในการบริหารจัดการทางการเงิน

๖. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๖.๑ สร้างระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหาร (Management Information System : MIS)
- ๖.๒ นำข้อมูลสารสนเทศมาใช้ในการบริหารและการตัดสินใจ

๗. สร้างวัฒนธรรมขององค์กรเชิงคุณภาพและองค์กรแห่งการเรียนรู้

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๗.๑ นำระบบการจัดการความรู้ (KM) มาใช้ในการพัฒนาบุคลากรในมหาวิทยาลัย
- ๗.๒ สร้างระบบการกำกับติดตามกระบวนการทำงาน (Monitoring System) ในทุกระบบงานของมหาวิทยาลัย

๗.๓ พัฒนาระบบการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยให้มีคุณภาพและมาตรฐานชัดเจนยิ่งขึ้น

๘. การวิจัยสถาบัน

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๘.๑ ดำเนินการวิจัยสถาบันด้านการบริการวิชาการแก่สังคม
- ๘.๒ ดำเนินการวิจัยสถาบันด้านทรัพยากรการเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวก
- ๘.๓ ดำเนินการวิจัยสถาบันด้านความต้องการของนายจ้าง
- ๘.๔ ดำเนินการวิจัยสถาบันด้านความต้องการเรียนต่อ
- ๘.๕ ดำเนินการวิจัยสถาบันด้านการพัฒนาหลักสูตร
- ๘.๖ ดำเนินการวิจัยสถาบันด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ

๙. นำหลักการบริหารความเสี่ยงมาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

(แนวทางการดำเนินงาน)

- ๙.๑ วิเคราะห์ความเสี่ยง
- ๙.๒ ประเมินผลกระทบความเสี่ยง
- ๙.๓ จัดทำแผนบริหารความเสี่ยง
- ๙.๔ ประเมินแผนบริหารความเสี่ยง

๑๐. พัฒนาระบบกลไกในการเชื่อมโยงการจัดการการศึกษากับภาคธุรกิจ

- ๑๐.๑ พัฒนาระบบสหกิจศึกษา เชื่อมโยงกับการผลิตบัณฑิต
- ๑๐.๒ พัฒนาระบบวิจัยตามความต้องการของท้องถิ่น
- ๑๐.๓ พัฒนาระบบการเป็นที่ปรึกษาในภาคธุรกิจ
- ๑๐.๔ พัฒนาระบบการรับงานศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ
- ๑๐.๕ พัฒนาระบบการให้เอกชนเข้ามาร่วมพัฒนาหลักสูตรของมหาวิทยาลัย

๑๑. พัฒนาหน่วยงานภายในที่มีศักยภาพเพื่อการเป็นส่วนงานภายในที่สอดคล้องกับการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย

- ๑๑.๑ วิเคราะห์ศักยภาพของหน่วยงาน
- ๑๑.๒ พัฒนาแผนการดำเนินงานของหน่วยงาน
- ๑๑.๓ ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความพร้อมต่อการเป็นส่วนงานภายในที่สอดคล้องกับการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๕

การควบคุม ติดตาม และกำกับให้เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์

การควบคุม ติดตาม และกำกับให้เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์

หลังจากที่ได้นำแผนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติแล้ว จำเป็นต้องมีการควบคุมติดตาม ตรวจสอบและ ประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อให้มั่นใจว่าสิ่งที่ได้วางแผนไว้จะบังเกิดผล นอกจากนี้ยังเป็นการตรวจสอบ สถานการณ์การเปลี่ยนแปลง ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นระหว่างช่วงระยะเวลาการดำเนินการตามแผน เพื่อปรับปรุง ทบทวนยุทธศาสตร์ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) ที่จัดทำขึ้น จะต้องถูกนำไปสู่การปฏิบัติโดย การจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการประจำปี ซึ่งมหาวิทยาลัยมีแนวทางในการควบคุม ติดตาม ตรวจสอบ และ ประเมินผล กำหนดเป็น ๔ แนวทาง ดังนี้

๑. การวัดผลการดำเนินงานตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ

ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่กำหนดให้ส่วนราชการต้องมีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่ส่วนราชการกำหนดขึ้น เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ โดยได้มีการจัดทำ คำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปี ซึ่งถือปฏิบัติมาอย่างต่อเนื่องจากปี พ.ศ. ๒๕๔๖ จนถึงปัจจุบัน ซึ่งมี สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เป็นองค์กรหลักในการติดตามและประเมินผลการ ปฏิบัติงานในภาพรวมของหน่วยงานภาครัฐทุกแห่ง ดังนั้น หน่วยงานภาครัฐในทุกส่วนจะต้องมีการประเมินผล การปฏิบัติราชการตามคำรับรองที่หน่วยงานได้ทำความตกลงไว้ภายใต้ภารกิจที่หน่วยงานของตนเอง รับผิดชอบ ทั้งนี้การประเมินผลการปฏิบัติราชการจะมีการกำหนดตัวชี้วัดและเกณฑ์การให้คะแนน โดยคำนึงถึงภารกิจความรับผิดชอบของหน่วยงาน และมีการประเมินผลในเชิงมิติประกอบเพื่อให้เกิดความ ครอบคลุมทุกส่วน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เป็นหน่วยงานภาครัฐองค์กรหนึ่งที่มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของ องค์กรอย่างเป็นระบบ โดยหลังจากที่มีการนำแผนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติแล้วในแต่ละปีมหาวิทยาลัย จะต้องดำเนินการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปีกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พร้อมกำหนดตัวชี้วัดในการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ใน ๔ มิติ ประกอบด้วย มิติด้านประสิทธิภาพ มิติด้าน คุณภาพ มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ และมิติด้านการพัฒนาสถาบัน โดยในแต่ละมิติจะมี ส่วนเกี่ยวข้องกับภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย

๒. การวัดผลการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษา

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนด จุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ใน หมวด ๖ มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพภายใน”

และ “ระบบการประกันคุณภาพภายนอก” เพื่อใช้เป็นกลไกในการผดุงรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ได้ดำเนินการประกันคุณภาพภายใน เพื่อเป็นการสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน หรือเรียกว่ารายงานประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภายใน ๑๒๐ วัน นับจากวันสิ้นปีการศึกษา และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก ซึ่งเป็นการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดย “สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย ๑ ครั้ง ในทศรอบ ๕ ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามเสร็จสิ้นไปแล้ว

๓. การติดตามและประเมินผลตามแผนยุทธศาสตร์

หลังจากที่ได้มีการนำแผนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติแล้ว ได้มีการติดตามและประเมินผลตามแผนยุทธศาสตร์เป็น ๓ ระยะ คือ

ระยะที่ ๑ การติดตามความก้าวหน้าประจำปี หลังจากที่ได้มีการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติเป็นแผนปฏิบัติการประจำปี โดยมีการติดตามไม่น้อยกว่า ๒ ครั้ง/ปี ซึ่งจะเป็นการติดตามความก้าวหน้าผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรม ตัวชี้วัดต่าง ๆ ในแต่ละยุทธศาสตร์ เพื่อตรวจสอบความคลาดเคลื่อนระหว่างเป้าหมายที่กำหนดไว้กับผลที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นระหว่างดำเนินการ ตลอดจนการทบทวนเป้าหมายและกลยุทธ์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่อาจมีการเปลี่ยนแปลง

ระยะที่ ๒ การประเมินผลในระยะครึ่งแผน เป็นการประเมินผลในระหว่างที่มีการปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์ โดยเป็นการทบทวนผลความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่างๆ เพื่อนำไปสู่การทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด เป้าหมาย และกลยุทธ์หลัก เพื่อการปรับเปลี่ยนแผนยุทธศาสตร์ให้มีความเหมาะสม

ระยะที่ ๓ การประเมินผลเมื่อสิ้นสุดแผน เป็นการประเมินผลเมื่อครบกำหนดระยะเวลาการใช้แผน เพื่อสรุปผลการปฏิบัติการและประเมินผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้น รวมทั้งผลกระทบต่างๆ ที่เกิดขึ้นตลอดระยะเวลาที่ใช้แผนยุทธศาสตร์

๔. การกำกับการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ และการตรวจสอบเชิงนโยบาย

เพื่อให้การขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์สู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงรายจะมีการกำกับการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ และการตรวจสอบเชิงนโยบายอย่างต่อเนื่องโดย

๑) สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ได้ออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายว่าด้วยคณะกรรมการ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ตามความในมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๙ และ มาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ เกี่ยวกับการติดตาม ตรวจสอบ และ ประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย คณะ ผลงานของอธิการบดี คณบดี และหัวหน้าส่วนราชการ เพื่อประโยชน์ ในการกำกับดูแลกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบายและแผนพัฒนามหาวิทยาลัย รวมแผนปฏิบัติราชการขององค์กร

๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกระดับ

๓) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยติดตามอย่างน้อย ๒ ครั้ง/ปี เพื่อทบทวนและปรับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ให้มีความทันสมัย เหมาะสมกับสถานการณ์

ภาคผนวก

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ที่ ๑๑๙๐/๒๕๕๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน

ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย ระยะ ๒+๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๖๐)

ตามที่ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ได้อนุมัติแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย ระยะ ๒+๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๖๐) ไปเมื่อคราวประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และทุกหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายได้นำแผนไปสู่การปฏิบัติเรียบร้อยแล้วนั้น บัดนี้ การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยฯ ได้ดำเนินงานมาเป็นระยะเวลา ๒ ปี คือ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๕ ดังนั้น เพื่อทบทวนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยฯ และนำไปสู่การปรับปรุงแผนให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตราที่ ๓๑ (๑) และ ๓๑ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จึงแต่งตั้งคณะกรรมการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย ระยะ ๒+๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๖๐) โดยมีรายนาม ดังนี้

๑. รองอธิการบดี (ผศ.นารี จิตรรักษา)	ประธานกรรมการ
๒. รองอธิการบดี (ผศ.ดร.ศรชัย มุ่งไธสง)	รองประธานกรรมการ
๓. รองอธิการบดี (ผศ.ดร.วัฒนา ยืนยง)	กรรมการ
๔. รองอธิการบดี (ผศ.ดร.สุชาติ ลีตระกูล)	กรรมการ
๕. ผู้ช่วยอธิการบดี (ผศ.ดร.คมสัน รัตนะสิมากุล)	กรรมการ
๖. ผู้ช่วยอธิการบดี (อาจารย์เนรมิตร จิตรรักษา)	กรรมการ
๗. ผู้ช่วยอธิการบดี (อาจารย์กรรณิการ์ แซ่ไข่)	กรรมการ
๘. ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน (นางนิตยา ยืนยง)	กรรมการและเลขานุการ
๙. เจ้าหน้าที่กองนโยบายและแผน (นางเกศกานดา เชื้อสะอาด)	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๐. เจ้าหน้าที่กองนโยบายและแผน (นางสาวทัศนีย์ ชัยสุภาพ)	ผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ ดังนี้

๑. ศึกษาและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย ระยะ ๒+๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๖๐) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๕

๒. ศึกษาและวิเคราะห์ผลจากการรายงานการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ (กุมภาพันธ์ – ตุลาคม ๒๕๕๕) ของคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

๓. วิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคจากการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย ระยะ ๒+๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๖๐) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๕

๔. กำหนดทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐)

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพล อารีนิจ)

อธิการบดี

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ที่ ๒๗๑๖/๒๕๕๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการทบทวนและจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐)

ด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จะดำเนินการทบทวนและจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐) เพื่อทบทวนและจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงไป และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐)

อาศัยอำนาจตามความในมาตราที่ ๓๑ (๑) และ ๓๑ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จึงแต่งตั้งคณะกรรมการทบทวนและจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐) โดยมีรายนาม ดังนี้

๑. รองอธิการบดี (ผศ.นารี จิตรรักษา)	ประธานกรรมการ
๒. รองอธิการบดี (ผศ.ดร.สุชาติ ลิ้มตระกูล)	รองประธานกรรมการ
๓. รองอธิการบดี (ผศ.เฉลียว ประสิทธิ์วิเศษ)	กรรมการ
๔. รองอธิการบดี (ผศ.ดร.วัฒนา ยืนยง)	กรรมการ
๕. รองอธิการบดี (ผศ.ดร.ศรชัย มุ่งไธสง)	กรรมการ
๖. รองอธิการบดี (ผศ.เจษฎา สุวรรณ)	กรรมการ
๗. ผู้ช่วยอธิการบดี (ผศ.ดร.คมสัน รัตนะสิมากุล)	กรรมการ
๘. ผู้ช่วยอธิการบดี (รศ.ดร.จิรภา ศักดิ์กิตติมาลัย)	กรรมการ
๙. ผู้ช่วยอธิการบดี (อาจารย์เนรมิตร จิตรรักษา)	กรรมการ
๑๐. ผู้ช่วยอธิการบดี (อาจารย์กรณิการ์ แซ่ไข่)	กรรมการ
๑๑. ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน (นางนิตยา ยืนยง)	กรรมการและเลขานุการ
๑๒. เจ้าหน้าที่กองนโยบายและแผน (นางเกศกานดา เชื้อสะอาด)	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๓. เจ้าหน้าที่กองนโยบายและแผน (นางสาวทัศนีย์ ชัยสุภาพ)	ผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ ดังนี้

๑. วิเคราะห์ผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย ระยะ ๒+๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๖๐) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๕
๒. ทบทวน และแต่งตั้งคณะทำงานจัดทำ (ร่าง)แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐) พร้อมทั้ง ให้คำปรึกษาและแก้ไขปัญหาในการดำเนินงาน

๓. นำเสนอแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี
(พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐) ฉบับสมบูรณ์ ต่อสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพล อารินิจ)
อธิการบดี

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ที่ ๒๗๑๔/๒๕๕๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำ (ร่าง)แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐)

ด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จะดำเนินการทบทวนและจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐) เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตราที่ ๓๑ (๑) และ ๓๑ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำ (ร่าง)แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐) โดยมีรายนาม ดังนี้

๑. รองอธิการบดี (ผศ.ดร.สุชาติ ลีตระกูล)	ประธานคณะกรรมการ
๒. ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา	รองประธานคณะกรรมการ
๓. อาจารย์เนรมิตร จิตรรักษา	กรรมการ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ เหล็กกล้า	กรรมการ
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำรัส กลิ่นหนู	กรรมการ
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรุณศิริ ใจมา	กรรมการ
๗. อาจารย์วิทยา วรรณศิริ	กรรมการ
๘. อาจารย์ ดร.วรรณะ รัตนพงษ์	กรรมการ
๙. อาจารย์ ดร.พูลชัย ยาวีราช	กรรมการ
๑๐. อาจารย์ ดร.นาวัน พรหมใจสา	กรรมการ
๑๑. อาจารย์เอนก โคแพร่	กรรมการ
๑๒. ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน	กรรมการและเลขานุการ
๑๓. เจ้าหน้าที่กองนโยบายและแผนทุกคน	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๔. เจ้าหน้าที่สถาบันวิจัยและพัฒนาทุกคน	ผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ ดังนี้

๑. สำนักรวบรวมปัจจุบันของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (SWOT Analysis) ตามภารกิจ ๕ ด้าน ประกอบด้วย ด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการบริหารจัดการ

๒. จัดทำ (ร่าง)แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐)

๓. นำเสนอร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐) ต่อผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรของมหาวิทยาลัย

๔. ปรับปรุงร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐)

๕. นำเสนอแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐) ฉบับสมบูรณ์ ต่อคณะกรรมการทบทวนและจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐)

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพล อารีนิจ)
อธิการบดี

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ที่ ๑๓๗/๒๕๕๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดประชุมสัมมนาของสภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ
และคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย

ด้วย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย กำหนดให้มีการระดมแนวคิด จากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ของสภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ และคณะกรรมการส่งเสริมกิจการของมหาวิทยาลัย ในวันที่ ๗ - ๘
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ณ หอประชุมใหญ่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เพื่อร่วมหาแนวทางในการพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย และรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไป
ด้วยความเรียบร้อย

อาศัยอำนาจตามความในมาตราที่ ๓๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มหาวิทยาลัย
จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดประชุมสัมมนาของสภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ และคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย
ดังต่อไปนี้

คณะกรรมการอำนวยการ

๑. อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	ประธานคณะกรรมการ
๒. รองอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์นารี จิตรรักษา)	รองประธานคณะกรรมการ
๓. รองอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ ลีตระกูล)	กรรมการ
๔. รองอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลียว ประสิทธิ์วิเศษ)	กรรมการ
๕. รองอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรัชัย มุ่งไธสง)	กรรมการ
๖. รองอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา ยืนยง)	กรรมการ
๗. รองอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจษฎา สุวรรณ)	กรรมการ
๘. ผู้ช่วยอธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.จิรภา ศักดิ์กิตติมัย)	กรรมการ
๙. ผู้ช่วยอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมสัน รัตนะสีมากุล)	กรรมการ
๑๐. ผู้ช่วยอธิการบดี (อาจารย์เนรมิตร จิตรรักษา)	กรรมการ
๑๑. ผู้ช่วยอธิการบดี (อาจารย์กรรณิการ์ แซ่ไซ้)	กรรมการ
๑๒. ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี	กรรมการ
๑๓. ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน	กรรมการและเลขานุการ
๑๔. ผู้อำนวยการกองกลาง	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่

๑. ให้คำปรึกษาในการดำเนินงานจัดประชุม
๒. อำนาจความสะดวกและแก้ไขปัญหา
๓. ประสานกับคณะกรรมการทุกฝ่ายในการจัดประชุม
๔. อื่นๆ ตามความเหมาะสม

คณะกรรมการดำเนินงาน**๑. คณะทำงานฝ่ายเลขานุการ**

๑.๑ รองอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลียว ประสิทธิ์วิเศษ)	ประธานคณะทำงาน
๑.๒ รองอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์นารี จิตรรักษา)	รองประธานคณะทำงาน
๑.๓ ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา	กรรมการ
๑.๔ บุคลากรสังกัดกองกลางทุกคน	กรรมการ
๑.๕ บุคลากรสังกัดกองนโยบายและแผนทุกคน	กรรมการ
๑.๖ ผู้อำนวยการกองกลาง	กรรมการและเลขานุการ
๑.๗ ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๘ ผู้อำนวยการกองบริหารงานบุคคล	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่

๑. จัดเตรียมเอกสารประกอบการประชุม และวัสดุอุปกรณ์ในการจัดประชุม
๒. บันทึกการประชุม และสรุปผลการประชุม
๓. ประสานงาน และอำนวยความสะดวกด้านที่พัก และการเดินทางเข้าร่วมประชุมของผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. กำหนดรูปแบบการลงทะเบียน และรับลงทะเบียน
๕. ดำเนินการและประสานงานต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๒. คณะทำงานฝ่ายสถานที่ และยานพาหนะ

๒.๑ รองอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจษฎา สุวรรณ)	ประธานคณะทำงาน
๒.๒ บุคลากรสังกัดกองอาคารสถานที่ทุกคน	กรรมการ
๒.๔ นายทองไสย วงษ์ช่าง	กรรมการและเลขานุการ
๒.๕ นายวรยุทธ ปลัดคุณ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่

๑. จัดสถานที่ และระบบสาธารณูปโภค ตลอดการจัดประชุม
๒. จัดบริการรถรับ – ส่ง ผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดการจัดประชุม
๓. ดำเนินการประสานงานต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๓. คณะทำงานฝ่ายประชาสัมพันธ์ และอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์

๓.๑ ผู้ช่วยอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมสัน รัตนะสีมากุล)	ประธานคณะทำงาน
๓.๒ บุคลากรสังกัดสำนักสื่อสารองค์กรทุกคน	กรรมการ
๓.๓ อาจารย์ ดร.วิจิต เทพประสิทธิ์	กรรมการและเลขานุการ
๓.๔ นายชิษณุพงศ์ พงศ์สินโชติ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่

๑. จัดอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ในการจัดประชุม
๒. จัดทำข้อมูลในการนำเสนอต่อที่ประชุมของอธิการบดี
๓. จัดนิทรรศการเผยแพร่ผลงานของมหาวิทยาลัย บริเวณด้านหน้าห้องประชุม
๔. บันทึกภาพกิจกรรมตลอดการจัดประชุม
๕. ประชาสัมพันธ์การดำเนินการจัดประชุม
๖. ดำเนินการประสานงานต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๔. คณะทำงานฝ่ายอาหาร อาหารว่างและเครื่องดื่ม

๔.๑ ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาลี หมวกกุล	ประธานคณะทำงาน
๔.๒ นางสาววาสนา เสภา	กรรมการ
๔.๓ นางสาวจิราพร มะโนวัง	กรรมการ
๔.๔ นางสาวกนกวรรณ ปลาศิลา	กรรมการและเลขานุการ

หน้าที่

๑. จัดเลี้ยงอาหาร อาหารว่างและเครื่องดื่ม
๒. ประสานงานการจัดแสดงดนตรีในช่วงอาหารมื้อเย็นวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ บริเวณสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์เชียงราย
๓. ดำเนินการประสานงานต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพล อารินิจ)
อธิการบดี

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ที่ ๔๙๙/๒๕๕๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดประชุมสัมมนาของสภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ
และคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย (เพิ่มเติม)

ด้วย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย กำหนดให้มีการระดมแนวคิด จากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ของสภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ และคณะกรรมการส่งเสริมกิจการของมหาวิทยาลัย ในวันที่ ๗ - ๘
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ณ หอประชุมใหญ่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เพื่อร่วมหาแนวทางในการพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย และรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไป
ด้วยความเรียบร้อย

อาศัยอำนาจตามความในมาตราที่ ๓๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มหาวิทยาลัย
จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดประชุมสัมมนาของสภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ และคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย
(เพิ่มเติม) ดังต่อไปนี้

คณะกรรมการฝ่ายอาหาร อาหารว่างและเครื่องดื่ม

๑ อาจารย์ศมล สังคะรัตน์	กรรมการ
๒ อาจารย์ศุภรา ทิววงศ์	กรรมการ
๓. นางสาวจิราพร แสบงบาล	กรรมการ
๔. นางสาววรางคณา กาทองทุ่ง	กรรมการ
๕. นางสาววันเฉลิม มุลวงศ์	กรรมการ
๖. นางสาวธัญญรัตน์ ทรัพย์ละออ	กรรมการ
๗. นักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทุกชั้นปี	กรรมการ

หน้าที่

๑. จัดเลี้ยงอาหาร อาหารว่างและเครื่องดื่ม
๒. ประสานงานการจัดแสดงดนตรีในช่วงอาหารมื้อเย็นวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ บริเวณสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์เชียงราย
๓. ดำเนินการประสานงานต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลียว ประสิทธิ์วิเศษ)

รองอธิการบดี รักษาราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

วัน เดือน ปี	รายการดำเนินงาน
๖ มีนาคม ๒๕๕๖	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย แต่งตั้งคณะกรรมการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๒+๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๖๐) <u>การดำเนินการของคณะกรรมการฯ</u> ๑. จัดประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๖ ๒. จัดประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๖
๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย แต่งตั้งคณะกรรมการทบทวนและจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐) ตามคำสั่งแต่งตั้งที่ ๒๗๑๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖
๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำ (ร่าง) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐) ตามคำสั่งแต่งตั้งที่ ๒๗๑๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖ <u>การดำเนินการของคณะกรรมการฯ</u> ๑. ทำการสำรวจสภาพองค์กรเพื่อการพัฒนาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) ระหว่างวันที่ ๑๐ – ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จากบุคลากร จำนวน ๓ กลุ่ม ประกอบด้วย ผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน รวมทั้งสิ้น ๘๒๙ คน ๒. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง “การสำรวจสภาพปัจจุบันของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (SWOT Analysis)” ในวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ณ โรงแรมปิยะพรพาวิลเลียน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย โดยมีผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุนเข้าร่วมประชุม จำนวน ๘๐ คน ๓. จัดประชุมคณะทำงานจัดทำ (ร่าง) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เพื่อวิเคราะห์และจัดทำ (ร่าง) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน ๕ ครั้ง ดังนี้ - ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ณ คกก.การเดิน วิว รีสอร์ท อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย - ครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ณ คกก.การเดิน วิว รีสอร์ท อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย - ครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ณ ร้านสุพรรณิการ์ เชียงราย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย - ครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ณ โรงแรม โกลเด้นท์ ไพน์ รีสอร์ท แอนด์ สปา เชียงราย - ครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ณ โรงแรม โกลเด้นท์ ไพน์ รีสอร์ท แอนด์ สปา เชียงราย

วัน เดือน ปี	รายการดำเนินงาน
๘ มกราคม ๒๕๕๗ และ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย แต่งตั้งคณะทำงานจัดประชุมสัมมนาของสภา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย สภาวิชาการ และคณะกรรมการส่งเสริมกิจการ มหาวิทยาลัย ตามคำสั่งแต่งตั้งที่ ๑๓๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๗ และคำสั่งแต่งตั้งเพิ่มเติม ตามคำสั่งแต่งตั้งที่ ๔๙๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗
๙ มกราคม ๒๕๕๗	นำเสนอ (ร่าง) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) ต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ในการ ประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๗
๗ – ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗	จัดประชุมสัมมนาคณะกรรมการ ๓ สภา ประกอบด้วย สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย สภาวิชาการ และคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย เพื่อรับฟัง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่อ (ร่าง) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงราย ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐)
๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗	คณะทำงานจัดทำ (ร่าง) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาฯ ปรับปรุงแก้ไข (ร่าง) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) ตามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ๓ สภา
๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗	นำเสนอขออนุมัติแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) ต่อสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗